

XIII. ročník

červenec 2018

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

Jerry Huffman

Významný host na oslavách 73. výročí osvobození

Příběh jako z pohádky

Měsíc květen patří oslavám osvobození naší republiky spojeneckými armádami a ani v Blatné tomu nebylo jinak. V pondělí 7. května 2018 se v komunitním centru konala beseda s pamětníky, kteří zavzpomínali na tuto víceméně radostnou událost, i když z jejich vyprávění někdy i mrazilo. Navíc všichni zúčastnění byli svědky příběhu jako z pohádky – syn amerického

desátníka Jerry Huffman popsal setkání s dívkou z fotografie, kterou navštívil den předtím.

Jeho otec Paul Huffman byl totiž jako devatenáctiletý mladík tankovým jezdcem generála Pattona a právě on byl u osvobození Blatné v roce 1945. Tehdy se vyfotografoval s mladou dívkou a chlapcem, se kterými se spřátelil, ale bohužel po několika letech zapomněl jejich jména. Jerry Huffman po smrti svého otce zdědil onu fotografii a chtěl zjistit, kdo je ta žena a zda je stále naživu. Když byl ve Washingtonu, napsal dopis českému velvyslanci a ten dále kontaktoval paní starostku Kateřinu

Malečkovou. Ta zveřejnila v Blatenských listech fotografii a místní ženu okamžitě poznali. Jednalo se o Blaženu Hrabětovou, rozenou Procházkovou, která nyní žije v Karlových Varech a je jí úctyhodných 92 let. Vedení města pozvalo Jerry Huffmana na oslavy osvobození.

Samotné setkání s paní Hrabětovou proběhlo 6. května 2018 v jejím bytě v Karlových Varech. Paní starostka jej hodnotila jako velice dojemné pro obě strany. Blažena Hrabětová prý vzpomínala na to, jak všichni byli plni radosti, že už je konečně konec války a kdo mohl, fotografoval se za tankem, na něm a všude jinde, kde se dalo. Zmínila se i o tom, jak její maminka americkým vojákům prala uniformy, na kterých se musely žehlit dva puky, a vařila, stejně jako jiné rodiny v Blatné. Američané také rádi měnili čokoládu za mléko.

Na besedě pak Jerry Huffman řekl pár vět: „Je těžké uvěřit, že můj otec tady byl před 73 lety. Včera byl neuvěřitelný den, díky paní starostce jsem našel ženu z té fotografie. Celý život jsem se ptal otce, kdo je ta žena, ale on nevěděl, o vzpomínkách z války nikdy moc nehovořil. Setkali jsme se s ní a bylo to neuvěřitelné. Chtěl bych vám opravdu poděkovat za mého otce, protože jste se o něj starali tak dobře, jako o ostatní vojáky.

„Ahoj, rád tě vidím, jak je? Dneska těžko pokecáme, čas je mi v patách... ahoj, tak já letím, měj se, oba známe tyhle sliby, jsou jen vata...“ Dnes již zlidovělý úryvek textu legendární skupiny Katapult z písničky „Někdy přišť“ nezná asi jen skutečný hudební analfabet. Zdá se, že píseň z roku 1986 zdaleka nevyčpěla. Uspěchanost dnešní doby příliš nenahrává setkáváním na jakékoliv úrovni. Na prvním místě je starost o obživu rodiny a tomu je v podstatě věnována drtivá většina času. Po práci se pak mnoho jedinců uzavře do své vlastní ulity a vylézá z ní jen sporadicky. Přitom život na malé obci bývá mnohdy pestrý a zástupci obcí, dobrovolných hasičů, mysliveckých a jiných spolků včetně nadšených neorganizovaných jedinců se leckde snaží osvěžovat všední život celou řadou nabídek s různorodou tematikou a programem a dokáží si udělat čas na ono společné dílo.

Nedělají to pro sebe, neboť nadřazují zájem obecní či obecní nad zájem vlastní. Činí tak z vyšších pohnutek, se zájmem o věc, se zájmem o to, aby život na malé obci, chcete-li vesničce, byl alespoň zčásti naplněn sousedským setkáváním, k němuž je v dnešní době čím dál tím méně příležitostí. A právě různorodé akce, které se na každé obci stále ještě konají, jsou dobrým důvodem k potkávání se se sousedy, důvodem k odhození starostí všedních dnů, překonání trablů, malicherných půtek či žabomyších válek a sousedských sporů. Každý však musí začít sám u sebe, to za nikoho nikdo jiný neudělá. „Chtít“ totiž mnohdy skutečně znamená mnohem více než jen „moci“, neboli když se chce, jde všechno. A proto chtějme, chtějme, aby svět kolem nás byl o něco lepší, táhněme na obcích za jeden provaz, podporujme aktivity všech, kteří chtějí něco dělat ku prospěchu věci, ku prospěchu všech.

Příchod jarních měsíců k tomu všemu mohl být dobrým podnětem. Svět kolem nás se po zimním odpočinku naplno probudil a jaro se ze svého plného tempa přerodilo v čas letní, prázdninový. Probudit se můžeme, nejen na jaře a v létě, i my všichni a můžeme zkusit přiložit ruce ke společnému dílu, třeba jen tím, že pořádané akce na těch našich obcích navštívíme a potěšíme tak pořadatelské týmy a možná nakonec i sami sebe. Inspirací může být dvouměsíčník SOBě, pravidelně napěchovaný spoustou čtivých informací nejen z jednotlivých obcí a institucí obcemi zřizovanými. Jak vidno, tak stále existují ti, kteří se nenechají odradit kritickými slovy a opovržením několika málo jedinců, kteří bojkotují vše, nedělají téměř nic, ale jejich kritické hlasy jsou vždy slyšet o něco více než hlasy oné, snad spokojené, mlčící většiny.

Všem organizátorům akcí, jejich návštěvníkům a čtenářům přeji krásné léto, hezký celý letošní rok, hodně štěstí, dostatek zdraví, elánu a množství tvůrčí inspirace... a ahoj, rád tě vidím, jak je, vždycky rád pokecám, to čas je jen vata...

Co se v SOBU událo a co se bude dít?

Ve středu 6. června se konalo jednání Valné hromady SOB. Na programu bylo mj. projednávání a schvalování závěrečného účtu SOB za rok 2017. Na jednání VH SOB přijali pozvání pracovníci Ministerstva vnitra ČR, odboru dozoru, aby představitelé našich členských obcí seznámili s metodikami MV ČR a předali další potřebné informace z dozorové činnosti. Na jednání VH SOB byly schváleny také smlouvy, na základě kterých členské obce prostřednictvím SOB finančně podpořily činnost občanského sdružení Prevent 99.

Tradiční stolní kalendář SOB za rok 2019 byl předán do tisku. Předpokládáme, že první výtisky budou v prodeji nejpozději v době blatenské poutě např. v Infocentru Blatná, v prodejně Papír hračky Alena Tomášková na tř. J. P. Koubka, Blatná.

SOB získal finanční dotaci z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2018, v době uzávěrky vrcholí přípravy na realizaci projektu „Nákup vybavení pro členské obce SOB“. Jedná se o společný nákup tzv. párty stanů a souprav lavic se stoly podle požadavků jednotlivých členských obcí.

Byla předložena žádost o dotaci na zpracování akčních plánů pro rozvoj obcí a dalšího vzdělávání volených zastupitelů obcí, úředníků a zaměstnanců obcí do Operačního programu Zaměstnanost. Výsledky budou známy na přelomu roku 2018-19.

Svazek obcí Blatenska byl založen v srpnu 1998, od MMR získal SOB finanční dotaci na projekt „Dvacet let se SOBem“.

Obrázky z výtvarné soutěže „Filmové toulky Blatenskem“ byly vystaveny po celý květen a červen v prostorách komunitního centra. Součástí výstavy byla „Vernisáž – nevernisáž“, jednalo se o zábavné odpoledne, děti z dramatického kroužku při ZŠ JAK Blatná zahrály divadelko „Medvěd a víla“. Někteří členové kroužku předvedli v módní přehlídce filmové kostýmy na motivy známých i méně známých pohádkových příběhů. Pomohli také studenti SOU Blatná jako dvojice „šikulů“ Pat a Mat nebo Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Nezapomenutelné byly klientky z domova pro seniory, pohádkový příběh četla Ovcí babička a na závěr celého příběhu přišla celá Kočičí rodina. V sále byly připraveny hry z dílny klientů domova pro seniory, zábavný test pro návštěvníky výstavy a omalovánky nebo domalovánky. Na závěr odpoledne zahrála Harryho ledvina, jen byla škoda, že zahrála malému kroužku posluchačů. Ti, co zůstali, se dobře bavili. Děkujeme spoluorganizátorům a účinkujícím. (Fotoreportáž na jiném místě SOBáčka.)

Vyhlášení vítězů uvedené soutěže bylo součástí ZUŠ Open ve čtvrtek 24. května 2018. Nepříznivé počasí bylo důvodem, proč se tato akce konala ve velkém sále Komunitního centra Blatná. Diplomy s cenami předávaly Dana Vohryzková, předsedkyně SOB, Kateřina Malečková, 1. místopředsedkyně SOB a starostka města Blatná, Jitka Křivancová, sochařka, výtvarnice a učitelka ZUŠ Blatná. Ceny pro vítěze bylo možno zakoupit díky podpoře sponzorů: Blatenská ryba, Tesla Blatná, Dvůr Lnáře, Rybářství Lnáře a další drobní dárci, kteří si nepřáli být jmenováni. (Fotoreportáž na jiném místě SOBáčka.)

Virtuální univerzita 3. věku bude pokračovat os prvním čtvrtka v říjnu ve velké klubovně komunitního centra. Studenti VU3V si v zimním semestru mohou vybrat opět dva kurzy a to „Obklopení textilem“ a „České dějiny a jejich souvislosti 2“. Pro studenty VU3V je na srpen připravena letní „školní“ exkurze včetně divadla v Českém Krumlově. V pondělí 14. května slavnostní promoci uzavřelo v rámci VU3V cyklus „Svět okolo nás“ osm studentek a jeden student z Blatenska. (Více na jiném místě SOBáčka.)

V rámci projektu SOB s názvem „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č.

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817 se v červnu konaly celkem tři vzdělávací akce, dvě půldenní na využívání MISYS u členských obcí a jedna celodenní pro účetní obcí.

Z uvedeného projektu připravujeme na září vzdělávání pro volené zastupitele obcí, předmětem bude volební zákon, zákon o obcích a související předpisy. Současně se bude konat 4. září již sedmé pokračování vzdělávání pro účetní členských obcí.

Rádi budeme informovat naše čtenáře o dění u Vás, napište nám. Chcete-li na své akce pozvat obyvatele a návštěvníky Blatenska, napište nám. Ukažte, jak žijete ve své obci, pochlubte se, jak si život na Blatensku užíváte, dokažte, že se umíte bavit. Podělte se o radost z konaných akcí. Popište Vaše úspěchy a inspirujte ostatní. Podělte se o dobré nápady. K tomu všemu slouží právě náš SOBáček.

Nezapomeňte, že pozvánka na akci musí obsahovat odpovědi na otázky: co?, kdo?, kdy?, kde?, jak? popř. i pro koho? a proč? se bude dít.

Své příspěvky, články, reportáže i s fotografiemi, pozvánky na dění u Vás, další informace o životě ve Vašich obcích posílejte, prosím, na naši e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu. Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího vydání, tentokrát zářijového vydání je v pátek 7. září 2018.

Příjemné letní dny, klidný a usměvavý start do nového školního roku. Na čtenou.

Radka Vokrojová

Zakončení VU3V a promoce

Jak už jsme psali v minulém vydání SOBáčka, v květnu slavnostní promoci uzavřelo cyklus „Svět okolo nás“ osm studentek a jeden student z Blatenska. Promoce se konala ve velké aule České zemědělské univerzity v Praze. Po promoci se celá naše skupina vydala na další, tematicky zaměřenou školní exkurzi. V roce 100. výročí vzniku samostatného státu je všude obrovská nabídka akcí a výstav na toto téma. My jsme navštívili výstavu na Pražském hradě s názvem Labyrintem českých dějin. Samozřejmě jsme jako všichni návštěvníci Hradu prošli nejprve bezpečnostním rámem. Upozornění: houkaly to i díky kovovým nýtovaným knoflíkům. Ale vše se vysvětlilo.

Pro polední přestávku jsme si vybrali kavárnu na terase Jízdárny s úžasným výhledem na Svatovítskou katedrálu. Vřele doporučujeme navštívit už jen pro ten výhled! Odpolední procházka směřovala do Královské zahrady. Navštívili jsme výstavu orchidejí v nové oranžerii, tj. ve skleníku, který byl postaven podle návrhu architektky Evy Jiříčkové. V letním počasí jsme využili příjemného stínu stromů a prošli celou Královskou zahradu až k Letohrádku královny Anny.

VU3V v Blatné pokračuje

Od 4. října bude pokračovat VU3V v Blatné, v zimním semestru budou na programu opět dva kurzy. V kurzu „Obklopení textilem“ s lektorkami Ing. Hanou Pařilovou, Ph.D. a Ing. Jitkou Novákovou se posluchači dozví o textilních vláknenných surovinách, které tvoří základ všech textilních výrobků. Přednášky je seznámí s typy tkanin a pleteniny, zkoušením jejich vlastností. Současně se studentky seznámí se symboly údržby textilních výrobků i se systémem značení jejich kvality. Šest přednášek bude věnováno následujícím tématům: 1. Od bavlny po hedvábí; 2. Všemocná chemie aneb chemická vlákna; 3. Tkaniny jak je známe i neznáme; 4. Pletené nejsou jen svetry; 5. Textilní zkoušení; 6. Značení textilií. Za druhý kurz byly vybrány „České dějiny a jejich souvislosti 2“. Garantem výuky je prof. PhDr. Zdeněk Beneš, CSc., ve svých přednáškách provede studenty základními etapami českých dějin od 15. do 19. století tak, jak je všichni známe už ze školních lavic. Dovede posluchače až na práh moderní občanské společnosti a k motivům vzniku Československé republiky.

Další informace o VU3V získáte na <https://e-senior.czu.cz/> nebo na tel. 728 881 358 nebo na první přednášce ve čtvrtek 4. října 2018 od 9,00 hodin ve velké klubovně v komunitním centru.

Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Jerry Huffman

Pokračování ze str. 1

Cítil z tohoto města opravdovou lásku a dobro. Nikdy na to nezapomněl. Nejenom za něho, ale za všechny americké vojáky velmi děkuji.“ Kromě toho také poznamenal, že se Blatnou snažil s otcem navštívit už v roce 1986, ale dostali se pouze do Rakouska a on dále toužil se sem vrátit. Tehdy měl prohlásit: „Co jsme komu udělali, čím jsme se provinili?“

Celá beseda byla doprovázena fotografiemi z doby osvobození, které pečlivě připravil historik muzea Petr Chlebec. Zajímavostí jistě je, že slavíme osvobození 8. května, ačkoliv přímo do Blatné dorazila první americká hlídka už v noci 6. května. Teprve 7. května přijíždí 16. obrněná divize. Za minulého režimu se slavilo osvobození Rudou armádou 9. května, přitom Rudá armáda přijela do Blatné až 10. května. Datum 8. května tedy také úplně nesedí s realitou.

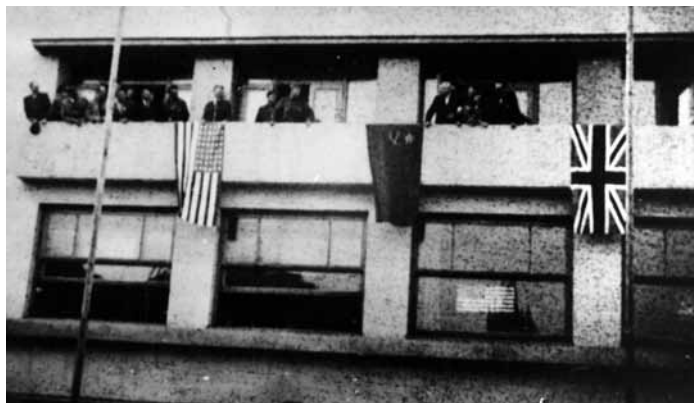
„V Blatné došlo také například k lynčování Gustava Šlajse, Josefa Baráka a Marie Plechaté, kteří byli vlnkaři a konfidenti. Když je vedli městem, valil se na ně přímo dav a tehdy Američané zasáhli, protože velitel amerických vojsk prohlásil, že neosvobozovali Blatnou proto, aby docházelo ke krveprolití. Vězni byli tedy nakonec odvedeni do kobek dnešní budovy muzea, ze kterých je následně odvezli do Českých Budějovic k vyšetřování. Josef Barák se do Blatné vrátil a vedl dál svůj obchod s čalounictvím,“ řekl historik Petr Chlebec.

Američané opustili Blatnou 23. listopadu. Během celé té doby se zde vystřídaly tři sledy.

„Paní Janáčková zmiňovala jejich hygienu a já mohu potvrdit, že v ulici T. G. Masaryka si dokonce Američané vystavěli svojí zubní ordinaci, kterou mohli Blatenští používat. V Blatné byli taktéž usídleni němečtí uprchlíci, a to v ZŠ J. A. Komenského. Uprchlíci a zajatci byli posléze soustředěni na louce u Chlumu a v lokalitě Malý Vrch. Celkem tady bylo umístěno asi 8000 zajatců. Američané se dohodli s Rudou armádou, že 9. května uzavřou demarkační linii a po 11. května kterýkoli Němec nebo jakýkoli zajatec, který by k nim došel, bude odvezen zpátky k Rudarmějcům a pravděpodobně může očekávat odvoz na Sibiř.

To se například stalo v Čimelicích, kam po vítězství Pražského povstání došlo 25 000 německých vojáků s velitelem Karlem von Pücklerem. Ten se snažil vyjednat, aby všech 25 000 vojáků mohlo přejít do amerického zajetí. Měl pro to dobrý důvod. Tento voják totiž bojoval u Stalingradu a věděl, co ho bude čekat, pokud by ho vydali Rusům. To se mu však nepodařilo a 12. května podepisuje v Čimelicích ve mlýně mírovou dohodu s americkým a ruským velitelem. Následně nato se vrátil do domu, kde bydlel ještě s jednou dámou, její matkou a dcerou. Po jeho návratu šli všichni na půdu. Ozvaly se čtyři výstřely. Všechny našli mrtvé. Na Blatensku konečně skončila válka.

Večer 12. května 1945 zazněly ještě poslední výstřely u Milína, kde se asi 3000 vojáků opevnili a snažili se probít až k Američanům. Výsledek jejich plánu byl ale předem daný. Rusové je obklíčili a zbombardovali s pomocí Stalinových varhan. Všichni zahynuli. Dodnes tam stojí pomník,“ popisuje historické události Petr Chlebec, který následně zmínil historiku pana docenta Dimitrije Slonima. „Kdysi mi vyprávěl, že jel do Paštík na kole. Náhle se ozvaly výstřely. Prý spadl ihned z kola do

Setkání Rudarmějců a Američanů v Blatné

příkopu, protože nevěděl, odkud se střílelo a kdo střílel, a počkal tam až do noci, kdy měl strašnou žízeň. Plazil se jen s pomocí rukou a kolo nechal v příkopu, říkal, že kdyby mu ho měli ukrást, tak že mu to vůbec nebude vadit. Tehdy se kola hojně kradla. Doplzil se až k Američanům, kteří prý přijeli nad Paštiky s tanky a rozstříleli jeden vršek, kde měl být sniper. Říkal mi, že Američané nikdy neobětovovali ani jeden život navíc a raději použili všechny síly, aby zlikvidovali nebezpečí,“ prozradil Petr Chlebec.

Tank před spořitelnou na tř. J. P. Koubka

„Když přijela americká armáda, tak jsem už byla docela čilá malá holka, která se s nimi přátelila. Bydleli jsme několik měsíců pod jednou střechem s americkou armádou. A protože Američané byli velmi přátelští k dětem, ke psům a celkově k lidem, tak jsme se s nimi kamarádili dennodenně. Každý den jsme od nich dostali nějakou čokoládu nebo oříšky. Každý den nás vozili na džípu k hrůze mé babičky, která na to koukala na náměstí z okna, protože se bála, abychom nespádli. S mým bratrem jsme byli jako dvojčata a zažívali jsme krásný čas. Ale jako malé děti jsme nevnímali tu hrůzu, která se stala. Samozřejmě jsme také cítili to napětí, ale byl to čas nadějný a radostný, protože bylo osvobození a skončil ten velký strach a útlak, který v té době byl. Takže já na to

Američané u hotelu Beránek v Blatné

vzpomínám jako na čas, který pro nás byl dobrodružný a velmi pěkný. Díky!" sdělila Vlastimila Pešková.

Na dotaz, jak jí to ovlivnilo život, odpověděla: „Vzpomínám na to s láskou a s takovým určitým míněním, že je to úžasný, že uplynulo 73 let a já se tady setkávám se synem amerického vojáka, který s námi bydlel pod jednou střechou. Když bylo defilé amerického a ruského vojska na Koubkově třídě, tak k nám přišel ruský voják, plakal, objal mě a já mu dala kytku. Poté vytáhl z kapsy medaili, zavázanou a zabalenou ve špinavém kusu hadru. Byla to medaile za statečnost. Vzpomínám si také, že za Malým Vrchem byli Rusové, ty zde měli oheň, hráli překrásně na harmoniky a zpívali. Za městem byli Američané, což mělo zase jiné grády. Tento okamžik s ruským vojákem mě však dohání i dnes k slzám,“ řekla dojatě Vlastimila Pešková.

Paní baronka Jana Germenisová se narodila až po válce, a tak alespoň vzpomínala na vyprávění své matky. „Když v roce 1945 najednou viděla moje matka, že přijíždějí nějaké džipy, tak se hrozně lekla a říkala, ať si všichni vezmou věci s sebou a běžte, měla za to, že jsou to Rusové. Tak běželi po nádvoří zámku a potom se objevili Američané. Byla velmi šťastná, že jsou to Američané a ne Rusové. Sama totiž dříve žila v Americe,“ prozradila Jana Germenisová a dodala: „Vojáci také bydleli v zámku a dělali různé neplechty, například pokládali rozpálené cigarety na stoly, takže tam po nich zůstávaly díry. To ještě máme jako suvenýr.“

„Jeden z amerických vojáků si vzal blatenskou dívku Jiřinu Křížkovou a poté sem spolu jezdili. Jejich dcera dokonce měla za muže plukovníka A. R. Wielkoszewskiho, který se stal americkým vojenským atašé v Praze. Několik let sem také jezdil na oslavy osvobození. Paní Jiřině je dnes přes 90 let,“ říká Blanka Malinová. Její slova potvrdily i další pamětnice, které si vzpomněly ještě na dvě děvčata, která se provdala do Ameriky.

Blanka Malinová ještě dodala, že navzdory tolika pamětníkům jsme 45 let slavili osvobození Rudou armádou a až v roce 1990 byla na sokolovně nainstalována pamětní deska, a tak se konečně slaví správné osvobození. Nebylo tomu jinak ani tento rok. Slavnostního aktu se zúčastnil i pan Jerry Huffman, který zde poděkoval za vše, co pro jeho otce a všechny americké vojáky blatenský občané vykonali. Desátník Huffmanovi zůstala Blatná v srdci až do konce jeho života.

Osobní poděkování blatenským občanům přečetl pan Jerry Huffman na slavnostním aktu dne 8. 5. 2018 při oslavách osvobození Blatné spojeneckými armádami, které každoročně probíhají u Sokolovny.

Lenka Říská

Foto: Jakub Loula, archiv Městského muzea Blatná

Obec Myštice a její místní části

(dokončení z minulého čísla)

Ostrov

Místní název Ostrov patří v českých zemích k rozšířenějším. Jen v bývalém politickém okrese Blatná jsou dvě vsi téhož jména; druhou je Ostrov u Tochovic. Již August Sedláček spojuje s Ostrovem na Blatensku zprávu z roku **1391**, kdy se panoše Hádek („*Hodko cliens de Ostrow*“) zavázal odvádět farářovi v Miroticích desátky ze vsi Svučic. Bez větších pochyb ji můžeme pokládat za nejstarší známou písemnou zmínku o našem Ostrově. Jako v mnoha jiných případech se tedy váže k osobě místního šlechtice. Zdá se ale, že ten se ve skutečnosti jmenoval Otík a roku 1400 již nebyl mezi živými. Jeho majetek v Ostrově byl provolán za odúmrtí, čemuž odpíral u dvorského soudu Předota z Mišovic jménem jistých Anny a Jitky, zřejmě příbuzných zemřelého Otíka. Podobně vystupují roku 1474 Mareš z Ostrova a jeho synovec Jakub jako odpůrci při provolání odúmrtí na poplužní dvůr v Lučkovcích.

Část vsi musela patřit k Blatné a jako taková byla roku 1537 odprodána spolu s Uzeničkami, dílem Výšic, patronátem nad kostelem v Černívsku a dalším příslušenstvím Adamem Lvem z Rožmitálu Janu Běšínovi z Běšin. Tím se stala součástí nového majetkového celku se správním střediskem na tvrzi v Uzeničkách. Když se pak Janovi synové Zdeněk a Friedrich Běšínové roku 1579 dělili o rodinný majetek, připadla nyní již celá ves Ostrov spolu se Svučicemi k dílu Friedrichovu.

Za Běšínů byla v Ostrově vybudována tvrz a panský dvůr, obojí ovšem poprvé připomínané až roku 1635 při komisionálním prodeji statků Svučic a Ostrova po Janu Jindřichu Běšínovi jeho synovci Janu Václavu Běšínovi z Běšin, který obojí připojil ke svému statku Kožlí (u Čížové). Od roku 1720 byl Ostrov součástí panství Drahenice.

Roku 1770 bylo ve vsi sedm popisných čísel, na sklonku patrimoniálního období se uvádí 38 obyvatel v sedmi domech a dvůr. Někdejší panský ovčín byl již zrušený.

V roce 1850 byl Ostrov součástí politické obce Výšice, od roku 1923 spadal pod nově ustavenou obec Kožlí, s níž byl roku 1961 připojen k Myšticím.

Střížovice

Roku 1318 žaloval Habart ze Lnář Oldřicha ze Střížovic („*vlicum de strziejowicz*“), že poskytl Bavorovi z Bělčic, jinak ze Zahrádky, prostředky, aby mohl vypálit jeho zboží v Řištích. Záměna se Střížovicemi u Blovic není v tomto případě možná. Konec konců v téže době se Habart soudil pro škody způsobené Petrem z Tisové na jiném jeho majetku v Předmíří, kde iniciátorem loupeže byl Jan z Lučkovíc, které leží necelých 5 km východně od Střížovic. Zdá se, že v neklidných časech vlády Jana Lucemburského, probíhala drobná válka i v našem kraji. Z uvedeného vyplývá, že rok **1318** můžeme oprávněně pokládat za datum první zjištěné písemné zmínky o Střížovicích. Ves si tedy letos připomíná kulaté výročí 700 let své historické existence, podobně jako Hornosín, Závšínský či právě Lnáře, Předmíř a Řiště. Zajímavé je i to, že dle výpovědi citovaných pramenů musel být v této nevelké osadě ve 14. století samostatný šlechtický statek.

Další zpráva o Střížovicích pochází z roku 1503, kdy se v jejich těsné blízkosti dokončovalo budování rozlehlého rybníka, který byl ve své době podle vsi zván Střížovický a dnes je známý pod jménem Labuň. Uvedeného roku se majitel nového rybníka Zdeněk Lev z Rožmitálu na Blatné dohodl se svým sousedem Jindřichem ze Švamberka na Zvíkově o vyrovnání za zatopené pozemky jeho poddaných.

Roku 1598 figuruje ves jako součást blatenského panství, již zůstala až do konce feudalismu. Byly tu tehdy čtyři grunty, na nichž hospodařili Václav Matějův, Václav Krček, Jan Holý a Václav Holý. Stejný počet usedlostí je tu zaznamenán i po třicetileté válce roku 1654, kdy ves obývali sedláci Jan Koch, Tomáš Holý, Václav Krček a Bartoloměj Petřík. Rozvoj vsi byl velmi pozvolný. Roku 1770 je uváděno šest popisných čísel, v roce 1840 deset domů s 67 obyvateli.

Roku 1850 se Střížovice staly součástí politické obce Vahlovice, avšak

při jejím rozdělení v roce 1919 přešly pod nově vzniklou obec Myštice, k níž tedy náleží až dosud.

Svobodka

Podobně jako Laciná, vznikla i osada Svobodka až v novověku na dominikální půdě. V berní rule z roku 1654 ještě nefiguruje. Prvním stavením, které zde vzniklo, byla s největší pravděpodobností panská hospoda. Stála při cestě vedoucí z Blatné směrem na Mirovice a týkají se jí nepřímé zprávy z dubna a prosince **1685**, obsažené v matrice farnosti Pohoří, které jsou také zatím prvními zjištěnými písemnými zmínkami o lokalitě jménem Svobodka. V prvním případě je zaznamenán Jakub Kubát ze Svobodky jako svědek u křtu dcery Jakuba Hlavína z Mišovic, ve druhém pak ve stejné roli jeho manželka Alžběta. Jako šenkýř je výslovně uváděn sice až roku 1686, ale je zřejmé, že se pohostinství věnoval již předtím, neboť o tři roky dříve měl s manželkou hospodu v blízkých Svučicích. Původní profesí byl ale švec. Po Jakubu Kubátovi je zde jako krčmář doložen v letech 1689–1690, respektive 1696 Vojtěch Plavec s manželkou Dorotou. Mezitím se ale již v roce 1693 a pak soustavně až do roku 1699 objevuje ve Svobodce šenkýřka Marie Magdalena Koudelková, která v předešlých letech provozovala s manželem hospodu na Labuti v Myšticích. Spolu s ní je uváděna od roku 1695 hostinská Veronika (Veruna) Zouplnová, někdy jmenovaná jako Veruna Černá, v jednom případě zřejmě nedopatřením dokonce jako Barbora. Z matriky pohořské farnosti se o ní dovídáme, že zemřela ve Svobodce 11. 7. 1722 ve věku asi 63 let. Mezitím ovšem místní hospodu převzal Jakub Hlavín, nejspíše totožný s tím, jehož dceři byl za kmotra někdejší krčmář Jakub Kubát.

Současně s hospodou či nedlouho po jejím vzniku tu musela být postavena nejméně jedna chalupa, která se stala základem budoucí vsi. Nasvědčují tomu opět pohořské matriky, v nichž čteme, že 9. 12. 1687 byla pokřtěna Eva, dcera Matěje Nováka z chalupy ze Svobodky a jeho ženy Ludmily. Matěj se ale posléze s rodinou odstěhoval a zemřel roku 1717 jako pasák v Ostrově. Nejspíše ho vystřídal Jan Pavlík, jemuž se roku 1689 ve Svobodce narodil syn Tomáš, v následujícím roce ale zemřel otec, roku 1701 matka a roku 1718 manželka Magdalena.

V roce 1694, tedy souběžně s Janem Pavlíkem, tu bydlel také Vít Bejvl, předtím pastýř v Kožlí. Od počátku 18. století přibývají v matrikách záznamy o zdejších obyvatelích. Roku 1726 jsou zde uváděny dvě kontribuční chalupy (to jest odvádějící zemskou berni), v roce 1760 další podružské chalupy. O deset let později bylo ve Svobodce již dvanáct popisných čísel a roku 1840 se uvádí 100 obyvatel v patnácti domech a panská hospoda.

Po nahrazení patrimoniální správy volenou samosprávou roku 1850 byla Svobodka začleněna do politické obce Výšice, a když se od ní v roce 1923 odtrhlo Kožlí, stala se součástí této obce. S ní pak roku 1961 přešla pod společný místní národní výbor v Myšticích.

Vahlovice

Tato ves je v písemných pramenech připomínána výrazně později, ačkoli můžeme předpokládat, že existovala již ve středověku. Objevuje se teprve v posledním pořízení Volfa Muchka z Bukova na Tchořovicích z **9. 9. 1588**, jímž ji odkazuje spolu se sousedními Dvořeticemi do doživotního užívání své manželce Kateřině Nebílovské z Drahozby. Vznikl tak drobný zemskodeskový statek, tvořený těmito dvěma vesnicemi, který si udržel samostatnost až do druhé poloviny 17. století. V roce 1615 patřil Adamu Muchkovi z Bukova a v roce 1654 Anně Muchkové prodané Sobětické ze Sobětic. V té době byly ve Vahlovicích tři grunty (Jiřka Strejce, Havla Brože a Jana Krčmáře), další tři bez hospodáře (Srbovský, Pouškovský a Karkošovský), tedy celkem šest. K tomu žil ve vsi ještě domkář Jan Moravec a další dva domky (Turkovský a Kopřivovský) byly opuštěné.

Roku 1673 převzali Dvořetice a Vahlovice na základě testamentu výše zmíněné Anny Sobětické její potomci Adam Maxmilián, Václav, Ludmila Františka, Kateřina a Salomena Maxmiliána Sobětičtí, kteří je záhy odprodali k panství Drahenice, jehož součástí zůstaly až do konce feudalismu. Poté se utvořila politická obec Vahlovice, svého času největší v celém blatenském okrese, neboť kromě Vahlovic zahrnovala Dvořetice, Lacinou, Myštice, Strážovce, Nevželice, deset popisných čísel z Chobota a Skaličany, které se ale již roku 1876 osamostatnily. K další změně došlo rozhodnutím ministerstva vnitra č. 33587 z 11. 8. 1919.

Oddělila se obec Myštice se Strážovicemi, Nevželicemi a Chobotem, s Vahlovicemi zůstaly nadále spojeny již jen Dvořetice a Laciná. Od roku 1961 jsou obě obce opět spojeny po společný obecní úřad (tehdy MNV), ovšem se stálým sídlem v Myšticích.

Výšice

Výšice jsou známy především jako místo, kde měl rekreační chalupu (dnes ev. č. 28) český herec Jaroslav Marvan (1901–1974). Zajímavé ovšem je i to, že historii vsi, nazývané dříve též Vajšovice, Vajšice či Vejšice, lze sledovat velmi daleko do minulosti. Podobně jako nedaleké Svučice byla původně zbožím, které panovník daroval církevní instituci, v tomto případě starobylému benediktinskému klášteru v Břevnově. Pod názvem „*Wayssovice*“ figuruje v donaci datované do 18. 10. 1045 a spojované s osobou tehdy vládnoucího českého knížete Břetislava I. Toto datum však nelze brát za výchozí pro stanovení první písemné zmínky o vsi, neboť stejně jako v mnoha jiných případech jde o mladší listinné falsum, odrážející ovšem starší majetkoprávní situaci. Jeho vznik byl tudíž motivován snahou pojitit zpětně to, co již platilo. První skutečně spolehlivá zpráva o existenci Výšic tak pochází až z **28. 12. 1336** a týká se té její části, konkrétně poloviny lánu, který „*in villa Wessicz*“ patřil jako manství ke královskému hradu Kamýku a posléze ke Karlštejnu, stejně jako blízké vsi Míreč a Slavkovice.

Majoritní část však nadále vlastnil břevnovští benediktini. Jako takové jsou Výšice zmiňovány kupřikladu roku 1341, kdy byly předmětem sporu mezi klášterem a pražským arcibiskupem a metropolitní kapitulou. Z roku 1406 se pak dochoval registr statků břevnovského kláštera, v němž najdeme také Výšice („*Wayssowicze*“), které spolu s Jickovicemi, Žebrákovem, Radvánovem, Zahrádkou a několika dalšími, dnes již zaniklými vesnicemi tvořily újezd se střediskem v Kostelci nad Vltavou. Na rozdíl od Výšic však většina z nich ležela na východ od řeky.

Za husitských válek došlo k částečnému rozpadu klášterních držav, a to jak vlivem válečných událostí, tak přičiněním samotného panovníka, který církevní zboží dával do zástavy šlechtě, povětšinou proto, aby získal potřebnou hotovost. Ves Výšice spolu s Tálínem u Protivína tak zapsal král Zikmund roku 1431 v sumě 200 zlatých rýnských Janu Jezovcovi z Rakovic a Přibíkovi z Kadova a Řesaníc. Stále se však de iure jednalo o církevní zboží, což potvrdil listinou z 4. 4. 1483 král Vladislav Jagellonský a současně se zavázal, že ves Výšice („*Wayssicze*“) nebude od držav břevnovského kláštera odtržena. Zápisným majitelem byl v té době Markvart z Rakovic. Jakým způsobem se pak ves dostala k blatenskému panství, nevíme, ani za jakých okolností zaniklo zdejší manství. Roku 1537 ji však Adam Lev z Rožmitálu na Blatné prodal spolu s Uzeničkami, zbožím ve Svučicích, Ostrově a patronátem nad kostelem v Černívsku Janu Běšínovi z Běšin. Jeho syn Zdeněk Běšín pak celou ves odprodal 4. 7. 1572 za 200 kop českých grošů bratřím Hendrychovi a Alešovi Dejům z Strážovic na Čimelicích. Nejpozději od poloviny 17. století náležely Výšice k drahenickému panství.

Po třicetileté válce bylo ve vsi pět starousedlých sedláků (Klement Špilík, Jiřík Bečvář, Jakub Mrvil, Jakub Zeman, Jan Novotný), jeden nový (Václav Koželuh) a dva domkáři (Pavel Krčmář a Jan Krčmář). Roku 1770 je uváděno již 20 popisných čísel, z čehož jedna usedlost byla poddaná královskému městu Písek. V roce 1840 tu bylo 31 domů s téměř 300 obyvateli a hospoda; k Písku náležely dvě usedlosti. Samostatnou sídelní jednotku představoval Chrst s čtyřmi domky na pozemcích zrušeného panského dvora. Před první světovou válkou zde bylo již jedenáct popisných čísel s 54 obyvateli.

Po zavedení volené obecní samosprávy v roce 1850 utvořily Výšice společnou politickou obec s Kožlím, Ostrovem a Svobodkou. V prosinci 1923 vznikla samostatná obec Kožlí s místní částí Svobodka a při Výšicích zůstal jen Ostrov. Samostatnost si obec Výšice udržela do roku 1961, kdy byl zdejší MNV sloučen s MNV Myštice.

Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

- Národní archiv, *Desky zemské větši*, sign. 1, fol. F 1; sign. 17, fol. N 14; sign. 19, fol. M 12; sign. 41, fol. E 9; sign. 68, fol. B 3; sign. 89, fol. D 17; sign. 129, fol. O 16; sign. 24, fol. H 26–30; sign. 287, fol. D 19'–22'; sign. 478, fol. C 30.
- Národní archiv, fond *Benediktini – klášter Břevnov*, inv. č. 243.
- Národní archiv, fond *Rád maltézský – Listiny*, inv. č. 2169.

- Státní oblastní archiv (dále jen SOA) v Třeboni, *Sbírka matrik*, sign. Blatná 1; sign. Pohoří 1, 2.
- SOA v Třeboni, fond *Velkostatek Blatná*, inv. č. 317, sign. I B 3, ukn 317.
- Státní okresní archiv Strakonice, fond *Archiv obce Myštice*, inv. č. 1, ukn 1; fond *Archiv obce Vahlovice*, inv. č. 1, ukn 1.
- *Archiv český*, díl II., Praha 1842; díl XXXV., Praha 1935.
- DVORSKÝ, František – EMLER, Josef, *Reliquiae tabularum terrae citationum vetustissimae. Nejstarší zbytky desk zemských půhonných*, Praha 1868.
- EMLER, Josef (ed.), *Decem registra censuum bohemia compilata aetate bellum husiticum procedente. Deset urbářů českých z doby před válkami husitskými*, Praha 1881.
- EMLER, Josef (ed.), *Libri confirmationum ad beneficia ecclesiastica pragensem per archidioecesim*, Liber tertius et quartus ab anno 1373 usque ad annum 1390, Praegae 1879.
- EMLER, Josef (ed.), *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae*, Pars IV.: annorum 1333–1346, Praegae 1892.
- EMLER, Josef (ed.), *Reliquiae tabularum terrae regni Bohemiae anno MDXLI igne consumptarum. Pozůstatky desk zemských království Českého r. 1541 pohořelých*, díl I., Praha 1870.
- ERBEN, Karel Jaromír (ed.), *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae*, Pars I.: annorum 600–1253, Praegae 1855.
- HAAS, Antonín (ed.), *Berní rula 27–28. Kraj prácheňský*, I. – II. díl, Praha 1954.
- *Historický lexikon obcí ČR 1869–2005*, II. díl: abecední přehled obcí a částí obcí v letech 1869–2005, Praha 2006.
- KOL. AUTORŮ, *Obecní a okresní samospráva Blatenska a Březnicka*, Blatná 1932.
- KŘÍVKA, Josef, *Nové osady vzniklé na území Čech v letech 1654–1854*, Praha 1978.
- LAUDIN, Radek, *Chalupáři stříbrného plátna. Výlety k chatám a chalupám slavných českých herců*, Řitka 2014.
- PANGERL, Mathias (ed.), *Urkundenbuch des ehemaligen Cistercienserstiftes Goldenkron in Böhmen*, Wien 1872.
- PÁNKOVÁ, Petruška – KROPÁČKOVÁ, Libuše, *Historie Uzeniček a Černívka. Sborník*, Blatná 2010.
- PLACHT, Otto, *Odhad majetku stavů království českého z r. 1557*, Věstník Královské české společnosti nauk, třída filosoficko-historicko-filologická, roč. 1947, č. IV, 1949.
- PROFOUS, Antonín, *Místní jména v Čechách. Jejich vznik, původní význam a změny*, díl I (A–H), Praha 1947; díl II (CH–L), Praha 1949; díl III (M–Ř), Praha 1951; díl V: Dodatky, Praha 1960.
- PROFOUS, Antonín – SVOBODA, Jan, *Místní jména v Čechách. Jejich vznik, původní význam a změny*, díl IV (S–Ž), Praha 1957.
- SEDLÁČEK, August, *Hrady, zámky a tvrze království Českého*, XI. díl, Praha 1897.
- SEKERA, Jiří, *Rybníky na Blatensku*, 2000.
- SCHALLER, Jaroslaus, *Topographie des Königreichs Böhmen*, Dritter Theil: Prachiner Kreis, Prag 1786.
- SIBLÍK, Josef (red.), *Blatensko a Březnicko: podrobný obraz poměrů přírodních, historických, místopisných, školských a národopisných*, Blatná 1915.
- SOMMER, Johann Gottfried, *Das Königreich Böhmen: statistisch-topographisch dargestellt*, Achter Band, Prachiner Kreis, Prag 1840.
- TINGL, František Antonín (ed.), *Liber primus confirmationum ad beneficia ecclesiastica pragensem per archidioecesim nunc prima vice typis editus, inchoans ab anno 1354 usque 1362*, Tomus primus, Praegae 1867.
- VAVROŠKOVÁ, Anna (ed.), *Desky zemské království Českého*, řada I.: kvaterny trhové. Kvaterny trhové běžný černý od léta 1542–1543, Praha 1935.
- ZÍBRT, Čeněk, *Z dějin zámku a panství Zvíkova*, 1908.
- *Kartotéky Augusta Sedláčka*. Dostupné on-line z www.augustsedlacek.cz

Vše souvisí se vším

Vážení čtenáři Sobáčku,

v minulém čísle jsem se roze-psal znovu o významu osobností ve vědě. Ale pak jsem ještě zmínil dvě novinky z vědy, přičemž ta druhá se týkala „znovuobjevení“ fosílie, v depozitářích Národního muzea v Praze se 150 let ukrývaly zkameněliny stonku suchozemské rostliny, jejíž stáří je 432 milionů let. Dnes začnu s fosíliemi znovu, ale z jiného úhlu pohledu. A začnu úplně odjinud.

Dnes 4. července 2018 se v Praze chystal další koncert světově známé anglické rockové skupiny The Rolling Stones (jak jsme jim za totáče s humorem nám Čechům vlastním říkali „pa ruski“ The Rolling Stones - Kitajušičje sa kamni, samaja bolšaja estradnaja grupa v mire). Legendy světové hudební scény budou v Praze už poněkolkáté, poprvé zde byly v roce 1990 a nezapomenutelné bylo i jejich setkání s Václavem Havlem. No a jak to souvisí s vědou, o které obvykle píší v tomto sloupcu? Představte si, že souvisí. Vše začalo u jantaru. Nikoliv u nejběžnějšího baltského, který má obvykle stáří několika desítek milionů let a o kterém jsem psal v Sobáčku v květnu roku 2014, ale u jantaru barmského o stáří kolem sta milionů let. Ve vzorcích tohoto jantaru objevil mezinárodní tým entomologů (USA, Česká republika, Německo) sedm nových druhů pošvatek (larvy žijí v tekoucích vodách, okřídlení dospělci pak na souši). Jedním z těchto výzkumníků byl RNDr. Pavel Sroka, Ph.D., můj bývalý kolega z Entomologického ústavu Akademie věd ČR (Biologické centrum České Budějovice). Anglický název pošvatek je „stoneflies“. Hrubě přeloženo „kamenné mouchy“ (podle toho, že larvy žijí ve vodách pod kameny). No a jednoho z vědců (příznivce Rolling Stones) napadla souvislost mezi názvy „stoneflies“ a „Rolling Stones“. A nápad byl na světě. Všech sedm objevených pošvatek dostalo vědecké názvy po jednotlivých členech skupiny (včetně bývalých). Podle dostupných pramenů se členové skupiny Rolling Stones k objevu zatím nevyjádřili (řekl bych, že o tom ještě nevědí). Pokud by ale tuto informaci někde zjistili, mohli by si jantary s po sobě pojmenovanými pošvatkami prohlédnout právě teď při svém evropském turné. Museli by si jen zajet do Přírodovědného muzea ve Stuttgartu. Přitom nejvýraznější zpěvák skupiny Rolling Stones Mick Jagger už byl v minulosti poctěn tím, že byl po něm pojmenován vymřelý předek hrochů - *Jaggermeryx naida*.

Pojmenování nějakého nově objeveného druhu organismu po některé z celebrit ovšem není ojedinělé. Když jsme u hudebníků, tak po našem zpěvákovi Danu Bártovi je pojmenován nový druh roztoče pancířníka (*Rhynchoribates danbartai*) z Francouzské Guyany. Také po dalších zpěvácích jako jsou Shakira nebo Ozzy Osbourne byly pojmenovány vosa a žába. A po herci a nedávnmém guvernérovi Kalifornie Arnoldu Schwarzeneggerovi byl pojmenován jeden druh střevlíkovitého brouka. A máme i další podobné případy.

Dnešní sloupek jsem nazval „Vše souvisí se vším“. To je samozřejmě poněkud nadnesené, přesto to ale vyjadřuje skutečnost, že na naší Zemi (ve vesmíru) existuje celá řada vzájemných souvislostí, vztahů, návazností mezi jejími jednotlivými komponentami. A velké množství takových vzájemných vztahů jsme dosud neobjevili nebo jsme si je zatím nedali do souvislostí. Nebo jsme si jich vůbec nevěšili. Často nám chybí potřebná technika. Objevem nějaké nové techniky využitelné ve studiu přírody můžeme takové vztahy zjistit. Rok co rok se objevují v tomto směru nové poznatky, někdy překvapivé, jindy logické. A někdy stačí jen dobrý pozorovací talent. Vidět, co jiní nevidí. Všimnout si něčeho, čeho si zatím ostatní nevěšili. A umět klást přírodě třeba i zdánlivě nesmyslné otázky. Pokud jsou podloženy znalostmi a třeba zatím všeobecně neuznanou koncepcí, ideou. Ve výzkumu dokonce není mnoho nesmyslných otázek. Převažují otázky, na které postupně dokážeme odpovědět nebo třeba zatím odpovědět nedokážeme. Věda třeba zatím nedospěla tam, kde by bylo možné dostat na takovou otázku uspokojivou odpověď. Hloupá otázka se většinou pozná. Ve vědě je ale lepší zeptat se hloupě než z ostychu zapomenout otázku třeba geniální. Podobné je to se směry výzkumu. Jsou směry, které vedou k vynikajícímu cíli. K zásadním objevům. Jsou ale také slepé uličky, kdy se zjistí že „tudy prostě cesta nevede“. I tento výzkum je důležitý, vždyť často nemůžeme

Na obrázku je fosilní moucha smutnice z čeledi Sciaridae v baltickém jantaru. Ilustrační foto © F. Weyda

znát odpověď, dokud tuto cestu neprojdeme, a pak se vrátíme a jdeme jiným (nejlépe správným) směrem. Grantový systém tlačí na úspěšnost. Je potřeba mít svoje jasné ideje. Pokud na to máme, tak se nesmíme bát trochu létat nad zemí. Ve Spojených státech jsem se naučil výrok: „If we can dream it, we can do it“ (když o něčem dokážeme snít, dokážeme to i udělat). Věřit si (opakuji, že na základě dobrého znalostního backgroundu). Musíme umět opravit své chyby. Pokud na ně dokážeme sami přijít nebo pokud nás výzkum nebo kolegové přesvědčí, že zrovna nemáme pravdu. Právě proto je kolektivní výzkum, dnes preferovaný, tak důležitý. Věda se raketově rozrůstá. Naše znalosti o vesmíru jsou stále větší a větší. Už není možné obsáhnout všechny obory (jako tomu bylo ve středověku) nebo kompletně celý obor (ještě pamatují prvorepublikové profesory, kteří v dobách mých studií v šedesátých letech minulého století to ještě dost stíhali). Proto se v dnešní vědě specializujeme tématicky i metodicky. Proto nejraději pracujeme v týmu, kde do výzkumu každý člen vloží své znalosti a schopnosti (více hlav více rozumu, jak říkávala moje babička). Úloha osobností ve vědě je velká (záměrně teď pomínou význam náhody). Máme-li v týmu génia nebo vizionáře, můžeme mít vystaráno (píši „můžeme“, protože ani to není záruka úspěchu; géniové a vizionáři jsou často velcí individualisté a práce v týmu jim občas tak trochu nejde).

Oklikou se dostávám na začátek tohoto sloupku. Vše souvisí se vším. Při výzkumu hledáme právě ty souvislosti. Samozřejmě v rámci našich schopností a možností.

Krásné léto přeji, čtenáři Sobáčka.

František Weyda
Přírodovědecká fakulta
Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Hračka, která se proslavila po celém světě

Mechanický hlavolam, hit 80. let, nese jméno svého vynálezce, sochaře a architekta Ernöho Rubika. 13. červenec – Rubikovy narozeniny – se slaví jako Mezinárodní den hlavolamů a rébusů. Rubik se narodil v Budapešti v roce 1944. Vystudoval Technickou univerzitu a stal se pedagogem na univerzitě aplikovaného umění a designu.

A tam vymyslel jednoduchou učební pomůcku, z níž se zanedlouho stala nejslavnější a nejprodávanější logická hra světa. To bylo na počátku 70. let a panu Rubikovi táhlo na třicítku.

Začalo to docela nevině. Rubika rozčilovalo, že jeho studenti nemají vůbec žádnou prostorovou představivost. Tak jim začal vymýšlet názorné učební pomůcky.

Zajímavé je, že s podobným nápadem jako Rubik přišli zhruba ve stejnou dobu nezávisle na sobě další dva pánové: jeden v Japonsku a druhý v Americe.

V lednu 1975 si Rubik kostku nechal patentovat. Ovšem s rozjetím výroby to v tehdejší komunistickém Maďarsku nebylo vůbec jednoduché. Svůj vynález svěřil malé hračkářské továrně v Budapešti, a víte, jak dlouho jim trvala pouhá příprava výroby? Tři roky!

Když se kostka konečně objevila na trhu, o nějaké reklamě si tenkrát mohla nechat jen zdát. A možná by byla úplně zapadla, kdyby si jí nevyšiml jeden Rubikův krajan, obchodník-emigrant Tibor Laczi.

Jednou tento pán prý seděl kdesi v Budapešti u kafe a pozoroval

číšníka, jak si hraje s barevnou kostkou. Matematik - amatér byl nadšen. Hned Rubika vyhledal a řekl mu, že společně vydělají miliony.

Pan Laczi nemluvil do větru. Vzal si na pomoc ještě dalšího krajana, úspěšného vynálezce v oboru hraček a her Toma Kremera, a začali společně razit cestu kostce – tehdy se ještě jmenovala Kouzelná – na světový trh. Po dlouhém jednání se distribuce ujala americká firma Ideal Toy a za první dva roky dokázala prodat sto milionů kusů.

A tak se pan Rubik stal prvním občanem komunistické země, který se vypracoval od píky v opravdového milionáře.

O kostce se začaly psát knihy, zakládaly se fankluby, pořádaly šampionáty ve skládání na čas, poslepu, jednou rukou, nohama. Média zaznamenala, že byla kostka složena na nejvyšším vrcholu světa Mount Everestu nebo ve vesmíru.

No, a když kostka zaplavila celý svět, přišel Rubik s novými nápady: znáte třeba jeho hada nebo věž? Anebo TouchCube či nový Rubik 360? Ale – jak už to bývá – žádný z dalších Rubikových hlavolamů nedosáhl tak obrovské popularity jako původní, jednoduchá, klasická šestibarevná kostička, kterou v 80. letech skládali bez rozdílu staří i mladí.

Příspěvek zazněl v pořadu 'Slovo nad zlato' dostupné z http://www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov/_zprava/rubikova-kostka--1338750

Zámek

Otázka, co mají společného zámky se zámky, se přímo vnučuje. Určitě víme, že zamykací význam slova zámek byl původní.

Slovo zámek má v češtině dva základní významy. O tom prvním se ve Slovníku spisovného jazyka českého píše: „zařízení (ovládané zpravidla klíčem) umožňující něco zamknout, zavřít“ a pak také „co zámek nějak připomíná“.

Takže zámky v tomto prvním významu jsou u dveří, u skříní, u zásuvek, u vrat, zámky mají lovecké pušky a přehařovače psacích strojů, když něco provedeme, můžeme se ocitnout pod zámekem, tedy ve vězení, zámek, tedy spojovací část lastur, najdeme u měkkýše velevruba a zámek znají i hokejoví příznivci – říkají tak herní situaci, kdy se všichni soupeřoví hráči shromáždí v naší obranné třetině a nedají nám, jak neotřele praví televizní komentátoři, vydechnout.

Jenže zámek je i to, co navštěvujeme jako turisté. Tedy, opět cituji ze slovníku, „rozlehlá výstavní budova, zpravidla vybavená a obklopená parkem, někdejší šlechtické sídlo“. Charakteristiku ze staršího slovníku bychom nyní doplnili o konstatování, že některé zámky dnes – já bych řekl bohudíky – znovu slouží jako sídlo původních šlechtických majitelů.

Dvojitý význam má slovo zámek i v jiných jazycích

Na první pohled zámky jako technická zařízení a zámky jako budovy nemají společného vůbec nic. Ti z nás, kteří umějí německy, ale vědí, že přesně tento dvojitý význam má i německé slovo Schloss, takže nemůže jít o nějakou českou náhodu. Ano, dvojitý význam slova zámek byl do češtiny přenesen z němčiny, podle výrazu Schloss, ostatně stejně jako do ruštiny, i tam mají slovo zámok ve dvojitým významu – technické zařízení a budova.

Když se podíváme na původ slova zámek, zjistíme s úplnou jistotou, že zamykací význam slova zámek byl původní. Zámek je od 'zamykat' a toto sloveso má původ v indoevropském meuk-, udělat rychlý pohyb.

Jak došlo k tomu, že se slovem Schloss a podle toho pak v češtině slovem zámek později označila i šlechtická sídla, vysvětluje František Šmahel ve své knize Husitské Čechy. Píše: „Výraz zámek převzala předhusitská čeština ze středohorní němčiny, v níž Schloss označoval nový typ hradního sídla s uzamknutelným vnitřním nádvořím.“

Vědec pak upozorňuje, že v češtině se ale slovo zámek nepoužívalo takhle přesně, že zámek byl pro lidi ve 14. století leccos, a pak shrnuje: „Z dílčího rozboru ... vyplynulo, že slovo zámek neoznačovalo ještě určitý typ hradního sídla. V naprosté většině případů se zámky rozuměly všechny druhy opevněných míst včetně měst, v nichž se zamkly vojenské oddíly či posádky té které válčící strany.“ Na výstavné rezidenční šlechtické sídlo přešlo slovo zámek až mnohem později.

Příspěvek zazněl v pořadu Slova, Dostupné: http://www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov/_zprava/zamek--1450258

Válečné zápisky chobotského rodáka Josefa Lišky – 2. část „Rok 1917

5. 9. Dělal jsem na boudě pozorovatele, kde zažil jsem první křest. Hoši nosili zem a ukázali se a on hned začal po nás paliti šrapnely 8 cm kalibru. Přes 30 ran, před kterými jsme se schovávali za skálu. Kule padaly okolo nás jako děšť. Mnoho strachu jsem prožil dnešního dne.

9. 9. Celý den jsme odpočívali před útokem. Měl jsem ráno od 9 do 11 hodin vachu. Celý den byly přestřelky. Odpoledne ve 3 hodiny byl rozkaz k útoku a ve 4 hodiny byla střelní pohotovost a o půl sedmé začal útok. Já byl též u děla. Stříleli jsme notně při střelbě za třičtvrtě hodiny přes 500 ran. Od 8 hodin jsme stříleli až do 11 hodin v noci stále šnefajer. Dali jsme přes 1500 ran z dvou houfnic, střílelo též více baterek. Infanterie měla od půl jedenácté útok na Granudu, kde postoupila a zajala polní nepřátelské stráž. Byl to první útok, co jsem zažil. Raněný ani mrtvý nebyl žádný u naší baterie. V největší palbě jsem dostal lístek z domova, který jsem četl v kaverně.

12. 9. Čistili jsme rekvisity po střelbě. Přišel nás navštívit pan obrlajtnant. Od 12 hod. do půl druhé jsem stál vachu. Seděl jsem na trávníku a četl jsem knížku. Od Mitázkoflu mě nepřítel zhlédl a navštívil puškovými střelami. Kule mě létaly kol hlavy. To jsem vjel do kaverny. Když utichl, tak jsem vylezl z kaverny, jak krtek z díry. Celý den přestřelky a boj s ručními granáty.

13. 9. Celý den přšelo a já měl vachu a ještě v noci při velkém lijavci a hromobití nepřítel po nás svítil reflektorem. Tahle noc byla jako soudný den.

22. 9. Hlásil jsem se nemocen, ale lékař mne neuznal. Byl jsem u prohlídky u červeného kříže na dolní střelnici. Odpoledne jsme tahali lano na lanovku, co dalo notnou práci. Na zpáteční cestě viděl jsem v lese pod bukem hrodek padlých vojinů. Jaká to smutná podívaná.

24. 9. Celý den jsem pracoval na našem pozorovateli. To je nejnebezpečnější práce, tam jsme obětovaní nepřátelským střelám na pospas. Odpoledne střílela naše baterie na nepřátelské údolí. Z pozorovatele jsem pohlížel na exploze. Italové stříleli na nás a místo nás rozbili staré pěší zákopy, to jsou střelci. Já jsem házel zem z pozorovatele a nešťastnou náhodou jsem vystrčil hlavu a hned mě tři kulky letěly kol hlavy.

27. 9. Večer ládoval přítel pušku a nešťastnou náhodou stiskl kohoutek a rána vyšla. Já právě šel jsem s konzervami na lanovku a byl by mne zastřelil. Dnešního dne jsem měl jen smůlu.

30. 9. Byla neděle dopoledne, měl jsem prázdno, poněvadž jsem dělal v kaverně. Odpoledne jsem dělal v kaverně a spadla na mne velká skála a celého mne zasypala. Celou hlavu jsem měl a nohu rozbitou. Hoši již mysleli, že jsem mrtvý, ale na můj nářek mne vyndávali ze skály ven. Pak jsem omdlel a až za 2 hodiny přišel k sobě, až když jsem byl obvázán.

1. 10. Dopoledne jsem zase byl zdrav a dělali jsme znovu na kaverně. Odpoledne jsme byli na čištění od vši na marodce. Jen slabá střelba z pušek a děl. Část mužů byla si pro plynové masky.

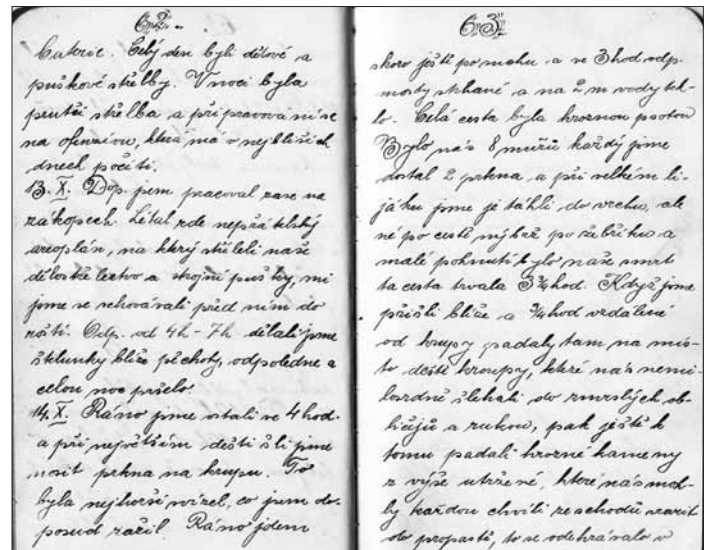
4. 10. Večer přijel automobil a odtáhl děla na nádraží do Urgovitz (Ugovizza). Odtud jsme nakládali munici a jeli do Tarvisu (Tarvisio). Kam jsme přibyli v půl třetí a vše jsme hned vykládali a pak jsme šli přes půl hodiny daleko do baráku, kde jsme spali jen 2 hodiny.

5. 10. Celý den jsme byli v baráku a čekali na odjezd, chodili jsme až do večera po Tarvisu.

V 6 hodin jeli jsme automobilem do Raiblu i s dělami a o půl noci jsme jeli do zákopů, kam jsme přijeli do hotové baterie. Již jsem tři noci nespál a celé dva dny přšelo. Celí zmrzlí a promoklí přijeli jsme do baterie a všech 40 mužů jsme přišli do jednoho baráku, jenž jsme spali na sobě a na zemi vsedě i vstoje.

13. 10. Dopoledne jsem pracoval zase na zákopech. Létal zde nepřátelský aeroplán, na který střílelo naše dělostřelectvo a strojní pušky. My jsme se schovávali před ním do roští. Odpoledne od 4 do 7 hodin dělali jsme štelunky blíž pěchoty. Odpoledne a celou noc přšelo.

14. 10. Ráno jsme vstali ve 4 hodiny a při největším dešti šli jsme nosit prkna na krupu. To byla nejhorší svízele, co jsem doposud zažil. Ráno jdeme ještě po suchu a ve 3 h odpoledne mosty strhané a na 2 m vody teklo. Bylo nás 8 mužů a každý jsme dostali 2 prkna, a při velkém lijáku jsme je táhli do vrchu ale ne po cestě nýbrž po žebříku a malé pohnutí by byla naše smrt. Ta cesta trvala 3 a 3/4 hodiny a když jsme přišli blíž, padali tam na místo deště kroupy, které nás nemilosrdně šlehalo do zmrzlých obličejů a rukou. K tomu padaly hrozné kameny z výše utržené, které nás mohly každou chvíli ze schodů srazit do propastě. Šťastně jsme se dostali nahoru a pod námi se nohy třásli slabostí a nit na nás nebyla suchá. Stále jsme pohlíželi do propasti, kam jsme se každou minutou viděli. Zpáteční cesta byla o trochu snadnější, neb jsme byli o prkna lehčí, ale tížila nás voda z našeho šatstva, které více a více přibývalo. Slabostí vůbec nemohli jsme ani jít. Údolí, které bylo včera večer suché, podobalo se velké fece, kterou jsme museli přeplovati. Voda byla studená jako led a prudká jako lev. Všichni jsme šťastně přeplovali. Voda se jako lev hnala pro své oběti a ta oběť jsme byli my. Šťastně jsme se dostali domů, kde jsme dostali kousek polenty, kousek masa a trochu horké vody, to byl náš oběd.

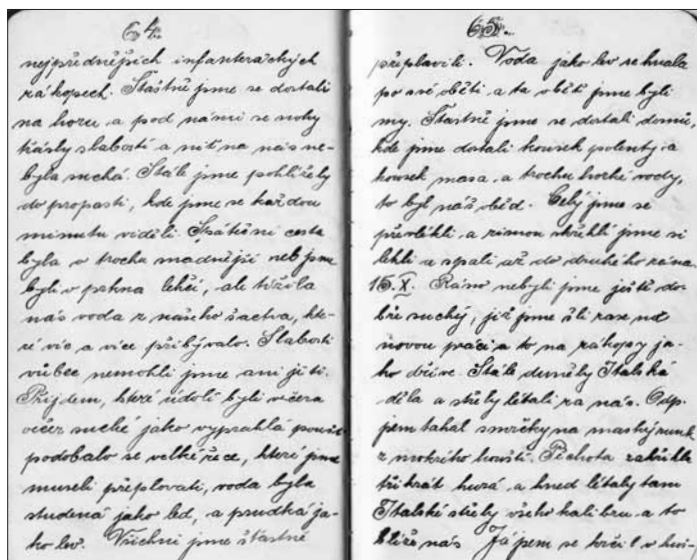

17. 10. Dopoledne jsme nosili munici k baterii a celý den přšelo. V poledne jsme byli na houbách, kterými se výhradně živíme, poněvadž máme hlad.

18. 10. Dnes jsem byl přidělen k signál patroly a hned jsme měli odpoledne školu o morsecaičnách a o signálech. Po škole šli jsme si dělat stanovisko. Zde každý den mnoho prší. Dnes jsme měli výborný oběd, trochu horké vody, kousek masa a jedno jablko, to je výborná strava. Dnes jsem dostal po dlouhém čase 6 lístků. Naše houfnice stříleli na italskou frontu. Odpoledne jsme se cvičili praporkama signálovat. Naše a jiné baterie se zastřelovali na Grenadůr.

22. 10. Dopoledne jsme si dávali signály s druhou patrolou, že nás nemohla najít tak jsme přestali. Naše dělostřelectvo a pěší pluky stříleli silně na nepřitele. Též italské střely dopadali na naši frontu. Celou noc hrčení automobilů a dovážení munice. Poslední noc před ofenzivou.

24. 10. Z 23. na 24. v noci začala ofenziva. Od 2 hodin střílela děla s otravnými plynama na nepřátelskou infanterii až do 9 hodin ráno. V noci víření děl mne ze spánku probudilo, co se podobalo hroznému bouři a vůbec již jsem do rána nemohl spát. Před velikým deštěm a padání sněhu utichla děla a začala odpoledne nanovo v půl čtvrté vířit. Ve Fliči

(Flitsch / Bovec) začal již útok pěchoty v půl sedmé, jenž nevíme s jakým prospěchem. Já byl umístěn k signál patrole. To jest nebezpečné, ale nemusím proto nic dělat tak si píši tento den při velké střelbě do zápisníku. Celé odpoledne prší a padá sníh. Vyfasovali jsme všichni kázmasku proti otravným plynům, kterou jsme prubovali ve zvláštní boudě, kde pan poručík vystřelil jednu otravnou patronu z pistole.

25. 10. Celou noc, palba z děl, jenž ve 4 hod. v noci umlkla a nastala víření v půl sedmé více a více se rozšiřovala a rozšířila se ve víření bubnu a v jedno hučení. Já pan praporčík Menčík a dva kamarádi šli jsme na signál stanovisko. Já jsem dostal první číslo k pozorování při střelbě naší i italské. Od 8 hodin začala hrozná palba děl všeho kalibru i 30.5 cm hmoždíře hučely svůj kvapík, jednotlivá rána nebyla vůbec rozeznati. Hrozná to dělostřelba. Všechny ty střela létaly na pozorovatele a první pěší nepřátelskou linii. Stále se používalo jen granátů k rozbíjení zákopů a ostatních překážek. Pak se střílelo hned na druhou linii

V 10 hod. dopoledne udělala naše pěchota útok na první linii a byla u překážek zastavena. Řinčení stojních pušek přerušoval vzlykot raněných a umírajících. U Fliče naše armáda hrdinně postoupila a dobyla dva vrchy a významný nám průsmyk. Ve Fliči jest u nás německé vojsko na výpomoc. Pěchota a minen vřhači. Odpoledne nové rezervy pěchoty šli do zákopů a chystalo se na nový útok. Každý jsme museli nosit kazmasky pohotově, poněvadž nepřítel střílel na nás otravnými plynama. Celý den a celou noc velká střelba z děl a ze strojních pušek, též i naše děla nepřestala řinčeti. V noci jsem šel s panem praporčíkem na signál stanici, ale v noci jsme nepozorovali. Když šel jsem na signál patrolu, praskl šrapnel nade mnou. Pět našich aeroplánů létalo nad námi a pozorovali výsledek boje, ale nepřátelská děla je hned přivítala střelbou ze šrapnely. Celou noc byli jsme vzhůru v průvodu střelby z děl a rachocení vozíků s raněnými.

26. 10. Dopoledne šel jsem s panem praporčíkem na signál stanici. Z rána byla jen malá dělostřelba, jenž do 11 h. se rozšířila v jedno víření. Strojní pušky vydávaly svůj pronikavý skřek. Přes poledne přestávala střelba a ve 3 hod. utichla a do večera se rozechvěla děla v jedno dunění. Těž 30,5 cm hmoždíře střílely jenž jejich exploze jsme pozorovali binoklem. Při naší i nepřátelské střelbě šrapnely kol nás praskaly, přičemž jsme byli veselí, abychom se nebáli. Celý den a celou noc byla hrozná palba z obojí strany z děl všeho kalibru. V noci byla palba mnohem slabší a nepřítel svítil na naši frontu reflektorkama a nám k signálstanici hodil pumu. Naštěstí, že jsme nebyli ve štelunku. Když jsme ráno přišli, našli jsme žlutou skvrnu ve velkém rozměru.

27. 10. V 11 hodin měl jsem službu na pozorovateli a pozoroval jsem binoklem exploze 30, 5 cm granátů v nepřátelském území, které se podobali chrlicím sopkám. Naše armáda postoupila doposud hezky daleko a zajala 3000 nepřátel. V naší baterii jsou doposud všichni živi a zdraví. Večer v půl čtvrté hod. začal útok pěchoty s velkým úspěchem, ta postoupila do druhých štelunků a sevřela nepřitele na Grenaduru a Italieniše Kanzlu. Italská pěchota se vzdala a pak nastala malá přestávka. Od 2 hod. byla hrozná palba z děl a strojních pušek a rány z ručních granátů, který útok dobře dopadl. Ve Fliči a u nás bylo celkem 10 000 nepřátel a mnoho materiálu válečného. Těž na naší straně bylo

mnoho ztrát. Večer přicházely stále nové posily. Nepřítel pražil silně na naše dělostřelectvo z 28 cm děl, což jsme pozorovali binoklem. Celý den velká palba z děl a dovážení nové munice. V noci nepřítel zapálil všechny boudy a vyklidil se z celého Grenaduru, který naše pěchota celý obsadila.

29. 10. Nepřítel byl zahnán daleko do své země a zvítězili jsme na celé korutantské frontě při velkém hladu. Mitázkofl, (Jof di Montasio) to rozhledna a nejvyšší italský vrch, jenž po dva roky na něm lpěl prokletý Ital a pak celé pohoří u Marburketu (Malborghetto) a nepřítel musí daleko ustoupit. Náš pancéřový vlak jezdí již do Lurnie a naše krupa je v italském městě Pontebě, hlavní to naše komando. Nepřítel je stále na ústupu pronásledován naším a německým vojskem. My jsme nemohli nepřitele pronásledovat, poněvadž jsme měli naše děla porouchána, s kterými čekáme na opravu.

30. 10. V noci jsem měl vachu od 1 hod. do 3 hod. Celé dopoledne padal sníh a při tom velká bouře. Co v Čechách vůbec nevím. Zde již je na 2 m sněhu.

31. 10. Od naší baterie již byli hoši v nepřátelských zákopech a našli tam mnoho nového prádla a jiné krásné a drahé věci. Měli jsme hladu dosti a vši ještě více, které jsem celé dopoledne bajonetem tloukl jako řezník dobytčů.“

Připravil Petr Jícha
(pokračování příště)

Z dějin Inářského Sokola

Lnáře mají bohatou historii, k níž patří rovněž spolkový a kulturní život. Jeho významným představitelem a organizátorem zde byla a stále je tělovýchovná jednota Sokol, která jinak své významné jubileum – 100 let trvání – oslaví v příštím roce. Právě do jejich dějin se vydáme v následujícím příspěvku.

Od vzniku do roku 1948

Myšlenkou založit ve Lnářích Sokol se zaobírali již před první světovou válkou Karel Vendulák, lesní správce na zdejším velkostatku (mimo jiné zeť Theodora Mokrého) a Václav Míka, učitel Inářské obecné školy. K uskutečnění tohoto záměru však mohlo dojít až po vzniku Československa, neboť perspektivní členskou základnu citelně zredukoval odchod mužů na frontu. Stanovy Inářské sokolské jednoty byly předány ke schválení 15. 3. 1919 a následující den se v hostinci Cyrila Šollara čp. 99 konala ustavující valná hromada. Zúčastnili se jí rovněž Sokolové z Kasejovic, kteří v prvních letech poskytovali svým Inářským „spolubratřím“ metodickou podporu. Jejich vzdělavatel zde přednesl promluvu na příznačné téma „Co Čech, to Sokol“. Na schůzi byli samozřejmě zvoleni první funkcionáři. Starostou se stal Karel Vendulák, náměstkem Emil Karda, pekař čp. 28b, náčelníkem Václav Mašek st., hostinský čp. 104, místonáčelníkem Cyril Šollar st., náčelnicí Milada Vopršálová, hospodářská praktikantka, vzdělavatelem František Papež, hospodářský správce, jednatelem Rudolf Janál, důchodník, a pokladníkem Ferdinand Sladký, účetní, všichni čtyři z velkostatku, dalšími členy výboru pak obuvník Voj-

Bývalý hostinec Cyrila Šollara ve Lnářích čp. 99 (foto autor článku)

Lnářské sokolky v roce 1926

těch Bouše, Ludvík Bušek, vrchní zahradník panských ovocných školek, pekař Václav Mašek ml., hospodářský adjunkt Rudolf Hájek a sládek Inářského parostrojního pivovaru Josef Matoušek. Do jednoty se hned na počátku přihlásilo 73 mužů a 17 žen. Najdeme mezi nimi další úředníky a zaměstnance velkostatku, kupříkladu ředitele Theodora Mokrého, lesního správce Václava Pecku, hospodářského správce Michaela Vyhňálka, ředitele učtárny a bývalého starostu obce Josefa

Riegera i s jeho synem Vojtěchem, šafáře Josefa Müllera, z učitelstva kromě Václava Míky i řídícího Karla Vavřína a Antonína Hlasivce, aktuálního starostu Lnář Vojtěcha Hájka čp. 40 a jeho stejnojmenného syna, mlynáře Petra Kohouta, hostinské Cyrila Břejchu čp. 116, Karla Martínka čp. 20 (Na Panské) a již zmíněného Cyrila Šollara s jeho stejnojmenným synovcem, obvodního lékaře MUDr. Karla Schwinga, obchodníky Josefa Holuba a Stanislava Voříška, poštmistra Otto Poche, četníka Severina Trku, z žen pak třeba tři dcery mlynáře Kohouta Marii, Ludmilu a Julii, manželku Františka Papeže. Zkrátka každý, kdo ve Lnářích něco znamenal, vstoupil do Sokola. Jen pro porovnání dodejme, že v té době měla obec 1 077 obyvatel. Členská základna byla nejsilnější v roce 1920, kdy čítala 107 osob, z toho 79 mužů a 28 žen. V průběhu 20. let se počet členů pohyboval kolem 90, v následujícím desetiletí mezi 70 a 80. Šlo o členy aktivní i přispívající; započteno není nezletilé žactvo a dorost. Z hlediska organizačního patřil Inářský Sokol k IV. okrsku Plzeňské župy v Nepomuku.

Sokolská cvičení probíhala v sále hostince Na Panské. Již ve 20. letech ovšem začala jednota uvažovat o výstavbě vlastní tělocvičny. Pro ten účel zřídila stavební fond, do nějž členové přispívali, a byly dokonce vypracovány plány budovy. Zůstalo však jen u záměru. Pro venkovní cvičení měli sokolové sportovní hřiště v lokalitě u Lísy, které ovšem bylo roku 1935 zrušeno a upraveno na pastvinu, později ale zřejmě zase obnoveno a využíváno pro fotbalová utkání. Mezitím přidělil pozemkový úřad dne 3. 3. 1924 jednotě pro účel zřízení letního cvičiště pozemek č. kat. 1238 „V Sedlečku“ poblíž dnešního hřiště. Slavnostní převzetí se konalo 27. 9. 1925 a od března 1927 započali sokolové s jeho úpravou. Dne 4. 7. 1932 zde proběhlo veřejné cvičení u příležitosti 100. výročí narození Miroslava Tyrše, na jehož počest pak bylo cvičiště v den samotných narozenin spoluzakladatele jednoty (17. 7.) nazváno Tyršovým. Veřejná cvičení s různými sestavami cviků, jež poskytovaly divákům i estetický zážitek, patřila k oblíbeným společenským akcím v obci. V roce 1933 byli k jednomu takovému přizváni dokonce vojáci 11. pěšího pluku Františka Palackého z Písku, kteří předvedli velice zdařilé cvičení prostné i se zbraní. Velká tělocvičná akademie, na níž vystoupili muži, ženy, dorost i žactvo, se ve Lnářích uskutečnila za umělého osvětlení večer 31. 7. 1938. Tělovýchovná činnost se přirozeně neomezovala pouze na Lnáře, ale v rámci vzájemnosti a spolupráce se zdejší členstvo účastnilo rovněž různých sokolských akcí a slavností v blízkém i vzdálenějším okolí, k nimž patřily kupříkladu župní a celostátní sokolské slety.

Od roku 1921 fungovala ve Lnářích také sociálně-demokraticky orientovaná Dělnická tělovýchovná jednota (ostatně k sociální demokracii inklinovala většina oprávněných voličů v obci) a čistě katolická jednota Orel, které ale nepředstavovaly pro Sokol vážnější konkurenci a dokonce byly všechny tři schopné se vzájemně dohodnout

na střídavém užívání prostoru pro cvičení. Naopak svou pozici Sokol významně posílil navázáním spolupráce s místní náboženskou obcí Církve československé, jejíž příslušníci získali ve vedení jednoty rozhodující vliv, ačkoli jinak v ní byli zastoupeni i někteří katolíci. V letech 1930–1934 a 1936–1939 stál dokonce v čele Inářského Sokola místní československý farář Adolf Arnošt a jeho manželka Božena byla zase dlouholetou náčelnicí ženského sokolského družstva. Také ostatní funkcionáři jednoty byli vesměs československého vyznání. Zmírně kupříkladu zasloužilého starostu Ludvíka Buška a jeho syna Stanislava, který tutéž funkci zastával po druhé světové válce či mnohaletého náčelníka mužů Josefa Průchu. Naopak Rudolf Janál, který patřil v meziválečném období mezi nejvýznamnější osobnosti Inářského Sokola, se hlásil k římskokatolické církvi.

Jak Sokol, tak Církev československá se totiž definovaly na vlasteneckém principu a byly tudíž nejlivnějšími a státem podporovanými organizacemi, jelikož se důležitým způsobem podílely na budování národního uvědomění obyvatelstva mladé československé republiky ve městech i na venkově. Činnost Sokola se neomezovala jen na tělovýchovu v duchu Tyršova hesla „Paže tuž, vlasti služ!“, ale její vlastenecké působení mělo řadu dalších forem a mnohem širší rozsah. A tak se i ve Lnářích sokolové podíleli na pořádání nejrůznějších národních slavností, které byly nedílnou součástí veřejného života meziválečných let. Kupříkladu již v květnu 1919 zasadili na Inářské návsi Lípu Svobody a ve dnech 5. a 6. 7. zorganizovali oslavu Jana Husa. V předvečer jeho památky byla na návrh východně od obce zapálena hranice (dříví věnová místní mlynář Petr Kohout) a v den slavnosti se konal průvod Inářských spolků a občanů. Dne 12. 8. 1923 se sokolové účastnili odhalení památníku obětem první světové války před budovou obecné školy. Na svátek práce roku 1928 vysadili na svém cvičišti čtrnáct lip, z nichž tři, umístěné na jeho horním konci, byly věnovány Janu Husovi, Janu Žižkovi a Janu Amosi Komenskému. K desátému výročí republiky dne 28. 10. téhož roku zase uspořádali lampionový průvod a na cvičišti předvedli živý obraz „Hold panu prezidentovi“.

Významnou formou působení Sokola byla také vzdělávací činnost. Hned v roce vzniku převzal ve Lnářích vedení veřejné obecní knihovny, která vznikla sloučením knihovnických fondů Národní jednoty pošumavské, sboru dobrovolných hasičů a sokolského. Se svými 410 svazky začala konkurovat a posléze i předčila klášterní lidovou knihovnu. Ke vzdělávání patřily rovněž nejrůznější přednášky. Tím ale výčet aktivit Inářského Sokola samozřejmě nekončí. Jednota začala pořádat každoroční mikulášské zábavy, jejichž výtěžek plynul do spolkové pokladny. Především se ale pustila do ochotnického divadla, jehož počátky sahaly ve Lnářích do konce 19. století. Od 20. let uvedli Sokolové řadu her veselého i vážnějšího charakteru, hlavně od českých autorů, a to nejčastěji pod režijním vedením Rudolfa Janála nebo Adolfa Arnošta. Hrál se v sále hostince Na Panské, některá představení probíhala rovněž venku. Jen v roce 1932 byly uvedeny hry Tulák Mirko (autor Miloš Veselý),

Starosta Sokola a farář Církve československé ve Lnářích Adolf Arnošt

Ze sokolského divadelního představení Bělohorská mračna, 1. 3. 1925

Pod tíhou podezření (autor Gusta Spáčil), Zelení hájové (autor Josef František Karas), Žena legionářova (autorka Abigail Horáková) a Ženuška podle módy (autor Václav Vrána). Tradice ochotnického divadla trvala ve Lnářích přes jistá období útlumu až do konce 70. let.

Utěšený rozvoj Inářského Sokola přerušilo zastavení činnosti této organizace na celém území Protektorátu Čechy a Morava, které 12. 4. 1941 nařídil předsedovi protektorátní vlády Karl Hermann Frank v zastoupení říšského protektora Konstantina von Neuratha, neboť sokolové byli významně zapojeni do protinacistického odboje. Dne 8. 10. téhož roku pak podepsal zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich úřední rozpuštění spolku. Lnářští ochotníci tak vlivem těchto událostí již nemohli uvést ani nacvičené divadelní představení.

Po druhé světové válce byla činnost jednoty obnovena. Také Inářští sokolové si opět zvolili své představenstvo a zapojili se do veřejného dění v obci. Pro cvičení si pronajali velký sál v prvním patře zámku. Ve dnech 1. – 7. 7. 1948 se zúčastnili XI. všesokolského sletu v Praze, který se ale již odehrával na pozadí změn, jež přineslo převzetí moci v zemi komunistickou stranou v únoru téhož roku.

TJ Sokol Lnáře za socialismu

Již záhy po válce započaly snahy o sloučení dosud samostatných tělocvičných jednot (Sokol, Orel, DTJ atd.). Završeny však byly až po únorovém převratu. Dne 27. 2. 1948 rozhodlo představenstvo Ústředního akčního výboru Národní fronty, že jedinou tělovýchovnou organizací bude právě Sokol. V roce 1956 ji ovšem ÚV KSČ zrušil a v březnu následujícího místo ní zřídil Československý svaz tělesné výchovy a sportu, který fungoval až do roku 1990. Sokolské slety byly nahrazeny spartakiádami, jež se konaly od roku 1955 na okresní, krajské a celostátní úrovni každých pět let s výjimkou roku 1970. Z původní sokolské jednoty tak zůstalo jen jméno, které ovšem hrdě nesly a nesou dál četné tělovýchovné spolky.

Lnářský Sokol se za nových politických a společenských podmínek přeměnil v čistě sportovní organizaci. Dominantní úlohu zde s jistými výkyvy přebírá fotbal, který se po jisté odmlce začal ve Lnářích opět hrát po roce 1948 s novým mužstvem, sestaveným zásluhou Antonína Řeřichy. Nejprve se hrálo v nepříliš vyhovujících podmínkách na pastvině státního statku v místech pozdější bramborárny. Teprve roku 1956 bylo díky iniciativě Petra Haferníka, předsedy Svazarmu a aktivního člena TJ Sokol, vybudováno současné hřiště v prostoru, kde se tehdy těžil písek pro stavbu letiště ve Tchořovicích. Lnářští fotbalisté se v této době začali účastnit okresních soutěží. Od roku 1958 však nastal na dalších třináct let jistý útlum.

Významnou součást činnosti členstva TJ Sokol Lnáře, v tomto případě ovšem hlavně žen, představovaly nácviky a účast na spartakiádách, jejichž vyvrcholením byla vždy celostátní spartakiáda v Praze. Nacvičovalo se v sále Na Panské, než v lednu 1955 vyhořel, pak na zámku, ve škole a nakonec v kultur-

Starosta Sokola Stanislav Bušek se svou dcerou Miloslavou provdanou Hájkovou v sokolských krojích před zámkem, 21. 7. 1946

Výstavba kabin na hřišti v roce 1974

ním domě. Lnáře měly své zástupce jak na okresních a krajských, tak na všech celostátních spartakiádách mimo roku 1985.

Dlouholetým a zaslužilým předsedou TJ Sokol Lnáře byl Jiří Tesař (1960–1982). Za něj došlo k obnovení fotbalové činnosti poté, co pro

Lnářské ženy na IV. celostátní spartakiádě v Praze roku 1975

ni byly vylepšeny podmínky úpravou hřiště v roce 1971 a vybudováním kabin v letech 1974–1975. Mezitím také jednota konečně získala tělocvičnu, a to v prostorách kulturního domu otevřeného roku 1970.

Lnářští fotbalisté v roce 1975

K dalšímu rozvoji aktivit TJ Sokol Lnáře došlo v 80. letech za předsednictví Jaroslava Machovce (1982–1986) a Ing. Karla Lukáše z Kocelovic (1986–1993). Vznikl oddíl stolního tenisu, v říjnu 1982 zahájil činnost kroužek zdravotně rekreačního cvičení, začátkem roku 1987 byl otevřen kroužek juda. Kromě toho se sokolové podíleli na organizaci akcí pro děti, začali pořádat taneční zábavy, diskotéky, koncerty. Pokud jde o členskou základnu, měla jednota v roce 1985 celkem 90 členů ve třech oddílech – zdravotně rekreační cvičení navštěvovalo 20 žen, oddíl stolního tenisu tvořilo 10 žáků a 6 mužů, oddíl kopané pak 20 mužů, 14 dorostenců a 20 žáků.

TJ Sokol Lnáře od roku 1993

V březnu 1993 vystřídal Ing. Karla Lukáše ve funkci předsedy TJ Sokol Lnáře Václav Krejčí, který ji zastává až dosud. Současně byl zvolen i nový

Jiří Tesař, předseda TJ Sokol Lnáře v letech 1960–1982

výbor, který se až do roku 2000 stále měnil. Teprve poté se na dlouhá léta ustálil ve složení: Václav Krejčí, Pavel Novosad, Jitka Hlavsová, Jiří Masák ml., Jiří Masák st., Ivana Majerová, Jana Čížková, Václav Říský, Jaroslav Machovec a Vlastimil Končelík. Revizní komisi tvořili Hana Vlasáková, Miroslav Čada, Jan Obermajer a Michaela Fontánová. Stabilitu představenstva je jedním z předpokladů rozvoje činnosti jednoty, neboť se vše dá dobře naplánovat a zajistit dostatečné finanční krytí. K dobrému chodu organizace přispívají sponzoři: Obec Lnáře, Obec Kocelovice, Agro Blatná, Dvůr Lnáře, Rybářství Lnáře, Promis, Liqui B Blatná, Truhlářství Prexl Blatná, Ing. Josef Honz ad. Těm všem patří poděkování. Také díky jejich podpoře bylo možno za posledních osmnáct let zajistit, vybudovat a provést následující: starší sekačku, výměnu schodiště od hřiště ke kabinám, montáž skladu, lajnovačku na vápno a jinou na mokrý nátěr, zavlažovací zařízení, modernizaci obou kabin a sprch, rekonstrukci střechy tribuny, tréninkovou branku, nové střídačky, přístavbu klubovny se sociálním zařízením, výměnu střešní krytiny na celém objektu, zámkovou dlažbu na tribuně, nový kompresor, výstavbu garáže, instalaci elektrických přímotopů do kabin a k rozhodčímu, zabezpečení kabin a garáže atd.; darem byly získány dvě branky pro přípravky, od obce nová sekačka.

Hráčské vybavení sestává z 5 sad dresů pro muže, 1 sady pro dorostence, 2 sad pro žáky, 2 sad a 1 sady rozlišovacích dresů pro přípravku. Jako trenéři působí Václav Říský, Karel Havlena, Jaroslav Machovec, Pavel Rathauský, Pavel Novosad, Milan Synek, Josef Funda, Vlastimil Končelík, Jiří Masák ml., Petr Masák, Josef Čadek, Milan Hrubeš, Michal Vlasák, Ladislav Matějka, Ondřej Holman, Josef Vonášek a Václav Machovec. Rekreační cvičení žen vedou Jana Čížková, Ivana Majerová, Jitka Hlavsová, Marcela Šedivá a Hana Komrsková.

Kromě fotbalových utkání, nohejbalu, stolního tenisu pořádá Sokol také různé kulturní a společenské akce. V roce 2003 obnovil po deseti letech tradici masopustu a začal též konat lampionový průvod s následným pálením čarodějnic, v neposlední řadě pak mikulášskou nadílku a čertovský rej.

Lnářský masopust v roce 2011 (foto Miroslav Kopecký)

Členská základna čítala do konce roku 2017 celkem 240 osob, od tohoto roku se jejich počet zredukoval na 160; k tomuto roku má Sokol 157 členů. Zůstává tak nadále nejpočetnějším spolkem v obci. Na výroční schůzi v březnu byl také zvolen nový, dá se říci z poloviny pozměněný výbor. Předsedou zůstal Václav Krejčí, členy jsou Pavel Novosad, Jitka Hlavsová, Jitka Voříšková, Václav Machovec, Zdeněk Majer, Ladislav Matějka; revizní komise sestává z Hany Vlasákové, Michaely Fontánové a Miroslava Čady.

Václav Krejčí – Vladimír Červenka

Prameny:

Státní okresní archiv (dále jen SOKA) Strakonice, fond *Archiv obce Lnáře*, inv. č. 1, ukn 1 (Pamětní kniha obce Lnáře, 1918–1973).

SOKA Strakonice, fond *Místní národní výbor Lnáře*, inv. č. 1, ukn 1 (Kronika obce Lnář, 1974–1986).

Kronika obce Lnáře, kniha III., 1987–2009.

Kronika tělocvičné jednoty Sokol ve Lnářích, 1919–1946.

Kronika tělocvičné jednoty Sokol ve Lnářích, 1947.

Kronika Tělovýchovné jednoty Sokol Lnáře, od 1993.

MAŠKOVÁ, Stanislava, *TJ Sokol Lnáře* (tiskem nevydaný strojepis s přílohami), 1989.

Současný znak
TJ Sokol Lnáře

Co dokáže strom

V souvislosti s globální změnou klimatu, která se projevuje vysokými výkyvy teplot, střídáním záplav a sucha, probíhá diskuse o možnostech jak tlumit globální změnu. Potřebovali bychom obecně dostupné klimatizační zařízení, které by fungovalo téměř kdekoli na světě.

Protože jde o problém globální, celosvětový, nejlépe Organizace spojených národů by měla vypsat celosvětovou soutěž přibližně následujícího znění.

Hleď se air-condition (klimatizační zařízení) využitelné celosvětově, které bude splňovat tyto podmínky:

- Je z trvanlivých recyklovatelných materiálů, pro jejichž výrobu posloužila sluneční energie, nikoliv energie fosilních paliv či jaderná. Výrobou komponentů klimatizačního zařízení se tedy přispělo k snížení obsahu skleníkových plynů v atmosféře, zvláště oxidu uhličitého. Veškeré prvky a odpad jsou kompostovatelné.
- Je žádoucí, aby namísto oxidu uhličitého spotřebovaného na výrobu klimatizačního zařízení byl do atmosféry vyloučen plyn, který využívají další organismy včetně člověka (nejlépe kyslík).
- Činnost zařízení je nezávislá na dodávce elektřiny nebo jiné člověkem dodávané energie, pohání ho pouze sluneční energie.
- Pracuje naprosto tiše, neprodukuje žádné škodlivé zplodiny ani odpad. Naopak váže oxid uhličitý, pohlcuje prach, tlumí hluk. Je žádoucí, aby provoz zařízení byl provázen zlepšováním kvality vzduchu a vody.
- Celková doba jeho provozu je srovnatelná přinejmenším s délkou lidského života. Zařízení bude po celou dobu provozu nepřetržitě vystavené povětrnostním vlivům, přesto bude vyžadovat jen nepatrnou a finančně nenáročnou údržbu.
- V létě mechanicky stíní, aktivně chladí, zvlhčuje okolí, popřípadě uvolňuje příjemné aromatické látky v přiměřeném množství.
- Předpokládá se, že zařízení bude dodáváno v různých obměnách podle podmínek klimatu, aby bylo funkční jak v tropech, tak v mírném pásmu a jinde. V zimě například nemusí stínit, ale může naopak propouštět sluneční paprsky.
- Zásadní podmínkou je schopnost rychlé automatické regulace, jejíž čidla usměrňují výkon slunečního záření od nuly do 10 až 20 kW. Zvláštní pozornost musí být věnována uložení a množství regulačních prvků, aby se úprava ovzduší stala rovnoměrnou a nevznikaly přílišné teplotní výkyvy. Požadována je proto hustota regulačních prvků a čidel řádově v desítkách na milimetr čtvereční. Požaduje se několikrát vyšší maximální výkon, než mají obvyklá klimatizační zařízení, která jsou dražší řádově o desítky až stovky tisíc korun, a navíc spotřebovávají elektrický proud.
- Zásadním požadavkem na klimatizační zařízení je, aby se teplo vázané při chlazení uvolňovalo na místech chladných, ohřívalo je, a vyrovnávaly se tak teploty v prostředí. Běžná klimatizační zařízení pracují totiž podobně jako chladničky - uvnitř chladí a vně teplo uvolňují.
- Náklady na montáž a údržbu nepřesáhnou řádově sto korun ročně. Zařízení nevyžaduje pravidelnou denní údržbu, ani roční údržba není složitá.
- Náklady na provoz budou vzhledem k cenám sluneční energie nulové.
- Zařízení má přirozený ladný tvar i barevnost, je přitažlivé jako intimní útulek pro hnízdění ptáků, poskytuje potravu hmyzu, nám pomáhá rozptýlit únavu očí, duševní i tělesnou a je živé - dýchá, šelestí, uvolňuje vonné látky s léčivými a uklidňujícími účinky.

Myslíte, že se inzerent zbláznil? Nikoliv, takové běžně dostupné zařízení všichni dobře známe. Je jím strom zásobený vodou. Posuďte sami: Strom s průměrem koruny pět metrů zaujímá plošný průmět přibližně 20 m². Na takovou korunu dopadne v jasném letním dni nejméně 120 kWh sluneční energie. Jaký je její osud? Jedno procento se spotřebuje na fotosyntézu, asi deset procent je odraženo zpět ve formě světelné energie, pět až deset procent se vyzáří ve formě tepla a zhruba stejné procento ohřeje půdu. Největší část dopadající energie je vložena do procesu výparu rostlinou - transpirace.

Je-li náš strom dostatečně zásoben vodou, odpaří jí za den více než 100 litrů; na výpar 100 litrů vody se spotřebuje přibližně 70 kWh (250 MJ) sluneční energie. Tato energie je vázána ve vodní páře a uvolní se zpět při kondenzaci vodní páry na vodu. Na výpar jednoho litru vody se totiž spotřebuje 2,5 MJ (0,7 kWh), tj. hodnota skupenského (výparného) tepla vody - kdysi jsme se o něm učili ve fyzice.

Jinak řečeno, strom během slunného letního dne odpaří 100 litrů vody, a tím své okolí ochladí o 70 kWh; průměrně v průběhu deseti hodin chladí výkonem 7 kW. Pro srovnání, klimatizační zařízení v luxusních hotelích mají výkon 2 kW, mrazničky a ledničky o více než řád nižší. Lednička, mraznička i klimatizační zařízení ohřívají své okolí výkonem, kterým na druhé straně chladí. Vodní pára z našeho stromu ohřívá místa chladná, na nichž se sráží.

Nejpozoruhodnější je ovšem regulační schopnost stromu a osud sluneční energie vázané ve vodní páře. List má množství průduchů, jimiž voda prochází a které ovlivňují rychlost jejího odpařování (chlazení) podle celkového množství vody, jež je k dispozici, a podle intenzity slunečního záření. Na jediném milimetru čtverečním najdeme přibližně padesát až sto průduchů, každý reaguje na teplotu a vzdušnou vlhkost okolí a podle ní se zavírá a otvírá. Na každém stromě jsou tedy desítky milionů průduchů - regulačních ventilů s teplotními a vlhkostními čidly. Dovedete si představit množství drátů, kabelů i techniky potřebné k tomu, abychom takové zařízení sestavili?

Odpařená vodní pára obsahuje vázanou sluneční energii, a jak postupuje krajinou, sráží se (kondenzuje) na chladných místech, přičemž se uvolňuje teplo vázané při výparu. Tak sluneční energie plyne prostorem a vyrovnávají se teplotní rozdíly. Podle fyzikálních podmínek se vodní pára může srážet až ráno (tvorba rosy, drobné ranní srážky) a skupenským teplem uvolněným při kondenzaci ohřívá okolí. Sluneční energie tak plyne (přenáší se) i v čase.

Po této malé připomínce základů fyziky lépe pocho-píme rozdíl mezi stínem stromu a stínem slunečnicku či přístřešku. Je podstatný. Zatímco slunečnick záření pouze pasivně odráží (podle barvy povrchu), strom ho aktivně přetváří v chlad a vlhko. Aby strom dobře „fungoval“, vyžaduje od nás jen občasné zalití. Kromě toho listnatý strom před oknem na zimu opadá a propouští sluneční záření, které může pasivně ohřívát dům.

Strom čistí vodu, jednak popsanou destilací přes průduchy, jednak

v půdě svými kořeny, které odebírají živiny a vytvářejí podmínky pro život dalších nižších organismů, které z vody v půdě odebírají další látky.

Zacházením s vodou a rostlinami ovlivňujeme klima zahrady i jejího nejbližšího okolí. Odvodněním a odstraněním zeleně na velkých plochách navozujeme zvláště ve městech či na polích pouštní klima, které nevyváží žádné technické zařízení. Je to proto, že na plochách bez vegetace se většina dopadajícího slunečního záření přeměňuje na teplo, okolí se přehřívá a vysychá. Na malou zahradu o ploše 300 m dopadá v létě sluneční záření o výkonu až 300 kW, což za letní den činí 1500 až 1700 kWh sluneční energie. Stejně množství energie se na suchých nezozeleněných plochách odráží v podobě nevyužitého tepla. Je-li však plocha pokryta rostlinami a zásobena vodou, potom se více než polovina energie váže do vodní páry a naše zalitá zahrádka se stromy a dalšími rostlinami chladí sebe i okolí výkonem okolo 100 kW. Činí tak nehlučně, nenápadně, za zpěvu ptáků, vůně květin a zrání plodů. Jenom za energii nutnou k provozu chladičového zařízení srovnatelných technických parametrů bychom zaplatili 3.000-6.000 Kč denně.

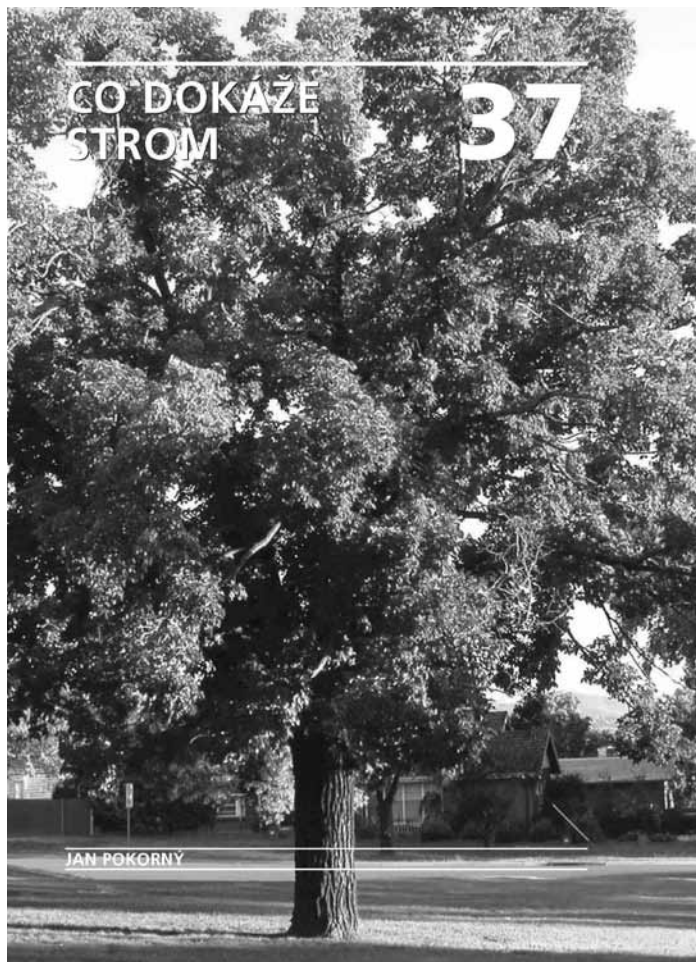
Máme tedy k dispozici klimatizační zařízení pro tlumení globální změny, které v nejrůznějších obmě-nách - od smrku, dubu, břízy, jabloně přes blahovičnick, baobab po sekvoje a stromy tropických deštných lesů porostlé epifyty a liánami - může zdarma příznivě upravovat globální klima.

Za každou molekulu přijatého oxidu uhličitého vyloučí strom do ovzduší, stejně jako jiné zelené rost-liny, molekulu kyslíku. Stromy uvolňují do ovzduší též různé organické látky povahy terpenů, které působí příznivě na naši psychiku, mimo jiné potlačují deprese.

Pokorný, J., 2011, Co dokáže strom,

In: Kleczek, J.(ed.) Kniha o vodě. 429 - 431, Radioservis, Praha

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do zářijového vydání
SOBáčka č. 64
je v pátek 7. září 2018.**

Domov PETRA Mačkov, Helena Balazsová

Vernisáž – nevernisáž výstavy „Filmové toulky Blatenskem“ Komunitní centrum Blatná, 5. května 2018

Medvědice, princ a víly z pohádky „Medvěd a víla“.

Zvířátka z kouzelného lesa z pohádky.

Medvěd našel svou medvědici.

Tančící víly z pohádky.

Pat a Mat na přehlídce filmových kostýmů.

Čertice byla kus, z přehlídky filmových kostýmů.

Ovčí babička četla pohádky na přehlídce filmových kostýmů.

Na přehlídce nechyběl ani Ferda Mravenec.

Přišli Dlouhý, Široký a Bystrozraký.

Odpolední zmrzlina přišla k chuti.

Babka nabízí hmatovou poznávací hru, připravili klienti z domova pro seniory.

Závěrečné defilé filmových kostýmů.

Skupina koček z domova pro seniory.

Velké puzzle, připravili klienti domova pro seniory.

Medvědice, dvojčata, příznivci ochránců přírody.

Hudební vystoupení žáků ZUŠ Blatná.

ZUŠ Open Komunitní centrum Blatná, 24. května 2018

LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR Základní umělecké školy Horažďovice

hledá předškoláky a žáky prvních tříd
do PŘÍPRAVNÉHO ROČNÍKU
pro školní rok 2018/2019

Přijďte se k nám podívat a domluvit
v prvním zářijovém týdnu nebo
nás kontaktujte zushd@seznam.cz nebo
ldo.horazdovice@seznam.cz
více informací na www.zushorazdovice.cz

Zprávy z našich obcí

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Okrsková soutěž

V sobotu 26. 5. 2018 se v Málkově pořádalo okrskové cvičení v požárním sportu. Stejně jako loni byl „blatenský“ okrsek sloučen s okrskem „myštickým“. Sloučen byl pouze místem konání, okrsky soutěžily zvlášť. Za blatenský okrsek se do soutěžení zapojila následující družstva mužů: Bezdědovice, Buzice, Drahenický Málkov, Skaličany, Hajany a ženy: Buzice, Drahenický Málkov. V myštickém okrsku mezi sebou zápolili Chobot, Myštice, Uzenice, Uzeničky. Po nástupu se

příprava na útok

konalo rozlosování pořadí a strojníci všech týmů obdrželi instrukce, jak zacházet s mašinou, která byla pro všechny jednotná. Bohužel asi všichni neposlouchali pořádně, protože obsluha mašiny byla pro některé týmy kamenem úrazu. Nutno ještě říci, že „erární mašina“ dvakrát nezvládla horko a četnost používání a zavařila se. Jinak celý den probíhal bez potíží. Nejprve se běhalo 100m překážek – z každého družstva běželi dva zástupci a každý měl dva pokusy na to, zaběhnout, co nejlepší čas. Dva nejlepší časy se pak sečetli do jednoho celkového. Poté přišel na řadu požární útok na 3B. Po mužích běžely ženy pouze jeden požární útok na 2B. SDH Drahenický Málkov děkuje všem, kteří se podíleli na přípravě celého dne. Poděkování patří i hasičům z Buzic, kteří s sebou přivezli spoustu fanoušků, dobrou náladu a dokonce po sobě uklidili.

vítězné družstvo žen

	100m	pořadí	útok	pořadí	celkové pořadí
Drahenický Málkov	46,30	2	36,98	3	2
Hajany	66,20	4	40,54	4	4
Skaličany	N	5	33,45	2	3
Buzice	50,70	3	42,03	5	5
Bezdědovice	42,50	1	27,27	1	1

Uzenice	56,00	3	28,39	1	2
Chobot	42,30	1	29,07	2	1
Myštice	50,50	2	35,52	3	3
Uzeničky	56,10	4	40,92	4	4

Ženy					
Buzice			37,39		2
Drahenický Málkov			28,55		1

Desetiboj

Každý rok oslavujeme den dětí „Málkovským desetibojem“. V letošním roce se zúčastnilo hodně dětí, které se rozdělily na mladší a starší. Nechyběla ani kategorie muži a ženy. Počasí přálo a tak se během dopoledního klání stihlo „odsoutěžit“ hned pět disciplín. Poté se pokračovalo po obědě. V pět hodin bylo vyhlášení výsledků. Celkem se do desetiboje zapojilo 27 soutěžících. V kategorii mužů se nejlépe vedlo Pavlu Burianovi, za ním skončil Luboš Kylián ml. a třetí místo obsadil Roman Fík. Mezi ženami vynikala Hana Jahodová, druhé místo získala Veronika Kadeřábková a třetí místo obsadila Jana Pártlová. U starších dětí se soutěžení nejvíce vydařilo Natálce Vlčkové, za ní se umístil její bráška Christian a třetí místo patřilo Sáře Hořejší. Kategorii „dětí mladší“ vyhrála Adélka Bártová, druhé místo obsadil její bráška Honzík a třetí místo získala Emička Fíková. Po vyhlášení byla volná zábava a jako vždy se peklo maso.

Adélka při skoku z místa

Lucie Kyliánová

HNĚVKOV

Zachránily devět životů

Jaro na vsi je plné zážitků, které se ve městě neprožijí. Hela a Darja jsou chalupářky a kamarádky. Pro dodržování agrotechnických lhůt se obě hlemejdí na svých pozemcích, s radostí sledují a zalévají, co zasadily. Po takovém náročném dopoledni je chvíle oddechu tím pravým balzámem, s knížkou a kávičkou pod pergolou. Věrná Ája polospánkem u nohou jistí klid sledováním pohybu po okolí. Najednou zvedne hlavu a dlouze se zadívá kamsi, neurčitým směrem. Ale posléze zaměří své slechy k brance. Čtenářka odtrhne zrak od časopisu, protože ji zaujme psí pohyb. Kdo by přicházel v tuto nezvyklou dobu, mihne se jí myšlenka hlavou. Neuplyne chvíle a za keřem se objeví kachní máma s káčaty a rovnou se jdou schovat do maštale. To už pes

nevydrží a honem se žene za nimi zkontrolovat, co je to za podivnou návštěvu. Vypadá to na nevybíravou kontrolu. Nastává poplach, přivolat Áju, chytit ji a zavřít. Také bleskne hlavou myšlenka na kočku, která s oblibou také spí v maštali, a zjistit, kde vlastně chrápe. Samozřejmě kočka už má pohotovost, příkrčená zaútočit. Devět jednodenních kachniček by byla příjemná svačinka. Nastává křik, chytit a zavřít kočku domů je dílem okamžiku. Zburcovaný manžel je seznámen s neobvyklou návštěvou a oba usilovně přemýšlí, jak vyřešit neobvyklou situaci. Vzpomínka na minulý rok, jak zachraňovali ježky, se dere do popředí. Jak zajistit klid a bezpečí, než se podaří kachní rodinku, bez následků dopravit na vodu k rybníku? Žhavíme telefony, první je kamarádka D. Hledáme spojení na sousedy, myslivce, v úvahu přichází i hasiči, pod dojmem internetové reportáže, jak zachraňovali káčata z kanalizace. Čas běží a kachna s rodinou se schová za dřevem a odpočívají. Jistě po strastiplné cestě přes hlavní silnici. Přemýšlíme, proč a jak si k nám prorazili cestu k odpočinku. Jsme hrozně rádi, že se nic nestalo a že je můžeme zachránit. Konečně se podařilo sehnat pomoc po telefonu, soused-myslivce dal radu, jak se máme chovat a provést odchyt. Snadno se poradí, ale pro nás neřešitelný problém. Konečně se našel záchrance, také soused-myslivce, který se ujal činu, provedl odchyt v maštali, bez stresu kachní mámy. Pevný stisk s křídly u těla a s drobotinou v koši se můžeme vydat k vodě. K Přednímu je to kousek cesty a kachna se chovala statečně. Káčata přikrytá plachetkou byla v klidu. Dostali jsme instrukci, koho u vody pustit první. Byla to káčata, mámu teprve za nimi. S radostí naskákali do vody a hned se schovaly pod břeh. To už máma vylétla dál na rybník a kachní řečí přivolala děti k sobě a spokojeně se vydala na rybníku najít správný úkryt.

Všichni jsme byli rádi, jak záchrana dobře dopadla. Pes spokojen s doprovodem k rybníku, kočka propátrala maštal, kam se svačinka schovala, a spokojeně se uložila dál odpočívát. My si uvařili nové kafe a do jarní záchranné statistiky doplnili; Pět slepýšů; Dvě ještěrky; Devět kácat s mámou.

Už se těšíme na příští rok.

PV z Hněvkova

Rybářské závody v Hněvkově

V Hněvkově se v červnu, před začátkem letošních prázdnin uskutečnily Dětské rybářské závody. Členové místní samosprávy a dobrovolníci z obce pomáhali připravit loviště po obvodu rybníka a prvně byl postaven stanový přístřešek pro hosty i účastníky. Pravidla lovu a měření úlovků prováděla komise a zapisovala je do účastnických karet. Čas soutěže byl jednou prodloužen, protože ryby moc nebraly. Přesto vítěz, Matyáš Matějka nacyhtal úctyhodných 170cm kaprů. Soutěž doplnili i dospělí rybáři, kteří se soutěže nemohli účastnit, ale tvořili konkurenci soutěžícím. Za pěkného počasí byli vyhlášeni vítězové, na prvních 3 místech obdrželi kromě diplomů i poháry. Bylo hodnoceno pět nejlepších lovců: 1. místo - Matyáš Matějka; 2. místo - Lenka Vaňková; 3. místo - Tadeáš Matějka. Další účastníci obdrželi diplomy za 4. místo - Filip Šimůnek a 5. místo - Lucie Kostohryzová

text a foto: Petr Vích

SKALIČANY

Nohejbal Buzice vs. Skaličany

Po únorovém hokejovém utkání byl dalším dílem sportovního víceboje sousedních obcí nohejbalový turnaj Buzice vs. Skaličany, který se uskutečnil v rámci buzické pouti, v neděli 24. 6. 2018. Na dvoře Hospody u Čiláka se utkaly 2 týmy mladých a 2 týmy starších zástupců obou obcí. Boje v základní skupině byly sice vyrovnané, ale výsledkově vyznely jednoznačně ve prospěch domácích družstev. Ve všech zápasech ve skupině byly k vidění zajímavé výměny, mnohdy hraničící s profesionální úrovní a u některých z nás i na či za hranicemi vlastních

nekompletní účastníci přátelského nohejbalu v Buzicích

možností. Předčasným finále lze nazvat lité semifinálové duely starších Kozlů proti mladým buzickým Býkům, ze kterého vzešli vítězně hosté ze Skaličan (6:10, 13:11, 11:9), stejně jako souboj starších Býků s mladými Kozlíky. Mladí Kozlíci sice prohráli všechny zápasy ve skupině, čímž značně znejistili soupeře (patrně se jen rozehrávali) a ten nejlepší výkon si schovali na semifinále, které opanovali po dramatickém závěru utkání v poměru 2:0 (10:8, 10:8). Mladé skaličanské naděje utvořili finálovou dvojici se svými staršími kumpány ze Skaličan, kterým však po boji podlehl (10:8, 4:10, 8:10). Souboj o třetí místo vyhráli starší Býci (jediný neporažený tým ze základní skupiny) nad svými mladšími kolegy z Buzic (9:11, 10:5, 10:2). Jejich jediná prohra na turnaji byla ta rozhodující, semifinálová. Neotřelé a originální vyhlášení vítězů v podání domácího šenkýře Čiláka, který věnoval družstvům hodnotné ceny, bylo skutečně výsostným ukončením velice příjemného nedělního odpoledne po náročném víkendu plném sportovně – společenských akcí.

Děkujeme všem organizátorům za pozvání do Buzic a také všem účastníkům, nejen těm, co hráli. Přátelská atmosféra opět zvítězila a všichni se již těší na další souboje (následovat bude hokejbal, fotbal, pinčes a možná i kuželky). V boji o Lavorův pohár 2018 se Skaličany ujali vedení 2:0.

Text a foto Václav Cheníček

originální stupně vítězů a defilé zástupců jednotlivců

Cvičení hasičských jednotek v Čejeticích

Na počátku května, den po svátku svatého Floriána, patrona skaličanských hasičů v Čejeticích odehrála další ročník hasičského námětového cvičení pro jednotky sborů dobrovolných hasičů. Tématem letošního ročníku byl praktický výcvik

v tématu zdravotní péče a dálková doprava vody. Součástí programu byla i ukázka výcviku a zásahu služebního psa Policie ČR. Akce se zúčastnily sbory z Čejetic, Štěnovic, Skaličan, Třebohostic, Štěkně, Mirotic, Nereztců a Čimelic. Během cvičení byla vyzkoušena součinnost jednotlivých jednotek a jejich členové si osvěžili zásady první pomoci. Přednášku na toto téma odborně vedl MUDr. Pavel Dohnal, primář oddělení následné péče a spánkové laboratoře českobudějovické nemocnice a zároveň člen SDH Čejetice. Součástí školení byla i praktická část s nácvikem umělého dýchání a masáže srdce na figuríně. Během dálkové dopravy vody byl simulován požár lesa a seníku a postupně byly jednotky nasazovány na dopravu vody od vodního zdroje k cisterně a členové jednotek si zopakovali zásady zřízení čerpacího stanoviště a vedení hadicové dopravy vody. Podobná cvičení mají smysl a pro jednotky menších obcí, které se často k požárům nedostanou, i velký význam. Poděkování patří všem organizátorům a zejména Pavlu Škardovi.

Text Václav Cheníček, foto Václav Kotrba

Hasičské soutěže v plném proudu aneb hola, hola, Rybníček nás volá!

Hasičské soutěže v požárním sportu jsou již v plném proudu a skaličanští chráněnci svatého Floriána opět sbírají úspěchy. Na okrskové soutěži v Drahenickém Málkově obsadilo soutěžní družstvo mužů celkovou třetí pozici s tím, že v útoku jsme byli druhí, ale celkové umístění nám pokazila disciplína 100m. Následovala soutěž v Chlumu, která se odehrála v rámci oslav 120. výročí od založení tamního sboru. V kategorii veteráni nenašli skaličanští přemožitele a porazili druhé Tchořovice, třetí Chobot a čtvrtý Chlum. V kategorii muži zde dominoval domácí tým, kterému vítězství přáli opravdu všichni. Druhé místo patřilo Blatné, třetí Bezdědovicím, čtvrté skaličanským a nebyť závady na našem stroji, kdoví, jak by to nakonec dopadlo. Další posty obsadila družstva Chlum „B“, Tchořovice, Radomyšl, Hajany a Buzice. Oslavy v Chlumu byly velice povedené a ukázky zásahu s chlumskou historickou hasičskou stříkačkou taženou koňmi s ukázkami další historické techniky byly skutečně perfektní, stejně jako výkony místních dětských týmů. Děkujeme pořadatelům za pozvání a doufáme, že nám naši účast oplátí při našem stejném výročí, které se odehraje v roce 2019.

V rámci Rybářských slavností v Blatné se uskutečnila hasičská soutěž O pohár starostky města, kterou opanoval tým Bezdědovice „B“ před Chobotem a Kocelovicemi. Všechny medailové posty byly obsazeny zkušenými týmy v časech pod 20s (na 2B). „Bramboru“ si opět vezou skaličanští za svůj rekordní čas 21,03s a za sebou nechávají Sedlici, Bezdědovice „A“, Myštice, Chlum a Blatnou. V kategorii veteráni bylo vítězství pro Skaličany jasné, neb jiný tým nepřišel. A jak už se stalo tradicí, po vítězství se ve Skaličanech skáče do Rybníčku a nemohlo tomu tak být jinak i v případě našeho chlumského triumfu, nikoliv tak po blatenském vítězství, neboť nebyl jiný soupeř a tato výhra nebyla tak sladká. Po uzavření tohoto vydání se konala hasičská soutěž v Chobotě v rámci oslav výročí založení tamního sboru.

Text a foto Václav Cheníček

Deštivá skaličanská pouť

Vedra z konce dubna a počátku května nevěstila pro hospodáře nic dobrého. Všichni si přáli déšť a i modlitby na pouťové mši svaté během skaličanské pouti, kterou poprvé celebroidal farář Rudolf Hušek, nepochybně mířily tímto směrem. Mše poměrně solidně zaplnila místní kapličku a její průběh příjemně hudebně doplnila Ludmila Vlková. Po svátečním obědě se místní i přespolní pomalu začali scházet na tradičním místě u Rybníčka na sousedské posezení s občerstvením a vše směřovalo k večerní taneční zábavě, kterou tradičně obstarává K-Band pana Klímy. Slunečné odpoledne napovídalo, že by se pouťový večer mohl povést, kapela vše připravila a než hudebníci hrábli do strun, z nebe se začal snášet déšť a to v takové míře, že i nejzarytější nepřejícník zemědělským činnostem musel děkovat za tento příděl. Bouře, která se strhla, vystrašila všechny přítomné, zejména děti měly pořádný strach, ale téměř všichni přítomní vydrželi pod stany do pozdních nočních hodin. Kapela sice nemohla zahrát, ale ani ona, ani počasí nezkazilo náladu přítomným. Nedělní slunečný den pak pouťový dojem trochu vylepšil. Ne vždy se všechno vydaří, ale i přes nepřízeň počasí lze považovat naši pouť za úspěšnou v tom pohledu, že se sousedé, kteří se chtěli sejít, sešli a strávili spolu příjemné odpoledne a večer a všichni se nakonec shodli - hlavně, že zapršelo!

Václav Cheníček

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany,
Osadní výbor Skaličany,
skaličanské maminky a tatínkové
pořádají rozlučkovou akci s létem
a prázdninami pro děti i dospělé:

AHOJ LÉTO

AHOJ PRÁZDNINY!

SOBOTA 25. 8. 2018 od 14:00 hod.

SKALIČANY - louka za Bártíků, louka u Rybníčka, parket

Odpoledne se soutěží pro děti i dospělé všeho věku, tvořivé dílny, SKÁKACÍ HRAD, kopání s míčem, hasičské střikání, skákání v pytli, projdí se na chůdách, lívanec na EX, kád' s vodou, retro hry a další vylovení...

Sobota 25. 8. 2018 od 19.00 hod.

hraje k všeobecnému obveselení oblíbená hudební skupina:

K-BAND

POZOR - již v pátek 24. 8. 2018 od 16:30 hod.
příprava akce + hasičský trénink pro všechny zájemce

Přijďte se bavit! Akce se uskuteční za každého počasí!
Tradiční občerstvení zajištěno

Arteterapie v domově pro seniory

V odborné literatuře sice existuje definice oboru arteterapie, ovšem v podstatě jde o to, že se využívají k léčebným cílům umělecké formy a prostředky. V širším pojetí tedy zahrnuje hudbu, výtvarnou činnost, dramatické formy.

Na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích v Ateliéru arteterapie je vyučována metoda, která využívá výhradně výtvarnou techniku, a to zejména malování akvarelovými barvami.

Mnozí, kteří ukončili tuto školu, rádi využívají možnosti setkávání se na půdě univerzity v rámci sdružení absolventů, které se jmenuje Artetera. Motto na webových stránkách tohoto sdružení velmi dobře vyjadřuje důvod těchto našich setkávání: «Obrázky jsou láska a výzva na celý život. Skrze ně se poznáváme a rosteme.» Můžeme se tedy dále povzbuzovat k vlastní tvorbě, navzájem si poradit. Jsme totiž lidé různých profesí, pracujeme v různých sociálních a zdravotních zařízeních, nebo ve školách, kde využíváme tuto metodu v podobě přizpůsobené potřebám klientů. Práce s barvami a štětcem nejsou cílem, nýbrž prostředkem. Emoce a barvy mají blízkou souvislost. Každý se už určitě setkal se slovním spojením «pestrý život», nebo s tím, že všechno je takové «bezbarvé, šedivé». Určitě rozumíme člověku, který pronese, že prožívá «černé chvíle».

Je jasné, že jinak bude probíhat malování s dětmi, jinak se seniory. Co je však společné, to je možnost vyjádřit se obrazem. To může každý člověk, na to nemusí být školený výtvarník. Není třeba, aby klient uměl malovat, protože cílem není vytvoření dokonalého uměleckého díla, ale sebevyjádření. Při tvorbě je klientovi poskytnuta podpora a vedení.

Už sama tvorba může klientkám domova přispívat k lepšímu sebeuvědomění si v čase, prostoru, společnosti. Důležité je i odpoutání myšlenek od neustálé bolesti, odreagování při tvorbě. Aby zažily úspěch a dokončený artefakt, se kterým by mohly být spokojené, vybírají se vhodné techniky a bere se ohled na odlišné osobnosti a jejich potřeby.

S první skupinkou dvou klientek domova jsme vytvořily kalendáře. Byla vhodná doba, blížil se konec roku. Kalendář měl kromě úvodní stránky další čtyři, jednu pro určité roční období. Pro jarní měsíce jsme vybraly téma květin, a ty jsme vytvořily vylepením částí z látek a vlny.

Na stránce s letními měsíci byla fotka koláže. Tu si vypracovaly klientky samy, vybíraly z časopisů obrázky, sestavily krajiny. Podzimní měsíce doprovázel obrázek stromu.

Pro zimní obrázek jsme využily kombinování voskovek a akvarelových barev. Pomocí voskovky se nakreslily sněhové vločky. Barvami pak se obrázek dokončil, aby získal tu opravdovou zimní chladnou barevnost.

Později pracovaly v dílně dvě jiné klientky. Malování artefaktu vodovými barvami je pro ně náročné. Uplynula spousta let, kdy naposledy, nejspíš ve škole, měly možnost malovat štětcem a barvami. Akvarelové barvy mají tu vlastnost, že se snadno roztékají, tvary jsou nejisté, nelze jednoduše udržet hranice objektů. Protože obě klientky potřebují získat jistotu a oporu, je jim poskytnuta jasná linie, ohraničené tvary, pracují s předem určenými tématy. Po počáteční nedůvěře vznikly zajímavé obrázky.

Využily jsme různé techniky, např. muchláž. Tu jsme použily na stránky pro desky, do nichž se ukládají fotografie všech jejich obrázků. Nejdřív se plocha pokryje voskovkami, pak se papír navlhčí a zmuchlá, poté se přidá barevná nebo černá tuš. Dále jsme akvarelové barvy zapouštěly do mokrého podkladu a domalovaly tuší květy. Také jsme při tvorbě využívaly rozmývacími pastely, potravinářské barvy, otiskovaly jsme listy. Jednoduchý, přesto zajímavý monotyp vznikne tak, že se nejdříve poměrně hustě nanese temperová barva na podložku, která se využívá třeba při modelování, a pak se otiskne na papír. Vzniklé barevné tvary pak lze vystříhnout, sestavovat z nich třeba květy a nalepit. Využily jsme taky rozmývací pastely, potravinářské barvy, otiskovaly listy.

Věřím, že malování přineslo nejen příležitost k vyjádření myšlenky, představy, ale taky k setkáním a k zážitku dokončeného díla. Několik obrázků zdobí chodbu před pokojem klientky. Každá pak má své desky a v nich uložené fotografie všech svých artefaktů.

Již posedmé ...

Počasí nás na první termín lehkootletických závodů pro první stupeň zradilo, proto se závody přesunuly na středu 23. května. Pohled na ranní oblohu nás ujistil, že tentokrát nám to vyjde. Na stadionu v Blatné se sešli všichni vybraní závodníci, zástupci všech tříd 1. stupně. Bylo jich přibližně 120. Závodníci museli absolvovat všechny 4 disciplíny (hod kriketovým míčkem, skok do dálky, běh na 50 m, běh 300 m) a získávali za ně bodové ohodnocení, které se jim počítalo.

Postupně došli na stadion i spolužáci, kteří fanděním sportovce podporovali. Během dopoledne se třídy 1. stupně zúčastnily různých soutěží, které pro ně připravili žáci 9. A na zimním stadionu. Žáci 9. B pomáhali spolu s ochotnými rodiči na závodech tím, že se zodpovědně starali o jednotlivá družstva závodníků. Nedošlo k žádným problémům a to je důkazem toho, že svoji úlohu výborně zvládli. Po sečtení všech bodů následovalo nejdříve vyhodnocení těch nejúspěšnějších a poté získali krásné odměny i ostatní. Tímto bych chtěla poděkovat všem rodičům za pomoc při organizaci, za finanční příspěvky a za dárky, které věnovali pro děti. Z finančních příspěvků byly zakoupeny i bublifuky, které využily děti na závěrečnou „bublifukovou show“. Věřím, že tato akce se všem líbila a společně se budeme těšit na další ročník.

Zde jsou výsledky těch nejúspěšnějších:

1. ročník	
1. Flandera Martin 2. Koleč Štěpán 3. Novotný Tomáš	1. Punčochářová Eliška 2. Pangráčová Leontýna 3. Zíková Nikola
2. ročník	
1. Pojer Michal 2. Rumlík Matěj 3. Bulka Ondřej	1. Slavíková Kateřina 2. Barátová Sára 3. Frgelcová Sára
3. ročník	
1. Brynda Matyáš 2. Choura Štěpán 3. Koman Jindřich	1. Medlínová Natálie 2. Bari Kamila 3. Rybová Natálie
4. ročník	
1. Chvátal Josef 2. Kubát Daniel 3. Hovorka Adam	1. Hanzlíková Tereza 2. Tešková Sára 3. Kratochvílová Adéla
5. ročník	
1. Schwarz Tomáš 2. Hůrka Vít 3. Stichenwirth Petr	1. Povrová Karolína 2. Uldrichová Tereza 3. Povrová Kateřina

Na úplný závěr chci podotknout, že nám tyto závody slouží k tomu, abychom vybrali zástupce školy pro okresní kolo lehkootletické všestrannosti ve Strakonících. Letos se konala 19. června. Ani zde se naši sportovci neztratili. Pro školu přivezli 3. místo v hodnocení družstev a jednotlivci získali také skvělé výsledky: 1. místo získali Matyáš Brynda a Michal Pojer, 2. místo získaly Natálie Strnadová a Tereza Hanzlíková.

Děkuji paní ředitelce Janě Krapsové, všem pedagogům a vychovatelkám, rodičům, sponzorům i žákům 9. ročníků za pomoc.

Iva Tvrďá
učitelka, organizátorka školního kola

Mladý chemik

„Třetím nejlepším Mladým chemikem se letos stala Aneta Piklová ze ZŠ J. A. Komenského Blatná!“

Naše škola se už potřetí zapojila do soutěže „Hledáme nejlepšího Mladého chemika ČR“. Jedná se o prestižní klání, které propaguje a popularizuje chemii u žáků základ-

ních škol. Letos se soutěže zúčastnilo více než 15.000 žáků osmých a devátých ročníků.

Aneta Piklová postoupila ze školního do krajského kola, ve kterém soutěžilo celkem 2 249 žáků ze 129 základních škol ze Středočeského a Jihočeského kraje. Spolu s ostatními absolvovala náročný test teoretických znalostí a praktickou zkoušku laboratorních dovedností a zvítězila! 39 nejlépejších účastníků regionálních kol pak bylo pozváno do celostátního finále. To proběhlo 12. června v prostorách Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice. Na žáky čekal opět test i práce v laboratoři a Aneta se s nepatrným bodovým rozdílem umístila jako třetí! Kromě diplomu, poháru a věcných cen získala i cenu děkana pořádající fakulty – příslibu příznání stipendia v prvním akademickém roce studia na FCHT UPa, pakliže se pro tuto školu po absolvování gymnázia rozhodne.

Ocenění byli i učitelé vítězů. Mgr. Petra Karešová obdržela bronzovou pamětní medaili Fakulty chemicko-technologické Univerzity Pardubice za zvyšování zájmu žáků o studium chemie a čestné uznání za vynikající přípravu celostátního finalisty.

Anetě i paní učitelce blahopřejeme!

Podrobnější informace o soutěži najdete na adrese <http://mladychemikcr.cz/soutez/>.

Přípravy nového školního roku

Po předání uvědomění na konci školního roku 2017/2018 čekají na naše žáky dlouhé hlavní prázdniny prodloužené o dva dny ředitelského volna. Školou se sice již dětské hlasy neozývají, přesto není opuštěná. Již nyní započaly přípravy na školní dny příštího roku. Žáky vystřídali řemeslníci, kteří připravují třídy a školní dvůr.

Co nového nás od září čeká? Učebny prvních tříd se budou pyšnit novou podlahou, která bude barevně sladěna s novou výmalbou a v jednom družinovém koutku i novým nábytkem. Na školním dvoře bude upraven prostor v blízkosti tartanové běžecké dráhy, který oddělí hrací prostor pro školní družinu a sportovní část. Do konce kalendářního roku budou instalovány žaluzie do nových oken na vnitřním pláští školní budovy.

Veškeré tyto úpravy jsou financovány zřizovatelem – Městem Blatná, za což velmi děkujeme.

Krapsová Jana, ředitelka

Výsledky přijímacího řízení

Vážení čtenáři, ráda bych vás seznámila s rozmístovacím řízením na naší škole.

V letošním školním roce od nás odešlo 47 žáků - 45 z 9. ročníků, jeden žák z 8. ročníku a 1 žákyně ze 7. ročníku. Na gymnázia ve Strakoncích nebo v Písku odchází 11 žáků, 5 chlapců a 6 dívek. Na střední odborné školy odchází celkem 20 žáků, z toho 14 chlapců a 6 dívek. Na střední odborná učiliště odchází 14 žáků, 9 chlapců a 5 dívek. Z 8. ročníku odchází jeden žák na střední odborné učiliště a ze 7. ročníku jedna žákyně na gymnázium.

Přestože se všem žákům nepodařilo zdolat úskalí prvního přijímacího kola, nakonec vše dobře dopadlo. Přejeme všem žákům hodně úspěchů v dalším studiu, krásné prázdniny a všichni doufáme, že na nás budou v dobrém vzpomínat.

Marie Vanduchová, výchovná poradkyně

Šablony

Projekt „Společné vzdělávání na ZŠ JAK Blatná“, který jsme začali realizovat v září 2016, jsme v červnu 2018 ukončili. Během prvního školního roku realizace jsme vyčerpali personální šablony (speciální pedagog, školní asistent) a šablonu realizace čtenářského klubu. V obou letech jsme žákům nabídli šablonu – doučování, které byly dětmi využívány na obou stupních. Tuto pomoc žákům jsme na závěrečné pedagogické radě hodnotili velmi kladně. Zlepšily se výsledky všech, kteří byli ohroženi školním neúspěchem.

Protože dotační program ŠABLONY je Ministerstvem školství opět vyhlášen, plánujeme jej v budoucnosti zase využít a nabídnout našim žákům rozšíření podpory, aby snáze zvládali školní povinnosti.

1. ročník softballového turnaje

Již druhým rokem probíhá při DDM Blatná kroužek softballu pro žáky 2. stupně základních škol. Na jednom z tréninků vznikl nápad na uspořádání turnaje mezi základními školami.

A tak se dne 18. června 2018 odehrál historicky první softballový turnaj pořádaný naší školou. Turnaje se zúčastnily celkem 3 školy (ZŠ JAK Blatná, ZŠ TGM Blatná a ZŠ a MŠ Bělčice). Náš tým se umístil na krásném 2. místě, po těsném finálovém zápase se ZŠ TGM Blatná.

Děkujeme Pavlu Kotroušovi, řediteli SOŠ Blatná, za poskytnutí hřiště a výstroje, Petru Pavlíkovi za práci rozhodčího a řediteli DDM Blatná Luboši Srbovi za super ceny.

Pevně věříme, že se z celého turnaje stane každoroční tradice.

Michalová Martina, Šafr Miroslav
organizátoři turnaje

JAK devítky vyrazily za poznáním

Dne 13. června se deváté třídy vydaly na exkurzi do Temelína. Už z dálky jsme zahlédli páru z chladících věží. Chvilí jsme bloudili v nezmapovaném místě, ale poté jsme se dostali do návštěvního centra. Nejprve jsme se přemístili do promítací místnosti, kde nás uchvátilo, jak je areál velký. Když vidíte z dálky ty čtyři věže, vůbec si neuvědomíte, jak velké jsou doopravdy. V promítací místnosti se nacházel dozimetr - přístroj ukazující míru radiace. Dostali jsme se do výstavní části centra. Prošli jsme do tmavé místnosti s mincemi na podlaze. Byla tam také velká prosklená zeď, kde se promítali zajímavosti o sluneční soustavě a o energii. V další byli informace o Temelíně. Byl tam i velký model uranu v podobě paliva. Svou paměť jsme si mohli ověřit kvízem, který jsme si vyzkoušeli i v anglickém jazyce.

Poté jsme zamířili do Týna nad Vltavou, kde jsme si prošli město, ve kterém se někomu povedlo ztratit. Naše cesta pokračovala na nedaleký zámek Mitrowic. Prošli jsme si zámek, viděli staré svazky knih, těžká kamna a další vybavení. Ve venkovní části nás čekal dřívější pivovar a hodiny. Od zámku jsme popošli pár kroků a zastoupili na loď, na které jsme se plavili zpátky do Týna.

Sice nám přšelo, ale zážitek nám to nezkažilo. Pokud tam pojedeme příště, rádi bychom se dostali blíž k reaktoru.

žáci 9. tříd

Úspěchy ve vyšších kolech

V letošním školním roce zástupci z řad našich žáků postupovali do krajských i vyšších kol ve sportovních i znalostních soutěžích. Na jejich výsledky jsme moc pyšní.

KRAJSKÉ KOLO

Hokejbal proti drogám

2. místo	kategorie	1. - 3. třídy
2. místo	kategorie	6. - 7. třídy
3. místo	kategorie	8. - 9. třídy

McDonald's Cup

4. místo	kategorie	1. - 3. třídy
----------	-----------	---------------

Chemická olympiáda

13. místo	Piklová Aneta (IX. B)
24. míst	Korbel Adam (IX. A)

Zeměpisná olympiáda

8. místo	Flandera Štěpán (VII. A)
----------	--------------------------

Matematická olympiáda

13. místo	Piklová Aneta (IX. B)
-----------	-----------------------

Dějepisná olympiáda

6. místo	Míková Karin (IX. A)
----------	----------------------

REPUBLIKOVÉ KOLO

Matematický klokan (kategorie CVRČEK)

1. místo	Čanda Tomáš (III. B)
----------	----------------------

Pangea (matematická soutěž)

14. místo	Flandera Štěpán (VII. A)
-----------	--------------------------

Všem úspěšných soutěžícím děkujeme za skvělou reprezentaci školy a blahopřejeme jim k jejich vynikajícím výkonům. Děkujeme také pedagogům, kteří je připravovali na jednotlivá kola a organizačně zajišťovali účast v soutěžích.

Návštěva partnerské školy ve Važci

Ve středu 13. června vyrazil autobus plný žáků, pedagogů a zástupců města Blatné do **partnerské obce Važec**, kde má naše škola navázané partnerství se ZŠ s MŠ Važec. Třídenní akce byla vyvrcholením společného projektu „Školní kalendář 2019“ a zapojení do projektu „Záložka do knihy spojuje školy“.

Hálův dům

Během návštěvy jsme poznávali okolí Važce (skanzen lidové vesnice v Pribylině, největší středoevropský hradní zříceninu - Spišský hrad, kostel sv. Jakuba v Levoči s největší dřevěným oltářem na světě) a zajímavost samotného Važce (Važecká jeskyně, Háluv dům a Muzeum lidových tradic). V rámci pobytu bylo pro žáky připraveno sportovní a taneční odpoledne, pro pedagogy a zástupce města setkání s važeckými přáteli.

Finanční prostředky na zajištění celé akce byly získány z příspěvku Města Blatné, grantu Jihočeského kraje a podpory Obce Važec a její školy. Všem moc děkujeme.

V dalším roce plánujeme přijetí važeckých přátel u nás v Blatné.

Návštěva partnerské školy ve Važci očima žáků

„Moc se mi líbil Spišský hrad, který patří svojí rozlohou mezi největší hrady ve střední Evropě. Pyšní se na vysokém kopci, který jsme samozřejmě museli vyjít. Navštívili jsme také kostel v Levoči, kde mají

největší dřevěný oltář. Je zlatý, má čtyři zavíratelná okna s obrazy světců, uprostřed je znázorněna poslední večere Ježíše Krista. V tomto kostele stojí lavice, na které sedávala Bílá paní.

Na Slovensku jsem poznal fajn kamarády, se kterými se stále píšu. Slovenská řeč mi přišla velmi humorná.“

Dalibor Vlach, VIII. A

„Ve čtvrtek jsme navštívili skanzen, kde byly postaveny nové domečky. Dříve byla totiž tato oblast vytopena, doteď se vše opravuje a v každém novém domku je aspoň jedna věc, která se dochovala z vytopených domů.

V Levoči jsme navštívili kostel, kde je největší oltář na světě. Byla tu také lavice, na které sedávala Bílá paní. Prý byla velmi krásná. Když si nyní na lavici někdo sedne, omládne, vdá se a bude stejně krásný jako ona. Všechny paní učitelky si na tuto lavici sedly.

Po večeri jsme vždy hráli soutěže, po kterých následovala diskotéka. Na tu jsme se těšili asi nejvíc.“

Sandra Vondrová, VIII. A

„Poslední den jsme šli do jeskyní, ve kterých nás prováděl pán, který mi připomínal trpaslíka. Byla tam velká zima a všude voda. Stropy byly tak nízké, že jsme se museli stále krčit. Mohli jsme se tam také vyfotit s medvědem.“

Kateřina Vaněčková, VIII. A

„Moc se mi líbila výzdoba školy. Mají tam příjemné žáky, kteří se o nás dobře starali.“

Barbora Kopáčková, VIII. A

„Cesta na Slovensko byla dlouhá, ale zábavná. Celou cestu jsme si povídali, poslouchali písničky a hráli karty.“

Kateřina Čapková, VIII. A

„Na Slovensku jsme si to užili. Každý večer jsme šli do školy, kde jsme hráli míčové hry a měli také diskotéku. Nejvíce se mi líbilo na Spišském hradě. Také jsme navštívili místní jeskyni a vyfotili jsme se s medvědem.“

Lucie Lexová, VIII. A

Závěr školního roku na ZŠ TGM Blatná Beseda s Policií ČR

V úterý 22. května 2018 se všichni žáci naší školy zúčastnili besedy s Policií ČR, která se konala na školním dvoře. Pro první i druhý stupeň byl připraven vždy hodinový program. Během tohoto programu seznámili zástupci Policie ČR žáky s výzbrojí a zbraněmi, které používají. Žáci si mohli vyzkoušet neprůstřelnou vestu a helmu či potěžkat si ochranný štít a samopal. Dále policisté ukázali pistoli, obušek, paralyzér a další moderní pomůcky. Všechny tyto věci se žákům velice líbily a zásobovali policisty nejrůznějšími dotazy. Velký zájem vzbudily také ukázky technik zneškodnění pachatele, které byly praktikovány přímo na dobrovolnících z řad žáků. Žáci tak mohli vidět „složení“ pachatele k zemi, jeho znehybnění či nasazení pout. Celý tento program se žákům velmi líbil a někteří měli po skončení nejrůznější dotazy týkající se například vybavení policejního vozidla, bezpečnostních kamer apod.

Ondřej Kočovský, metodik prevence

Na návštěvě v Domově pro seniory

V úterý 29. 5. 2018 jsme se s několika členkami žákovského parlamentu vypravily do Domova pro seniory za paní Jiřincovou, která nás učila drátkování. Paní Jiřincová už měla vše připravené, dostaly jsme každá svou malou lahvičku, kterou jsme si odrátkovaly. Všechny jsme si toto dopoledne užily a co víc, opravdu jsme se základům drátkování naučily.

Velmi děkujeme pí Jiřincové za její laskavý přístup a za to, že nás na závěr nechala nahlédnout do svého pokoje, kde ukrývá opravdové poklady. Ukázala nám, jaké potřeby na drátkování má, drátky nejrůznějších šířek a barev. Ale především nám ukázala své výrobky a tím nás inspirovala, co bychom mohly dokázat, kdybychom se drátkování věnovaly dál. Děkujeme také paní H. Baušové, ředitelce Domova pro seniory, že nám umožnila se s paní Jiřincovou setkat. Už teď se těšíme na další podobná setkání generací plné předávání nejen zkušeností, ale také životních moudr.

Den dětí na plovárně

Letos jsme se opět připojili k nabídce Města Blatná a Centra kultury uspořádat společný Den dětí na blatenské plovárně. Akce se jako organizátoři účastnily i další vzdělávací instituce jako například DDM a JAK. Naši parlamentáři si pro malé návštěvníky připravili dvě stanoviště. Na jednom se učili vázat uzle, ti nejmenší si vyzkoušeli „uzlové“ pexeso. Na druhém stanovišti museli návštěvníci nejdříve proběhnout slalom a pak poslepu hledat předměty v lodních kufrech. Moc se nám letošní Den dětí líbil, navzdory špatnému počasí, které nás provázelo celé dopoledne, jsme si už lehce slunečné dopoledne užili.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Akademie 2018

Jako každým rokem, tak i letošní akademii předcházelo nacvičování a výroba kulís během jarních měsíců. Žáci nacvičovali se svými učiteli různé scénky, tance, písničky sólové i sborové. S nacvičením některých čísel pomáhali také rodiče. S kulísami žákům pomohli především pan uč. Zíka a paní uč. Bártová. Akademie se konala ve čtvrtek 31. 5. 2018 v blatenské sokolovně od 17:00. Večerní vystoupení bylo především pro veřejnost a rodiče. Dopoledne od 10:00 proběhlo vystoupení pro žáky školy, MŠ a také veřejnost. Generální zkouška proběhla už ve středu 30. 5. pod vedením p. uč. Wachtlové, asistovala jí pí uč. Růžičková. Celá akademie probíhala v duchu propojení „stáří“ a „mládeží“ a jako vždy vyvrcholila vystoupením učitelského sboru na píseň „To máme mládež“.

Akademii nás letos provázela Eliška Dvořáková ze 6. A a Adam Bulka z 8. B. Poděkování patří všem účinkujícím, organizátorům, dětem, učitelům i rodičům.

Lenka Bártová, učitelka

Beseda s paní Ditou Krausovou

Vzpomínky stále bolí, ale je třeba neustále připomínat hrůzy ho-

lokaustu. To jsou slova paní Dity Krausové, se kterou strávili žáci 2. stupně naší školy téměř dvouhodinovou besedu. Tato 92letá, ale stále vitální paní vyprávěla o své židovské rodině, která podobně jako většina židovských rodin neunikla v době okupace transportu do koncentračního tábora. Ona prožila své dospívání v Terezíně a v Osvětimi a později i v Bergen-Belsenu. Právě tady několik dní před osvobozením britskou armádou zemřel na tyfus i malíř a spisovatel Josef Čapek. Paní Krausová měla větší štěstí.

Z tyfu se uzdravila a vrátila se zpět do Prahy, kde předtím prožila své dětství. Skutečný domov tu však už nenašla. Z celého židovského příbuzenstva přežila pouze ona s babičkou. Po válce ji však čekalo ještě jedno osudové setkání, a to s jejím budoucím manželem, se kterým se seznámila již dříve v Osvětimi. Rodina se později odstěhovala do nově vzniklého židovského státu Izraele. Poutavé, přesto smutné vyprávění o osudech židů za 2. světové války provázelo v sále KCAŽ po celou dobu hrobové ticho. Všichni žáci s napětím poslouchali a v průběhu besedy si pro paní Krausovou připravili i mnoho dotazů. Díky tomu jsme se také dozvěděli, že již brzy vydá knihu o osudech své rodiny.

Setkání s touto milou paní a především povídání s ní bylo určitě pro všechny nevšedním a pro mnohé z nás i nezapomenutelným zážitkem. Je až obdivuhodné, že i přes všechny hrůzy, které prožila v koncentračních táborech, se dokáže dívat na svět s láskou a optimismem. Chtěla bych tímto poděkovat panu Ivanu Benešovi, který nám setkání s paní Ditou nabídl a pomohl nám ho uskutečnit. Největší poděkování patří samozřejmě paní Dítě, která nám věnovala svůj čas. Přejeme jí do dalších let hodně zdraví.

Hana Kubíková, učitelka ČJ

Den dětí v MŠ Vrchlického

Na návštěvu školky jsme se všichni moc těšili. Na třídnické hodině jsme se rozdělili do skupin a každá skupina si připravovala úkol pro děti. Některé skupiny požádaly o pomoc i školní družinu.

1. června jsme vyrazili již o první vyučovací hodině. Naši třídu doplnila jedna skupina z 8. A. Pro děti jsme měli připravený pestrý program, a tak jsme si s sebou museli vzít i různé kulisy, rekvizity a hračky. Jelikož to není ke školce daleko, tak jsme šli pěšky. Cesta byla veselá a utekla velmi rychle. Poté, co jsme dorazili ke školce, jsme všichni prožívali nostalgii a vzpomínali jsme na dobu, když jsme ještě my sami chodili do školky. Po chvíli nás přivítaly paní učitelky a poté, co jsme si připravili náš program, k nám přivedly děti. Pro děti jsme připravili tyto atrakce – lov rybiček, skákání po kamenech v rozbořeném řece, lanový závod, hod kruhy a míčky na cíl a soutěž o sladkosti. I přesto, že nám moc nepřálo počasí a brzy začalo pršet, si děti náš program pochvalovaly a všechny připravené úkoly zvládaly. Největší legrace byla při překonávání řeky po vyznačených značkách a následný lov rybiček. Velký úspěch sklídila soutěž o sladkosti. Po skončení akce jsme šli zpět do školy na oběd. Jsme rádi, že si děti z tohoto dne odnesly pěkné zážitky a doufáme, že se s nimi jako deváťáci setkáme příští rok, kdy nastoupí do 1. třídy.

žáci 8. B

Den dětí v ŠD

Oslavy Dne dětí se zúčastnilo téměř 90 dětí. Paní vychovatelky si společně s děvčaty ze 7. třídy připravily zajímavé soutěže na školním

dvoře, střelbu prakem na loď, házení kroužky na šaškovský nos, běh ve dvojicích v holinách, přenášení ping-pongového míčku na lžici. Největší zájem měly děti o malování na obličej. Mohly si vybrat z přiložených šablon tu, která se jim nejvíce líbila, a paní vychovatelky jim obrázek nakreslily na obličej. Další disciplínou bylo házení šipkami. Pro děti je skládal celý rok pan Žofka, který přijal naše pozvání, přišel si s dětmi popovídat a ukázat skládání šipky i její házení.

Za soutěžení děti dostávaly na jednotlivých stanovištích lístečky, které směnily za různé sladkosti či drobné hračky.

Dana Pilná, vychovatelka ŠD

Absolventské práce žáků 9. ročníku

Jak je již poslední roky na naší škole zvykem, žáci devátého ročníku obhájili už po deváté své absolventské práce. Téma absolventské práce si vybral každý žák sám po dohodě s vedoucím práce. Témata prací byla velmi různorodá. Někteří žáci volili za téma své koníčky nebo své domácí mazlíčky a jiní psali o věcech, které je prostě zajímají. První část žáci zpracovávali v průběhu prvního pololetí v programu Microsoft Word. Šlo o textovou část. Druhou část tvořila prezentace, kterou žáci vytvořili v programu Microsoft PowerPoint. Cílem práce bylo ukázat, co se žáci naučili v hodinách informační technologie. Vrchol celé akce nastal 11. 6. a 13. 6. 2018, kdy žáci devátého ročníku měli před komisí svou práci obhájit. V komisi byla paní ředitelka Zdenka Voříšková, její zástupkyně Dana Houzarová, vedoucí práce žáků a nechyběli ani pan místostarosta Pavel Ounický a Eva Linhartová za školský úřad. V letošním roce byla kvalita prací opravdu vysoká. Žáci svojí pečlivostí a připraveností všechny příjemně překvapili a bylo vidět, že svoji přípravu nepodcenili. Většina prací byla perfektních, a proto také byla výborně ohodnocena. Doufáme, že tato zkušenost žákům pomůže do dalšího studia a že budou na ni vzpomínat jako na jeden ze svých významných dnů.

Monika Benešová, učitelka IT

Alenka v kraji divů

Ve čtvrtek 14. června 2018 v 10.00 hodin zhlédli v kinosále místní Sokolovny žáci a žákyně 1. – 8. ročníku naší školy vystoupení tanečního oddělení Základní umělecké školy Blatná. „Alenka v kraji divů“ byl název představení, které bylo vystavené na prvcích scénického tance. Žáci tanečního oddělení umělecké školy pod vedením Veroniky Loukotové se nechali inspirovat pohádkovým příběhem „Alenka v říši divů“ od anglického autora Lewise Carrolla. Hlavní hrdinka Alenka prožívá dobrodružství v záhadném kraji divů. Potkává řadu záhadných postav, zlá královna ji dokonce chce připravit o hlavu. Když ale dívka zavře oči, zjistí, že to byl jen sen a že je zpátky doma. Tato kniha, stejně jako veškerá fantasy literatura, je postavena na užití magie a nadpřirozených prvků. Pochopení světa alternativní reality ale není snadné. Vyžaduje zapojení našich smyslů, představivosti, fantazie a intelektu. Žáci naší školy pravidelně navštěvují vystoupení připravená Základní uměleckou školou Blatná. Hudební koncerty a muzikály, jevištní formy srozumitelné a zřetelné i pro hudebně nezkušeného diváka a posluchače měly u mladších i starších dětí vždy velkou odezvu. Scénický tanec však umožní skutečný prožitek jen zkušenému divákovi a ve spojení s fantasy příběhem se pak stává těžko pochopitelným a náročným představením. To byl pravděpodobný důvod rozpačitého přijetí tanečního představení některými žáky, zvláště těmi, kteří zapomněli, nebo vůbec neznali příběh knihy o Alence. Všichni ale ocenili náročnost provedení i výkonů dětí tanečního oddělení, ztvárnění scény i kostýmů vystupujících. Návštěvy koncertů a divadelních představení podporují u žáků rozvíjení znalostí, dovedností, postojů a hodnot, které budou moci využít nejen ve škole, ale především v běžném osobním životě, při studiu a později i ve své profesní kariéře.

žáci VII. ročníku

Maratón pro Město Blatná aneb maratón dobrých skutků

V pátek 22. 6. 2018 se na blatenském letním stadiónu sešli všichni žáci a učitelé ZŠ TGM Blatná, aby společně slíbili Městu Blatná, že se v příštím školním roce budou starat o sedm vybraných oblastí ve městě.

Akci pořádal žákovský parlament ZŠ TGM. Oblasti jsme s parlamentáky vybrali po důkladném mapování města, které probíhalo v únoru a březnu. Do sedmi vybraných oblastí jsme nakonec zařadili především ty, kde se často pohybují děti. Přáli bychom si, aby na těchto místech lidé udržovali pořádek a neodhazovali tam zbytečně nedopalky a lahve od alkoholu.

S nápadem na tento projekt přišli sami parlamentáci, kteří chtěli Městu Blatná oplátit Maratón splněných přání, který se konal v roce 2016. Při tomto maratónu naopak Město Blatná slíbilo splnit přání dětem a na základě toho vznikl např. skatepark. Doufáme, že se nám příští rok podaří „zlomit prokletí“ některých míst a že se např. před školou budeme moci koukat na okrasné záhony bez nedopalků a jiných odpadků.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Závěr školního roku

Jako každoročně i v letošním školním roce proběhlo ve škole slavnostní vyvedení žáků 9. ročníku ze školy a poté na blatenském zámku následovalo slavnostní předávání závěrečného vysvědčení. Za účasti představitelů Města Blatná, vedení školy, rodičů, ale i prarodičů proběhlo v obřadní síni zámku slavnostní rozloučení. Žáci a žákyně převzali závěrečná vysvědčení, 22 žáků získalo pochvalu třídní učitelky, 10 žáků si za své školní úspěchy či vzornou práci po celou dobu školní docházky odneslo pochvalu ředitelky školy a 9 žáků knižní odměnu. Letos opustilo naši školu z 9. ročníku 32 děvčat a chlapců, kterým začne po prázdninách nová životní etapa – tentokrát studentská. Všem vycházejícím žákům přejeme do studentského života hodně štěstí, zdraví a pohody a budeme rádi, když si někdy přijdou zavzpomínat na svá školní léta na ZŠ TGM.

Děkujeme představitelům Města Blatná za zprostředkování rozloučení s devátáky a paní Kamile Berndorffové za fotografie z předávání vysvědčení na zámku.

Školní rok ukončilo 372 dětí. Jak byly se svými výsledky spokojeny, ví jen ony samy, ale my učitelé máme radost z těchto výsledků:

- 261 žáků ukončilo rok s vyznamenáním, z toho 137 se samými jedničkami,
- pedagogická rada udělila 315 pochval třídních učitelů a 26 pochval ředitelky školy,
- 9 žáků si za své výsledky odneslo knižní odměnu.

Všem žákům školy přejeme krásné a slunečné prázdniny, hodně odpočinku a prázdninových zážitků. Za celoroční práci děkujeme i svým kolegyním a kolegům z pedagogického sboru, ale i dalším nepedagogickým pracovníkům, bez kterých by nebylo možné provoz školy zajistit. Užijte si příjemnou dovolenou a načerpejte síly do dalšího školního roku.

Na závěr bychom rády poděkovaly pí Haně Baušové a pí Daně Kortusové za několikaletou práci ve sdružení rodičů. Po více než 10 letech předaly „otěže“ svým nástupcům a my doufáme, že na práci v rodičovském sdružení budou vzpomínat s úsměvem.

Děkujeme také kolektivu zaměstnanců CKVB za celoroční spolupráci, zejména pak J. Corakidiovu za pomoc při školní akademii.

Zdenka Voříšková a Dana Houzarová, vedení školy

Cesta (nejen) za Honzíkem

O světě zvířat jsme byli všichni „poučení“ už v útlém věku – už v kočárku děti volají na kočku „čičí“ a na psa „haf – haf“. Po celý život pak své poznatky rozšiřujeme a obohacujeme. To je i jedním z cílů práce v mateřské škole.

Ve třídě Čápat, kam letos docházejí výhradně předškoláci, jsme po celý školní rok „žili se zvířátky“. Děti již mají své vlastní zkušenosti a rády je konfrontují – navštívily s rodiči ZOO, při vycházkách pozorujeme kachny, daňky, pávy a veverky v zámeckém parku. Na školní zahradě v zimě zavěšujeme lojové koule a odměnou nám je „divadelní představení“ zobajících ptáčků.

V závěru loňského roku jsme si potvrdili skutečnost, že Češi jsou velmi vnímaví k pomoci a podpoře potřebným – v našem případě jsme se rozhodli podpořit Záchranou stanici živočichů v Makově, kterou mimochodem podporuje také město Blatná a řada okolních obcí. Vybraná suma předčila naše očekávání, a tak jsem mohla před vánočními svátky s hrдостí odevzdat krásných 7.000 korun panu Liborovi Šejnovi a pro letošní rok jsme se stali adoptivními rodiči čápa Honzíka. Upřímně děkuji všem rodičům, kteří nás v této akci podpořili. Při této příležitosti jsme se s panem Šejnou domluvili, že před koncem školního roku přijedeme do Makova na návštěvu. Díky webové kameře se můžeme na handicapované čápy kdykoliv podívat (často se děti dívají i doma s rodiči), a pak si povídáme, co je u čápů nového. Aktuálně jsou dva mladí čápi plní života.

Nejen pro člověka, ale i pro naše zvířecí kamarády je největší deviza zdraví – ale je dobré vědět, kam se zvířátka, když je trápí nějaké neduhy, a proto jsme požádali Veterinární ordinaci MVDr. Viktora Stoška, zda by bylo možné, abychom se přišli podívat, jak to chodí u „zvířecího lékaře“. A tak si děti poslechly proč „páníčci“ nejčastěji chodí se zvířátky do ambulance, jaká zvířata se ošetřují v ambulanci a za kterými pan doktor musí odjet. Díky vzornému chování „kočičího pacienta“ už také děti vědí, že některé kočky při očkování ani nemuknou. Poznat nakreslené obrázky zvířat se dětem dařilo skutečně na jedničku. A kdo by nevyužil možnost zvážít se na váze pro psy?

Říká se: to nejlepší nakonec. Proto jsme školní rok zakončili výletem za „naším Honzíkem“. Využili jsme pozvání pana Libora Šejny a vypravili jsme se za zvířátky do Makova. Prostředí záchrané stanice je skutečně krásné – ohniště s doutnajícími plamínky pro opečení burřů, naučné prvky ze dřeva, rybník s malým molem, vše v příjemném koutě mezi lesem a loukami. A pochopitelně hlavně zachráněná zvířata a povídání o nich. Kromě čápů bílých jsme měli možnost potěšit se pohledem na vodní hrátky vydry, v rukavici si podržet sovu a na vlastní oči porovnat zajíce obecného a králíka divokého. Je vidět, že všichni, kdo o stanici pečují, tak činí s láskou a oddaností.

Mladí čápi se stejně jako naši předškoláci na podzim rozletí za novým dobrodružstvím. Jejich cesty nebudou vždy jen snadné, přejeme jim proto dobrý vítr, příjemné slunce a klidný let.

Jitka Hajnová, MŠ Šilhova

Slavnostní rozloučení s předškoláky ...aneb...

Pasování na školáky s Honzou Krejčíkem

Rok se sešel s rokem a další šikovně předškoláčky pošleme v září do školy. Je to vždy slavnostní, ale zároveň velmi citlivý zážitek. Člověka až mrazí v zádech...děti, které přišly mezi nás jako malí tříletáčci, prošly obdobím adaptace na nové prostředí, na nový režim, na nové tváře, na paní učitelky, na nové kamarády. Je toho ještě mnohem více, co všechno musely tyto malé děti samostatně zvládnout bez pomoci svých nejbližších. Naučily se být dobrými kamarády, spolupracovat s vrstevníky, umět vyslechnout ostatní, společně prožily nespočet zážitků, získaly plno vědomostí, potřebných právě pro vstup do základní školy. Po třech či čtyřech letech strávených v mateřské škole se z nich staly zdravě sebevědomé osobnosti připravené na vstup do základní školy. Prožili jsme s vašimi dětmi opravdu kousek života, hráli jsme si, naslouchali a snažili se pochopit jeden druhého...jednoduše řečeno...zvykli jsme si na sebe!

5. června 2018 jsme v odpoledních hodinách připravili pro děti, které opouštějí naši mateřskou školu slavnostní rozloučení... tentokrát s animátorem Honzou Krejčíkem. I když to vždy bývají smutné chvíle, naše děti se chtěly s mateřskou školou rozloučit pěkně zvesela. A právě proto jsme si k nám do školky pozvali animátora Honzu Krejčíka, který měl pro děti připraven program plný písniček, povídaní, soutěží a legrace. Děti předvedly krásné vystoupení, které s nimi připravily p. učitelky. Nechybělo ani pasování na školáky s rozdávaním šerp, pamětních listů, drobných dárků a květin. Na závěr jsme se všichni v zástupu „projeli“ zahradou na písničku „Jede, jede, mašinka“. Vydávádeli se nejen naši předškoláci, ale také p. učitelky a mladší sourozenci. ☺

Děkujeme všem rodičům a zúčastněným za účast a příjemnou atmosféru, kterou svou přítomností v tento slavnostní den pro děti vykouzlili.

Co dodat na závěr? *Bylo nám tu s vámi, předškoláci, fajn!*

Přejeme mnoho úspěchů ve škole i v osobním životě a věříme, že i po letech si na naši mateřskou školu a naše paní učitelky v dobrém vzpomene.

Poděkování za výbornou spolupráci a vzájemnou komunikaci s naší mateřskou školou patří všem rodičům dětí, našemu zřizovateli Městu Blatná, Technickým službám města Blatná a všem organizacím, se kterými naše mateřská škola spolupracuje.

Dětem i rodičům přejeme příjemně prožité prázdninové dny, hodně sluníčka, úsměvů, pohody a klidu ... a v září se těšíme na shledanou.

H. Petláňová

MŠ Blatná, Šilhova

Májový běh 2018

Dne 16. května 2018 Střední odborné učiliště v Blatné opět po roce uspořádalo sportovní akci „Májový běh“. Na atletické dráze blatenského stadionu se setkali běžci všech blatenských škol od mateřských po střední, aby změřili své síly.

Děkujeme všem dětem, žákům a studentům i pedagogickým pracovníkům za účast, která i přes mokré počasí byla vysoká. Na trať se vydalo úctyhodných 562 (!) mladých sportovců. Rádi bychom je vyjmenovali všechny, ale zabralo by to velkou část SOBáčku. Ostatní se zúčastnili doprovodného programu a ze všech sil fandili běžcům na trati.

Doprovodný program tvořil skákací hrad, skoky v pytlicích, malování na asfalt, hod na terč, kuželky a další atrakce. I zájem o doprovodný program předčil očekávání, zvláště u malých dětí. Příští rok se bude muset pořádat skákací hrad větší, aby se sportovní omladina ještě více vydováděla.

Děkujeme všem zúčastněným, jak sportovcům, tak i organizátorům. Děkujeme i Městu Blatná, zvláště pak paní starostce Bc. Kateřině Malečkové, za velké množství cen pro mladé blatenské sportovce. V nižších kategoriích dostali cenu všichni, ve vyšších vítězové, včetně volné vstupenky na 2 hodiny do blatenského letního bazénu.

Věříme, že si všichni Májový běh 2018 užili a těšíme se na všechny v příštím roce znovu.

SOU Blatná

Oslavy 60 let SOŠ Blatná

V sobotu 16. června 2018 se v areálu Střední odborné školy Blatná v Jezárcích setkaly stovky absolventů školy (i jejich rodinných příslušníků), bývalých i současných zaměstnanců a hostů. Za nádherného počasí oslavy 60 let školy zahájil ředitel školy Ing. Mgr. Kotrouš spolu s 1. náměstkem hejtmanky Jihočeského kraje JUDr. Josefem Knotem a místostarostou Blatné Pavlem Ounickým (i on je jedním z téměř čtyř tisíců absolventů). Poté současný ředitel spolu se svými dvěma předchůdci společně před školou zasadili

lípu na paměť 60 let školy a 100 let Československé republiky. Potom si všichni prošli mnoho výstav z historie i současnosti školy, vyzkoušeli si roboty, virtuální realitu, CNC obrábění, různé sporty i souboje v nafukovacích koulích, snědli celé grilované prase a hlavně v krásné pohodě zavzpomínali na studentská léta a sdělili si novinky. Někteří vzali i své potomky (mnohdy již vnoučata...), kteří si tak prohlédli své možné středoškolské působiště. Velmi vydařenou součástí oslav se stalo softbalové utkání stále mladých a krásných „veteránek“ ze školního týmu Bangels se stále nadšenými a divokými Divočáky (bývalí baseballisté). Všem účastníkům oslav patří dík za návštěvu a skvělou atmosféru. V takto hojně účasti se všichni těší na 65. výročí, ale mnoho akcí a samozřejmě další výuka budoucích absolventů budou v SOŠ Blatná probíhat i během všech dalších dnů, měsíců a let. Všechny fotografie z oslav 60 let SOŠ Blatná najdete ve fotogalerii na webu www.blek.cz (případně na facebooku), kde jsou i dodatek almanachu a další informace o škole.

Petr Pavlík, zástupce ředitele školy

SportShow 2018

PROGRAM

virtuální realita

střelba

judo

softbal

volejbal

skok

běh

bumper ball

a spousta dalšího

...hokejbal, fotbal, badminton, tanec,...i občerstvení

pro ZŠ
i veřejnost

20. 9. 2018

SOŠ BLATNÁ

od 10:00
do 16:30

www.blek.cz

Pestrý a úspěšný rok v ZUŠ Blatná

Blatenská ZUŠka oslaví za rok 70. výročí od svého založení, ale mnoho zajímavých kulturních zážitků i úspěchů si „dopřála“ již v tomto školním roce. Při pestrém Adventu, kdy Blatenští dudáci v nové sestavě zahráli a zazpívali pásmo koled nejen v Blatné a okolí, ale i ve Strakonících a Písku. Následovalo pak tradiční vystoupení na Staroměstském náměstí v Praze v rámci tamních Adventních trhů, které bylo tentokrát mimořádné. Přesto, že se odehrávalo těsně před Vánoci, bylo neobvykle teplo, takže nic nebránilo tomu, aby nám to ladilo a vystoupení našich souborů po celé dvě hodiny poslouchalo zcela zaplněné prostranství před pódiem. Bylo také výborně ozvučené a naši žáci si vše evidentně užívali. Vysloužili si pěkný aplaus a po cestě domů samozřejmě občerstvení, na které vždy přispívá Spolek rodičů při ZUŠ, který velmi dobře řídí již řadu let podnikatel pan Radek Šimsa. Ten je také opakovaně sponzorem přispívajícím na cestu našich mladých muzikantů v prosinci do Prahy.

Již potřetí jsme připravovali na Vánoce i muzikál, tentokrát na téma filmu Kráska a zvíře. Na něm se opět podílel celý taneční obor pod vedením pí uč. Veroniky Loukotové, přirozeně pěvecké oddělení, které vede pí uč. Michaela Chodorová.

V hlavních rolích se zaskvěli Karolína Šišková a Tomáš Březnický a blatenská sokolovna byla, s lednovými reprízami, celkem pětkrát plná diváků, kteří byli zvědaví na to, jak si mladí adepti umění poradí se známým tématem.

Nejen přípravami na tato vystoupení ovšem žije naše škola v prvním pololetí, neboť na jeho přelomu se již soutěží na různé nástroje v celorepublikové soutěži, kterou organizuje MŠMT. Letos to bylo na dechové a bicí nástroje, dudy a ve zpěvu. Nutno dodat, že si žáci počínali skvěle, byli velmi úspěšní a opět se jim dařilo předčít jíž v okrese žáky ostatních ZUŠek našeho okresu. Z krajských kol pak přivezli krásná umístění – šest prvních, osm druhých a šest třetích míst, což je na takto malou školu velký úspěch. Vše pak korunovali dvěma umístěními v kolech ústředních – mimořádně talentovaná žákyně Diana Voborníková obsadila v Praze druhé místo na příčnou flétnu a stejně tak se umístili Blatenští dudáci v Mikulově.

Jaro bývá plné pěkných vystoupení, převážně v podání školních souborů, která se konají v Blatné a okolí. Harryho ledvína zvládla sama odehrát ples ZŠ J. A. Komenského v komunitním centru, zpestřili i Studentský den atd. Školní Bigband H Band zahajoval na blatenském zám-

ku Jazz Day a Blatenští dudáci spolu s „keltským“ Albanem Eiler zahráli na zámku v rámci Rybářských slavností, dudáci se předvedli i na hlavním pódiu „na sádkách“.

Zajímavou a příjemnou akcí pak byla společná výstava výtvarného oboru naší školy a ZŠ v Chanovicích (kde je i pobočka naší školy), jejíž vernisáž se odehrála v tamním historickém areálu, kde za příjemné účasti obecnstva zahráli i Blatenští dudáci. Ti mají mezi sebou nyní Matyáše Procházkou, „bronzového“ dudáka z krajského kola ve hře na dudy, které se odehrály v dubnu v naší škole.

Další zmínka bude o ZUŠ Open, celorepublikovém Happeningu uměleckých škol ve veřejném (často venkovním)

prostoru, který se letos konal podruhé. V loňském roce jsme předvedli téměř čtyřhodinové představení na náměstí Jana Amose Komenského, které trochu pokazilo ohromné vedro. Letos jsme ho chtěli zopakovat, ale počasí bylo proti a odehrálo se v KCAŽ, společně s vyhlášením výsledků 15. ročníku regionální výtvarné soutěže Příroda Blatenska za doprovodu deště, hromů a blesků. Přesto se mladí muzikanti ze ZUŠ předvedli v nejlepší světle, i když se nemohli zúčastnit všichni – členové Blatenských dudáků právě bojovali v Mikulově na soutěži.

V červnu se loučili se školním rokem žáci tanečního oboru představením Alenka v kraji divů, které se konalo v blatenské sokolovně pro žáky obou škol i pro veřejnost. Mělo velkou úroveň, tak jak jsme v posledních letech pod vedením pí uč. Loukotové zvyklí, tanečníci i s paní učitelkou si vysloužili velký potlesk a uznání obecnosti.

Nyní se již mohou připravovat na společné vystoupení s našimi dudáky při Mezinárodním dudáckém festivalu ve Strakonících, konajícím se na konci srpna, na který vás srdečně zveme.

Závěrem bych chtěl poděkovat učitelům školy za jejich profesionalitu, spolupráci a často i osobní obětavost. Žákům pak za výkony, které předvádí, za to jak přistupují k vystoupením, ale většinou i domácí přípravě a především za reprezentaci školy, města i celého regionu. Všem chci popřát pěkné prázdniny a příjemné prožití léta.

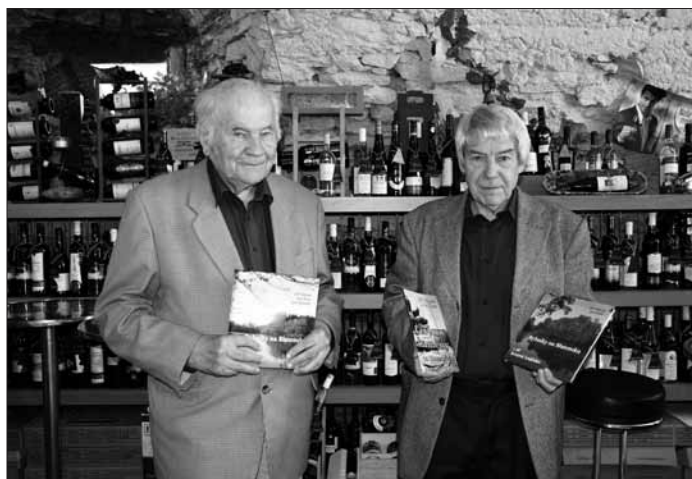
Martin Škanta
ředitel ZUŠ Blatná

RYBÁŘSKÉ SLAVNOSTI V BLATNÉ 23. června 2018

Rybářské slavnosti

Jubilejní 10. ročník Rybářských slavností se konal v sobotu 23. června. Popsat podrobně program slavností už po akci není účelné, proto přinášíme několik fotografií.

Pro úplnost malé vysvětlení. V roce 2014 vyšla fotografická publikace autorů Jiřího Sekery a Jana Kurze: „Rybníky na Blatensku – 1. díl – Severní Lnářsko“. V den Rybářských slavností byl veřejnosti představen 3. díl – Blatensko, autoři: Jiří Sekera – text, Jan Rendecký a Jan Kurz – fotografie. 3. díl knihy představuje území v okruhu, začínajícím Bratronicemi na jihozápadě, přes Blatnou, Hajany, Drahenický Málkov, Myštice (rybník Labuť), Lom a Sedlici (Velkorojický rybník a Milava) a končícím v Lažanech. Avizovaný 2. díl – Jižní Lnářsko se do tisku nedostal včas, ale měl by spatřit světlo světa do konce letošního roku.

VÝZVA - POLÉVKOVÝ FESTIVAL

Protože víme, že polévka je grunt, uspořádali jsme v Blatné již druhý ročník POLÉVKOVÉHO MINI FESTIVALU.

Máte svůj tajný recept na tu nejnej polévku? Uvařte ji a přijďte se podělit s ostatními. Festival probíhá jako soutěž o ceny. Přihlásit se může každý, kdo má doma minimálně 8 litrový hrnec a má chuť si zasoutěžit.

PODMÍNKY PRO SOUTĚŽÍCI

- polévka je počítána jako startovné
- minimální množství polévky je 8 litrů
- soutěžící nahlásí název polévky, jakou bude vařit
- žádná polévka se nesmí v soutěži opakovat/ čím rychleji se přihlásíte, tím větší máte možnost výběru, jakou polévku budete vařit
- přihlásit svou polévku a získat podrobné informace o soutěži můžete nejpozději do 24. 9. 2018

- misky, lžice ... zajistí pořadatel
- o vítězné polévce rozhodnou diváci / ochutnávač
- více info na tel. 721742705

BLATENSKÉ TRHY

si Vás dovolují srdečně pozvat

29. 9. 2018 ke Kaplance

v době **9.00 – 13.00 hod.**

na 2. ročník akce

POLÉVKOVÝ MINI FESTIVAL

- ochutnávky několika druhů soutěžních polévek
- soutěže pro děti

KAMERA, KLAPKA, JEDÉM...!

do 26. 8. ÚT – NE | 10:00 – 17:00

Městské muzeum Blatná

Výstava o filmech točených na
Blatensku

OBRAZ A SLOVO

do 30. 9. Výstava fotografií GM10
KČAŽ, nádražní 661

galerie Spektrum + OK - otevřená
kavárna

MICHAL DVOŘÁK: NA MŠI

do 12. 8. PO – NE | 10:00 – 17:00

Kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Blatné

JIHOČESKÉ LÉTO S PÁROU

28. – 29. 7.

Historické parní vlaky v Blatné

Vlakové nádraží Blatná

centrum
kultury
+ vzdělávání
Blatná

HOST BLATENSKÝCH LISTŮ

Prof. PhDr. Vladimíra Dvořáková,
CSc.

26. 7. ČTVRTEK | 19:00 |

Kulturní kavárna Železářství
U Šulců

ZLOČIN NA ZÁMKU BLATNÁ

3. + 4. 8. | 20:00

24. + 25. 8. | 20:00

Noční oživené prohlídky

Zámek Blatná

Více na <https://www.ckvb.cz/>

Domov PETRA Mačkov, Kamila Nováková

XX. BLATENSKÉ PÍVNÍ SLAVNOSTI

18.-19. 9. 2018

Sobota:
10:00-17:00
K-BAND pana Klímy
20:00-03:00
AVENGERS
23:00-ohnostroj
Vstupné 100 Kč
od 18:00

Zaplacením vstupného přispíváte na
rozvoj mládežnického sportu.
Děkujeme

Neděle:
10:00-17:00
Taneční Hity Melodie
pro Vás bude hrát
oblíbená
Benešovská kapela
čejka Band
Vstupné zdarma

Pořádá TJ BLATNÁ

Občerstvení zajišťuje:
B.A.R. míchané nápoje - Poláček
kuchařské speciality - Rychtářek
alko a nealko nápoje,
Klobásky, teplá sekaná,
komfitovaná žebúrka,
potěrka, pečená kolena,
grilovaná ryba apod.

Oslavy na Bělčicku

Květen a červen 2018 byl v duchu oslav. I tak se dá popsat jarní období v Bělčicích a okolí. Vše začalo v Újezdci, kde se dne 26. května konaly hasičské závody k příležitosti výročí 120 let od vzniku SDH Újezdec. Družstev nebylo mnoho, ale závodilo se s elánem a za pěkného počasí. Panovala dobrá nálada, tak určitě nikomu nevadilo, že trofej vítěze si odvezlo družstvo SDH Hornosín. Myslím, že zde nešlo o umístění, ale o to, aby se všichni dobře bavili. Druhá část oslav výročí 120 let se bude konat 21. července na návsi v Újezdci. Děkuji tímto hasičům a hasičkám SDH Újezdec za organizaci závodů a věřím, že druhá část proběhne rovněž perfektně.

Další velkou oslavu jsme měli v obci Závišín. Před touto oslavou bylo nutné dokončit probíhající opravy zdejší kaple, na které jsme dostali dotaci a již několik měsíců se zde pracovalo. Práce na kapli probíhaly dobře, i když se práce jen finišovalo až do samotného konce. Kromě malých detailů se vše podařilo úspěšně dokončit a dnes můžeme s hrdostí říct, že kaple je opravdu krásná. Na stavebních úpravách se podílela firma Jaroslav

Barnáš, na restaurátorských pan Luboš Pešek a truhlářské práce provedl Václav Mach. Všem moc děkuji za skvěle odvedenou práci. Rovněž děkuji místním dobrovolníkům za odvedenou práci v okolí kaple včetně závěrečného úklidu uvnitř. Oslava proběhla rovněž výtečně, a protože se o průběhu dočtete na jiném místě tohoto výtisku, nebudu se o akci více zmiňovat. Rád bych tímto poděkoval všem místním obyvatelům, hasičům SDH Závišín včele s Karlem Sochořem a moderátorce celé akce paní Haně Sochorové za vše, co pro zdárný průběh udělali. V rámci oslav se konalo vysvěcení nově opravené kaple. Toho se pochopitelně ujal farář Petr Misař. Pan farář byl s výsledkem rekonstrukce rovněž spokojen a vysvěcení i mše svatá proběhly v důstojném a příjemném prostředí.

V Bělčicích na místním hřbitově proběhla pietní vzpomínka k výročí 110 let od narození básníka, spisovatele a malíře, našeho rodáka Ladislava Stehlíka. Vše se událo 26. června. Byly položeny květiny na hrob umělce a po poslechu krátké autentické nahrávky, řekla pár krásných slov dcera Ladislava Stehlíka paní Blanka Stehlíková. Tato krátká vzpomínková akce posloužila rovněž jako pozvánka na větší plánovanou oslavu, která se bude konat 15. září. Program bude zveřejněn v průběhu srpna jak na vývěskách, tak i na stránkách města Bělčice. Už nyní všechny srdečně zvu.

A jako poslední událost v tomto období byla tradiční bělčická pouť. V tomto roce se rovněž konaly jezdecké závody, ale již ne na louce v Bělčicích, jak bylo obvyklé, ale v areálu Jezdeckého spolku v Podruhlí (článek o závodech na jiném místě). Vše ostatní se odehrálo tradičně v prostoru pod lípami. Nově zde byly ukázky historických řemesel. Soustružník, přadlena, tesař a bednář se činili a bylo opravdu na co koukat. Všichni řemeslníci byli příjemní a rádi vysvětlili a ukázali zájemcům, jak se vlastně dřív vše vyrábělo. Myslím, že to bylo pro všechny hodně zajímavé a přínosné. I děti měly letos více prostoru se vyblbnout. Obzvláště velkou nafukovací skluzavku děcka hojně využila. Na a navečer od 19. hodiny začal obvyklý hudební program. Vše začala SEBRANKA Pepíka Kočovského. Pánové vše parádně nastartovali, aby mohl následovat zlatý hřeb večera ELVIS PRESLEY REVIVAL BAND. Vystoupení Vládi Lichnovského a jeho kapely bylo unikátní a podoba fantastická. Věřím, že se všichni přítomní dobře bavili. Komu se to poštěstí nechat se vyfotit s Elvisem? Po tomto skvělém vystoupení následovalo na závěr hudebního programu vystoupení blatenských ŠUMÍKŮ. Ti vše zdárně dorazili. Všem účinkujícím tímto moc děkuji a nerad bych zapomněl na moderátora večera pana Milana Schmida, který uváděl kapely a coby moderátor Country rádia si počínal samozřejmě profesionálně. I jemu patří velký dík. No a nemohu rovněž zapomenout poděkovat zaměstnancům Města Bělčice za přípravy a nedělní úklid po akci.

Na závěr přeji všem příjemné a pohodové prázdniny, užijte si dovolenou ve zdraví a dětem ať jsou prázdniny co nejdelší.

Pavel Vejšický, starosta města

Závišínské oslavy

Dne 9. června 2018 se malá obec Závišín probudila do krásného slunného dne. Byl to den s velkým D, protože slavila 700 let od první písemné zmínky o obci, zároveň pouť a sraz rodáků. Akci pořádal místní sbor dobrovolných hasičů společně s městem Bělčice. Součástí oslavy byla i pouťová bohoslužba v nově opravené kapličky. Od rána měli hasiči ještě plno úkolů, aby bylo vše dokonale připraveno, ale v pravé poledne se už náves začala plnit prvními návštěvníky. Oslavu jsme zahájili společným focením hasičů, hasiček, hostů, obyvatelů obce, rodáků

i celých rodin s dětmi. Pak pozounové trio amatérských hudebníků z Cehnic u Strakonice ve složení – umělecký vedoucí Jiří Pichlík, Libor Čech starší a Libor Čech mladší zahrálo několik duchovních skladeb především z období baroka. Svým vystoupením přispělo k slavnostní atmosféře před pouťovou mší. Po církevní části oslavy zazněla zpívaná státní hymna a zahájila tak oficiální část s projevy významných hostů. Nejdříve všechny přítomné přivítal a poděkoval za jejich účast na oslavě velitel SDH Karel Sochor. Po něm starosta města Bělčice Pavel Vejšický pohovořil něco málo o historii obce Závíšíň, poděkoval všem organizátorům za uspořádání akce. Hlavně za opravu kapličky firmě Jaroslava Barnáše a Václavu Machovi mladšímu. Vzpomenul i Luboše Peška, který namaloval dva velké obrazy do kapličky a zrenovoval ty stávající. Luboš Pešek pak pohovořil o své práci osobně. Krásný projev věnovaný historii naší obce i kapličky a založení SDH v Závíšíňě přednesl vážený host Ing. Josef Kalbáč.

K smůle všech zúčastněných pak vypadl el. proud. Svůj projev tak musela doslova křičet do davu rodačka a starostka obce Lnáře Stanislava Mašková. Stejný problém měla i autorka básně o obci a moderátorka celé akce Hana Sochorová. Oficiální část oslavy zakončily mažoretky z Bělčic pod vedením Petry Motejkové. Poté už následovala volná zábava v místním obecním domku. K tanci a poslechu hrála Malá muzika Františka Jančara. Závíšíňské ženy si pro společnost v domku připravily malé překvapení. V převleku za stařenky imitovaly třídní sraz po osmdesáti letech. Když vstoupily do sálu, vše utichlo! Jen kapela začala hrát „Ta závíšíňská chasa mladá“, náhle se ze stařenek staly mladice. Nejdříve tančily samy v kroužku. Pak si každá našla tanečníka a společným tancem odstartovaly bujaré veselí, které trvalo do nočních hodin.

Touto cestou bychom chtěli ještě jednou poděkovat všem hasičům, hasičkám, občanům Závíšína a rodákům naší obce za pomoc s přípravou oslavy. Děkujeme hlavně starostovi obce Pavlu Vejšickému i všem ostatním, kteří se v den oslavy starali o její zdárný průběh. I díky krásnému počasí se oslava velmi vydařila. Na závěr přejeme všem zúčastněným hodně štěstí, lásky, osobních i pracovních úspěchů a hlavně pevné zdraví.

S pozdravem manželé Sochorovi

Závišínská básnička

Je kaplička v naší vísce nově opravená.
Nejsvětějšímu srdci Ježíše zasvěcená,
teď pyšní se ve středu obce svojí krásou,
dnes přišli jsme do ní všichni s velkou láskou.

Také rybník jménem Klusák tady je,
V létě možná trochu smutný je,
Ale v zimě často dětmi na bruslích ožije.

Na jeho hrázi vodníčka máme
A každý rok v srpnu společně ho uctíváme.
Hlídá totiž naše kroky a bude to pro nás dělat roky.

Opodál stará hruštička stojí,
která nás s Mikolášem Alšem pojí.
Vždy, když do mlýna za strýcem chodíval,
rád se na ni s úsměvem podíval.

V obecním domku náhle kulturní žití počalo,
mnoho schůzí a oslav se v něm konalo.
Jsme rádi, že ho tady máme.
Alespoň si občas povídáme, zazpíváme a místní dění probíráme.

Těž historický most se před návsí pyšní,
ten v roce 2002 byl ve velké tísní,
naštěstí povodňovou vlnu ustál.
Jen na památku velký pomník u něho zůstal.

Na komíně v Lopatárně čápi rádi hnízdili
a k okolním rybníčkům pro žáby si létali,
pak kdosi jim v hnízdění zabránil,
a tak o domov je připravil.

I Vrh dříve opuštěný, býval vždy jen pokosený,
teď se na něm chatky nacházejí
a jejich obyvatelé se po okolí procházejí.

V panském lese kamenný mužík stojí.
A známá pověst o něm praví,
že až se k cestě přiblíží, naší vsi se přitíží.
Snad pověsti někdy pravdu nemají
a žít v poklidu nás nechají.

Teď symbolicky do poháru dobré víno lijeme
a k sedmistému výročí té naší vísce přejeme.
Ať je stále pěkná a vzkvétá dlouhá léta.
Ať je v ní klid, mír i legrace po další generace.

Jezdecké závody v Podruhlí

30. června se v rámci bělčické poutě konaly tradiční jezdecké závody. Poprvé v jezdeckém areálu v Bělčicích - Podruhlí. Zájem o naše závody byl veliký. Skokové soutěže měly téměř devadesát startů v pěti soutěžích. Nechyběl samozřejmě terénní parkur a ukázka voltižního cvičení. Novinkou byla divácky atraktivní dopolední vozatajská soutěž. Poděkování zaslouží za spolupřátelství Městu Bělčice a ostatním sponzorům.

První letošní závody jsou minulostí, ale členové Jezdeckého spolku Bělčice již začínají připravovat podzimní závody. O těch si Vás dovolíme informovat v příštím vydání.

Z. Novotný, JS Bělčice

Josef Kočovský se čtyřspřežím shetlandských poniků

Domácí stáj reprezentovaly Jana a Markéta Becherovy se spřežením haflinků

Členové voltižního kroužku

Junáci na zájezdě

Spolek seniorů Junák uspořádal ve spolupráci s Městským úřadem Bělčice tradiční květnový zájezd. Naše letošní cesta směřovala na východ od hlavního města do Kutné Hory. V Kutné Hoře je spousta památek, které by vydaly na několik takových zájezdů, a z toho důvodu jsme si vybrali čtyři z nich. Chrám sv. Barbory, Vlašský dvůr, katedrálu Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele v Sedlci a Kostnici v Sedlci.

Naše putování začalo prohlídkou chrámu sv. Barbory, kde jsme strávili hodinu. Každý měl k dispozici tištěný komentář, podle kterého si prohlídku přizpůsobil. Dále jsme se procházkou přesunuli do Vlašského dvora, kde jsme měli zajištěnou komentovanou prohlídku s průvodcem. Po skončení této prohlídky jsme přešli k autobusu, který nás dovezl do části Kutné Hory Sedlce, kde nás v restauraci U zlatého lva čekal výborný oběd. Po obědě jsme přešli přes křižovatku do katedrály Nanebevzetí Panny Marie, kde nás očekávala průvodkyně, jejíž výklad všechny přítomné přímo nadchl. Mezi jinými skvosty jsme zde viděli jednu z nejstarších monstrancí na světě. Poslední shlédnutý objekt byla známá Kostnice. Po prohlídce jsme měli 30 minutové volno pro občerstvení dle vlastního výběru a potom již návrat domů.

Zájezd se uskutečnil 19. května a zúčastnilo se ho 28 členů a 13 hostů. Všichni účastníci byli spokojeni s programem i s počasím, které nám jako vždy přálo.

Ladislav Simandl předseda spolku

Místní lidová knihovna Bělčice

KABELKY

Místní lidová knihovna Bělčice a Strakonický deník se letos zúčastní kabelkového veletrhu.

V červenci a srpnu můžete do knihovny nosit nepoškozené kabelky, které Vám již delší dobu leží ve skříni a je Vám líto je vyhodit.

Dále pak sbíráme dětské knihy a bižuterii.

Tyto nasbírané věci budou odvezeny do Strakonického deníku a v září v Českých Budějovicích prodány za symbolické ceny. Výtěžek z celé akce bude rozdělen mezi talentované děti z Jihočeského kraje.

PRÁVĚ ZAČÍNÁME

LADISLAV STEHLÍK

Místní lidová knihovna Bělčice Vás srdečně zve na výstavu, která je zaměřena na 110. výročí narození LADISLAVA STEHLÍKA.

Uvidíte zde literární díla tohoto autora a jeho malované kresby z Bělčic a okolí.

Jako překvapení si pro Vás připravili žáci 1. - 9. třídy Základní školy Bělčice malované obrázky dnešních Bělčic, viděné svými očima. Jistě budete mile potěšeni. Jste srdečně vítáni.

A. Vaňáčková, 9. třída

K. Kumpová, 6. třída

Výstava bude vždy otevřena ve výpůjční době knihovny a potrvá až do září.

Po 13:00 - 17:00 hod.

Čt 14:30 - 17:00 hod.

Pá 7:00 - 10:30 hod.

Rybáři Bělčice

Dne 23. června se uskutečnily již tradiční rybářské závody v Bělčicích na rybníku Polívka. Účast byla velká i přes nenadálou změnu počasí, kdy foukal vítr, teploty dosahovaly jen 15 °C. Zúčastnili se naši věrní rybáři, ale i nové děti - rybařiči, za což jsou organizátoři moc rádi, neboť se závody dělají hlavně pro děti.

Každý si v ranních hodinách vylosoval své číslo se stanovištěm chytání a vydržel na něm až do 9:00 hodin. Po pauze na občerstvení se soutěžící přesunuli na své druhé stanoviště, a to jak děti, tak i dospělí. Každý popadl svou židličku, prut, návnady, ale třeba i deku a probíhalo škatulata „hejbejte se“.

Konec závodů nám ohlásilo poledne. Poté proběhlo vyhlášení vítězů a rozdání pamětního listu na dnešní den. Děti dostaly sladkou odměnu, rybářské vybavení, ale i ořezávátka na tužky.

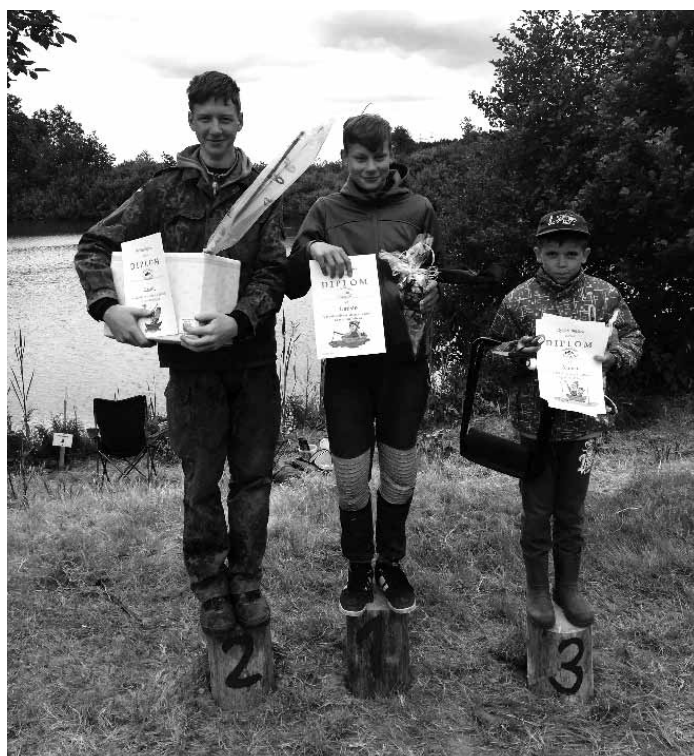

V dětské kategorii ze sedmnácti soutěžících uspěli tyto rybáři: 1. místo – Z. Hlaváček s 215 nachytanými cm; 2. místo – P. Chaloupka; 3. místo – V. Bartoš

V dospělé kategorii se umístili: 1. místo – P. Kraus s 555 nachytanými cm; 2. místo – P. Pechr; Největší úlovek chytil A. Hovorka, kapra 45 cm a za to byl oceněn pohárem s největším úlovkem.

Jako mistři grilu se osvědčili oba Romanové Tintěrové, neboť pečené selátko z jejich kuchyně chutnalo výtečně. Jako hřeb odpoledne obdrželi diplom za mistry grilu. I přes nečekanou zimu se závody vydařily, jen předseda rybářského spolku Bělčice L. Mašek prohlásil, že příště se závody udělají v létě.

Velké poděkování patří Městu Bělčice za zapůjčení stanu a pípy a hasičům Bělčice za zapůjčení pivních setů.

Zprávičky z bělčické školičky Škola v přírodě

Ve dnech 16. – 22. 6. 2018 žáci bělčické školy pronikli do tajemství lovců doby kamenné.

Letos jsme se na celý týden přenesli do pravěku. Žáci byli rozděleni do tlup, které si sami pojmenovali. Každá tlupa v průběhu týdne sbírala nové informace, které uplatnila v různých úkolech. Děti si vyzkoušely dovednosti pravěkých lidí, oblékly se do vyrobených batikovaných triček, v kotlíku si uvařily čaj z borůvčí a kolem ohně tančily pravěký tanec. Pravěké nádoby si žáci vytvořili v keramické dílně při ZŠ Železná Ruda. Ve volných chvílích si mohli vyzkoušet technicky slaňování, střelbu na mamuta, ozdobení triček apod. Počasí nám přálo a umožnilo nám uskutečnit mnoho výletů do okolí. Při cestě do Železné Rudy jsme se zastavili v Návštěvníckém centru Srní, kde děti měly možnost nahlédnout do života vlků a detailně se seznámily s jednotlivými členy zdejší smečky. Při výpravě do Hojsovy Stráže žáci viděli šumavský orloj ukazující sluneční čas, datum, měsíc, pohyb Slunce a aktuální fázi Měsíce. Celodenní výlet na Špičák prověřil sílu a připravenost pralidiček. Výšlap k rozhledně po sjezdovce zvládli i nejmladší členové tlupy. Pro ty nebojácné byl největší odměnou pohled z výšky do okolí. Cestu k Čertovu jezeru nám zpestřil poutavým programem Ing. Stanislav Běloch, zaměstnanec Lesů ČR. Při procházce „naučnou stezkou“ se děti dozvěděly mnoho zajímavostí o ekosystému lesa, péči o něj a o jeho ochraně. V Železné Rudě jsme zavítali do Enviromentálního centra, kde na děti čekala interaktivní expozice, setkaly se zde se zvířecími obyvateli zdejší krajiny. Návštěvu v pravěku jsme si užili a rádi jsme se vrátili domů plni zážitků.

Tímto bychom chtěli poděkovat sponzorům: Město Bělčice, Agro Mráz Blatná, Konet Blatná, Viva Hudčice, Polar Blatná, Autobusová doprava p. Baumruk, Remonta – Rožmitál pod Třemšínem, Rybářství Lnáře, p. Veselý – Kompresory a všem rodičům, kteří přispěli drobnými věcnými dary.

Výsledky našich žáků v olympiádách a soutěžích

Tomáš Ježek, 7. třída

- 1. místo v okresním kole Archimediády
- 7. místo v krajském kole soutěže Eurorebus a postup do celostátního kola

Filip Sadílek, 7. třída

- 2. místo v okresním kole Archimediády
- 8. místo v krajském kole soutěže Eurorebus a postup do celostátního kola (22. místo)

Adam Španihel, 7. třída

- 3. místo v okresním kole Archimediády

Tereza Švejdová, 9. třída

- 5. místo v okresním kole a úspěšný řešitel krajského kola Chemické olympiády
- 5. - 6. místo v okresním kole Konverzační soutěže z německého jazyka

Michaela Hroníková, 8. třída

- 5. místo v okresním kole Fyzikální olympiády

Výtvarná soutěž Příroda Blatenska Filmové toulky Blatenskem

MŠ Bělčice – třída Tygříci

1. místo v kategorii mateřské školy – kolektiv

Děkujeme všem žákům, kteří reprezentovali naši školu v olympiádách a soutěžích, i těm, kteří neobsadili přední místa.

Den s Integrovaným záchranným systémem

Předposlední den školního roku zpestřily dětem základní školy složky IZS. Nejdříve je přivítala mluvčí strakonické policie Mgr. Jaromíra Nováková, poté nám ukázal psovod Josef Kubička výcvik a poslušnost policejních psů. Některé děti si mohly dokonce poměřit své síly s pejskem Yettim. Potom byla naplánovaná prohlídka hasičských aut firmy ČEPRO a.s. a štafetová dráha. Děkujeme tímto Václavu Ochotnému ml. za přípravu této dráhy, kterou jsme nakonec kvůli nepříznivému počasí však nemohli využít. Pak následovala beseda s MUDr. Lenkou Českovou o první pomoci. Ukázala žákům, jak správně volat na záchrannou službu, a zopakovala základy první pomoci. Nakonec si děti změřily tlak a poslechly tlukot srdce.

Všem moc děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

Dětský den Bezdědovice

Za finanční podpory obce a SDH Bezdědovice jsme již posedmé uspořádali dětský den, který se konal na našem krásném hřišti v Bezdědovicích. Slunné odpoledne přivedlo na akci okolo 50 dětí. Tématem odpoledne bylo "Čím budu až budu velký". Úkolem dětí bylo vyzkoušet si 11 různých povolání. Velký úspěch měla u dětí opět disciplína obsluha opravdového bagru, které zapůjčil pan Radek Šimsa, tomu patří velký

dík, nejen za půjčení bagru ale i za sladkosti pro děti, které každý rok s manželkou věnují. Bez odezvy nezůstaly ani další disciplíny, jako například vyzkoušet si práci hasiče, lékaře, učitelky, kuchařky, popeláře či třeba zahradníka. Po splnění všech disciplín čekal na soutěžící balíček dobrot. Odpoledne nám zpestřilo parkurové vystoupení Jirky Petrovce a jeho kamarádů. Nejen, že předvedli zajímavou exhibici, ale dali dětem možnost si s nimi určité skoky vyzkoušet. Na závěr programu byla připravená

soutěž ovládnání bagru na čas. Samozřejmě nechyběly nejrůznější dobroty, které napekly maminky. Stánek s občerstvením zajistila Kateřina Cieslarová Hospoda Bezdědovice.

Iveta Podlešáková

Připravujeme akci pro děti a rodiče:

11. srpna 2018 stanování u potoka

Poděkování

Dobrý den, vážení a milí čtenáři SOBáčku,

V letošním roce pokračují již třetí etapou práce na rekonstrukci budovy naší malebné hospůdky. Po zhotovení dodatečné izolace a obnově bytových jednotek přišla na řadu i výměna oken a dveří ve výčepu a sále obecního hostince. Tyto práce obnáší řadu zásahů do zdíva, ať při bourání stávajících oken a dveří, tak spoustu prachu a jiných nečistot při obnově elektroinstalace.

Představa, že budeme mít nové dveře, nová okna a při příchodu do výčepu nebo do sálu na mne budou koukat opravené omítky bez barvy nebo v úplně jiném odstínu než je na zdech nyní, mne v noci vzbouzela ze spaní. Padlo rozhodnutí, že se vymaluje kompletně celá hospoda. Vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí přišlo téměř těsně před pouťovými oslavami, byli jedinci, kteří nevěřičně kroutili hlavou a v duchu se dozajista ptali, jestli nemám náhodou teplotu.

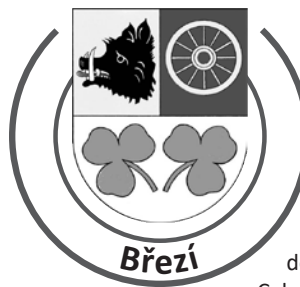
I když bylo vše naprosto hektické, nasazení pracovníků firem, kteří se podíleli na těchto pracích včetně dobrovolníků z obce, kteří pravidelně docházeli na pomocné a úklidové práce, byl výsledek fantastický a dech beroucí. Jen díky jejich obětavosti se vše se zvládlo na jedničku a dnes máme nová okna a dveře, novou elektroinstalaci a vše je nově vymalováno.

Nebudu jmenovat, jelikož v dnešní době módy ochrany osobních údajů se bojí člověk i fotit, ale ti, kterým mé poděkování patří, jistě vědí, že je věnováno právě jim. Chtěl bych tedy touto cestou z celého srdce poděkovat všem, kteří se na výše zmíněných činnostech podíleli: „Bylo to opravdu vypjaté a velice si vážím vaší práce. Děkuji.“

A vás ostatní bych rád pozval k nám do naší hospůdky v novém kabátě. Udělejte si procházku a přijďte k nám na „jedno“. Těšíme se na vás.

Jiří Bláha

Starosta obce Bezdědovice

Zprávy z naší obce...

V průběhu posledních měsíců se v naší obci odehrálo několik akcí, které stojí za zmínku. V první řadě se jedná o výročí 120. let od založení SDH Březí, které jsme v sobotu 16. června náležitě oslavili, a sice soutěžemi hasičských dobrovolných sborů a sjezdem rodáků.

Celou akcí provázela hosty kapela Kudrnáči, vystoupily také blatenské mažoretky či dobříšská taneční skupina Kus ženy. Připravena byla také výstava fotografií a kronik ze sbírky obce.

Rád bych ještě jednou touto cestou poděkoval organizátorům za velmi povedenou akci a samozřejmě i všem zúčastněným, ať už se jedná o všechna soutěžní družstva včetně toho domácího, o rodáky, sousedy a přátele obce, kteří si udělali čas a zajeli se do Březí podívat.

Druhou akcí, sice menšího rozsahu, avšak obdobně povedenou, bylo posezení v obecním multifunkčním domě u příležitosti Dne matek a také opožděného MDŽ, které se kvůli rekonstrukci objektu nemohlo uskutečnit v ten správný čas. I zde hrála k poslechu živá hudba a vystoupení si připravili také nejmenší obyvatelé obce, ať už v podobě hry na hudební nástroj nebo zpěvu. Věřím, že i v budoucnu uspořádáme v Březí řadu dalších událostí a setkání, minimálně stejně povedených jako byly výše zmíněné. Průběh akcí je zachycen na několika následujících fotografiích.

Tomáš Kodat, starosta obce

Naši jubilanti

Všem oslavencům, kteří oslavili či teprve oslaví v průběhu července a srpna svá životní jubilea přeji jménem obecního úřadu do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Tomáš Kodat, starosta obce

COUNTRY PARK **COUNTRY PARK**

PRÁTELE DOBRÉ COUNTRY

BLUEGRASS

Hospůdka U Čiláka v Buzicích

SETKÁNÍ

PRÁTEL

COUNTRY

HUDBY

4. srpna 2018 od 14.00 hod

TAMTY
Z VRŠKU
BUDEROVCI
Š-UMÍCI

RYBÍ HODY **RYBÍ HODY**

700 LET VÝROČÍ OBCE HAJANY

120 LET SDH HAJANY

Ve dnech 28. a 29. července 2018
u příležitosti tradiční hajanské pouti

sobota 28.7.
hasičské závody
turnaj v minifotbálku

neděle 29.7.
mše svatá
křest nového hasičského auta

Koban roku 1053

Úspěchy SDH Hornosín

Letošní rok začal pro naše hasiče i hasičky velice úspěšně. Zúčastnili se tří soutěží v požárním sportu a ve všech slavili úspěchy:

- 1. místo v okrskové soutěži dne 26. 5. 2018 v Újezdci u Bělčic,
- 2. místo v požárním útoku (čas 25,66 s) dne 16. 6. 2018 v Březi při oslavách 120. výročí založení SDH Březi,
- 2. místo v požárním útoku dne 23. 6. 2018 při oslavě 700 let první písemné zmínky o Předmíři, Metličích, Řištích a Zámlyni

Foto V. Machovec

Sbor dobrovolných hasičů Hajany a Obec Hajany pořádají

Memoriál Václava Vaněčka
noční hasičská soutěž

Datum konání: 3. září 2018 ve 21,00 hod. Prezentace družstev od 20,30 hod.

Místo konání: Na novém hřišti v Hajanech

Kategorie: Muži, ženy, veteráni

Podmínky účasti:
Soutěžní disciplína – požární útok – soutěží 7 členů s nastartovaným strojem, osvětlené jsou pouze základna a terče.
Soutěž se provádí dle starých pravidel požárního sportu (hadice jsou v kotoučích na základně, spojují se až po rozhození).

Družstva se účastní na vlastní nebezpečí.

Vybavení k požárnímu útoku:
Přenosná motorová stříkačka, každý svoji vlastní.
2 ks savice, délka 2,5m
Sací koš se zpětným ventilem
Hadice B – 2 ks, d-20m, pr. 75 mm
Hadice C – 4 ks, d-20m, pr. 52 mm
Proudnice dodá pořadatel
Ústroj jednotná dle směrnice PS

Po skončení noční hasičské soutěže taneční zábava!

Občerstvení zajištěno!

Kontakt :
602 739 555 – Edita Ziková, koordinátor akce
739 047 780 – Jiří Jestřáb, starosta SDH Hajany
724 256 496 – Roman Kouba, velitel SDH Hajany

120 výročí založení SDH Chlum

Dne 16. 6. 2018 oslavili chlumští hasiči 120 let od založení svého sboru. Sbor byl založen v roce 1898. Ještě v tomtéž roce se chlumští dobrovolní hasiči zúčastnili hasičského cvičení a zakoupili si hasičskou stříkačku od firmy Rudolf Šmejkal z Prahy. Tato stříkačka je dosud v majetku SDH. Další stříkačku si dobrovolní hasiči pořídili v roce 1943 a to od firmy Stratílek. Později si sbor zakoupil hasičský vůz Avia, který dobrovolní hasiči používali do nedávné doby. V roce 2016 byla získána dotace na pořízení nového dopravního prostředku a hasiči tak získali automobil ford tranzit.

V současnosti má náš sbor 101 členů, z toho 16 žen a 34 dětí. Chlumský sbor dobrovolných hasičů se aktivně zapojuje do veřejného života. Pomáhá při ochraně životů a majetku občanů a podílí se na kulturním životě obce.

Při oslavě 120. výročí, dne 16. 6., byli za práci pro sbor oceněni někteří členové SDH. Veřejnost se poté vydala k pomníku padlých, aby uctila památku položením věnce.

Odpoledne se návštěvníkům představila historická technika. Nejprve chlumská stříkačka z roku 1898 a později sbor dobrovolných hasičů z Pamětic předvedl stříkačku Stratílek, která se v Chlumu nedochovala.

Po historii se nachystala současnost a dobrovolní hasiči od dětského věku až po veterány si na louce pod Chlumem zasoutěžili v hasičských disciplínách.

Večer končil zábavou za doprovodu kapely Avengers.

Indiáni v Chlumu

I v letošním roce se na indiánské louce u rybníku sešli indiáni. Byli nejen z Chlumu ale i z celého okolí. Byly zde dětské hry, soutěže, indiánský obchod, vše jak má být. Několik indiánů se vydalo i na plavbu v indiánské kanoi, jiní se pokoušeli zneškodnit zlého přetloustlého medvěda šípem, další lovili zlato nebo skládali obrázky pexesa.

Indiáni si mohli pochutnat na indiánských plackách, rybce pečené na roštu a dalších pochoutkách. Ani žízni zde nemuseli trpět.

Na bílém koníku předvedl své umění kovboj Jessi. Jeho vystoupení sledovala s obdivem skupinka příznivců na louce pod Chlumem.

Miluše Kordulová

Chobot

Informace z Chobota

Po zimním období přišel čas se v Chobotě věnovat i sezónnímu sportu. Již v dubnu se začala hrát okresní soutěž v nohejbale, ve které jsme již několik let. Některé zápasy musely být odehrané pro nepřízeň počasí v hale v Záboří. Druhý sezónní sport je především hasičský sport, který utužuje početný kolektiv. Zúčastnili jsme se okrskového kola v Drahenickém Málkově, okresního kola ve Strakonících, krajského kola v Písku, pohárové soutěže v Chlumu a na slavnostech Blatenské ryby. Na všech těchto soutěžích se nám velmi dařilo a vždy jsme byli na bedně. Budeme se snažit, aby nám to vydrželo.

Zásahová jednotka obce obdržela v dotačním programu Jihočeského kraje 60.000 Kč. Obec získala v programu obnovy venkova 25.000 Kč na opravu kontejneru a veřejného osvětlení. To je zatím vše o sportu v naší malebné vesničce.

Jihočeský kraj

Naši jubilanti za období září - listopad 2018

Němec Jaroslav, Vaňková Marie, Kubátová Anna, Šůcha Pavel, Balík František, Kadlec Josef, Jančarová Alžběta. Všem jmenovaným jménem obce blahopřejeme a do dalších přejeme hodně zdravíčka a štěstíčka

Kadlec Miloš

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Já pocítila v životě mnoho bolesti, trpkých klamů, byla jsem na kraji zoufalství - avšak navzdory tomu neztratila jsem důvěru a lásku k lidem.“
Božena Němcová

O čem víme, že se chystá?

- **Sobota 11. 8.** – Varhanní koncert v kostele sv. Václava v Kadově k 250. výročí vysvěcení místních varhan v rámci veřejné sbírky na jejich další opravy. Vystoupí sušický pěvecký sbor Svatobor a na varhany opětovně zahraje známý český varhaník Jan Kalfus.
- **Neděle 12. 8.** – divadýlko pro děti v bývalé škole v Kadově
- **Středa 15. 8.** – ošetření lip svobody v Kadově na návsi
- **Víkend 24. 8. - 26. 8.** – Trabanti ve Vrbně
- **Sobota 29. 9.** – Viklanský pouťový turnaj v malé kopané v Kadově
- **Víkend 5. - 6. 10.** – komunální volby

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

V sobotu 2. června 2018 proběhl velmi povedený Dětský den na téma Ryby a rybáři. Této akci předcházela Den otevřených dveří v Táboře ve Vrbně. Jednou z hlavních cen na dětském dnu byl dárkový poukaz na víkendový pobyt v areálu v hodnotě 1 000,- Kč. Všem pořadatelům a sponzorům a všem, kteří pomohli s organizací, realizací i úklidem srdečně děkujeme.

vt

Z dětského dne ve Vrbně,

foto Miloš Holý

V sobotu 16. června proběhlo tradiční Setkání důchodců v tělocvičně bývalé školy v Kadově. Skvělé předtančení si pro naše seniory připravily děti ze Základní umělecké školy v Blatné a k tanci i poslechu zahrála hudební skupina GLORIA. V příjemném prostředí bývalé školy se naši spoluobčané lehce občerstvili, poseděli, popovídali i roztančili. Děkuji ZUŠ Blatná, rodičům vystupujících dětí, hudební skupině GLORIA a všem, kteří se podíleli na organizaci této příjemné akce.

vt

Fotky ze setkání důchodců v Kadově,

foto Vladimíra Tomanová

Květen a červen v Kocelovicích

Netrvalo dlouho a po pálení čarodějnic a stavění máje jsme u nás v Kocelovicích připravili další kulturní akci.

V sobotu 12. května uspořádal obecní úřad společenský večer při příležitosti setkání důchodců a oslavy dne matek. Celým

večerem provázela Hudba pana Koubka. Pro každého návštěvníka bylo připraveno malé občerstvení v podobě chlebičků a zákusků.

O týden později, přesněji v neděli 20. května, bylo v sále nad místní hospůdkou opět rušno. Tentokrát se zde konal 15. ročník setkání bývalých pohraničnicků. Jako již tradičně nemohla chybět Malá muzika Nauše Pepíka, která známými lidovými písničkami provázela celým nedělním odpolednem.

Ke konci května byl celý sál nad místní hospůdkou nově vymalován a poté byl podroben generálnímu úklidu. Tímto bych chtěl poděkovat všem dobrovolníkům, kteří se účastnili úklidu po malování!

V sobotu 2. června uspořádaly kocelovické ženy pod záštitou obecního úřadu dětský den. Pro malé návštěvníky byly

připraveny zábavné úkoly, které děti musely splnit pod dohledem postav čerta, vodníka, Červené Karkulky, zajíčka, víly Amálky, Majdy z Kouzelné školky a kuchtičky. Za odměnu pak každé z dětí dostalo balíček s dobrotami a nakonec si všichni mohli opéct nad připraveným ohýnkem špekáček. Zdálo se, že se všem příchozím zábavné odpoledne líbilo a odcházeli spokojeni, kocelovickým ženám proto patří velký dík za přípravu této hezké akce pro děti.

V sobotu 23. června se v rámci Rybářských slavností v Blatné konaly hasičské závody „O pohár blatenské starostky“. Jako mladí hasiči jsme po roce oprášili mašinu, smotali hadice, sbalili vše ostatní potřebné náčiní a vyrazili si do Blatné zaběhnout hasičský útok. Jelikož jsme se naposledy účastnili loni v září nočních závodů na umělé trávě, nečekali jsme od toho žádné zázraky. Prostě si jen tak zaběhnout, hlavně pro radost. Ale nakonec jsme byli příjemně překvapeni, poněvadž jsme ve výsledném hodnocení brali třetí místo, takže nás pomyslná „bedna“ neminula. Počasí tentokrát závodům moc nepřálo, takže nás zahřál hlavně pocit z dobrého umístění.

Martin Lukáš

Pozvánka na K-H-K

V sobotu 22. září se bude konat 12. ročník běhu Kocelovice – Hornosín - Kocelovice. Start závodu je v 10,00 hod. od hospody, přihlášky na místě od 9 hodin. Vypsány budou kategorie pro muže a ženy, dále juniorské a veteránské. Startovní pro všechny kategorie je 50,-Kč. Trať závodu je dlouhá 6,7 kilometru, zpočátku mírně stoupá do Hornosína, pak se střídají seběhy a stoupání, v závěru trať klesá do Kocelovic. Pro vítěze budou připravené věcné ceny a občerstvení po závodě pro všechny běžce.

Závod má své příznivce, kteří se účastní pravidelně. Líbí se jim trasa závodu, přístup pořadatelů i zázemí v kocelovické hospůdce. V minulých letech se závodu zúčastnilo do padesáti startujících, letos doufáme, že počet běžců bude letos poprvé vyšší než padesát. Zveme všechny příznivce běhu do Kocelovic.

Ilustrační foto ze startu běhu K-H-K z roku 2017

Přehled počasí v květnu a červnu 2018 na MS Kocelovice a v blízkém okolí

Květen 2018 byl teplotně silně nadnormální (nejteplejší od roku 1974, kdy jsme začínali pozorovat). Průměrná květnová teplota byla 15.9°C, normál je 12.6°C. Rozdíl 3.3°C je opravdu mimořádný. Nejvyšší teplota byla naměřena 29. 5. a to 27.7°C. Nejnižší 6. a 19. května 6,5°C. V květnu se tedy mráz nevyskytl (ani přízemní), zato byly 4 letní dny s maximální teplotou vyšší než 24.9°C. Srážkově byl květen 2018 slabě nadnormální, napršelo 69 mm vody, normál je 61.5 mm. Nejvíce pršelo za bouřek 24. května, 31.4 mm (31.4 litrů vody na 1 metr čtvereční). V květnu bylo 17 dnů se srážkami, sucho však trvá i nadále. Kroupy pozorovány nebyly. Sluneční svit v květnu byl výrazně nadnormální, slunce svítilo 265.4 hodiny, normál je 224.1 hodiny. Slunce svítilo denně, nejdéle 7. května a to 14.2 hod. V květnu byly dva dny se silným větrem, 11 dnů s bouřkou, 4 dny s mlhou, 3 jasné dny a 7 zatažených. Výpar byl 108.6 mm, deficit srážek je stále výrazný.

Červen 2018 byl teplotně také výrazně teplotně nadnormální, průměrná teplota byla 17.5°C, normál je 15.8°C. Teplota bylo téměř celý měsíc, koncem měsíce se ochladilo. Nejvyšší teplota byla naměřena 21. června 28.3°C. Nejnižší teplota byla naměřena 23. června 7.8°C. Při zemi bylo nejméně 15.6. 5.5°C. V červnu bylo 10 letních dnů, tropický den se nevyskytl. Srážkově byl červen s úhrnem 71.8 mm zcela normální (normál je 71.8 mm). Nejvíce pršelo opět za bouřky 11. června 27.6 mm. V červnu bylo 13 dnů se srážkami, ale protože výpar

byl 107.4 mm, srážkový deficit se stále zvyšuje. Sluneční svit v červnu (200.5 hodin) byl slabě podnormální (normál 221.4 hodin). Tři dny byly zcela bez slunečního svitu, nejvíce slunce svítilo poslední den v měsíci 12.4 hodiny. Ten den k nám pronikl studený suchý vzduch od severu, dohlednosti v tomto vzduchu byly přes 100km. V červnu byly tři dny se silným větrem, pět dnů s bouřkou, jeden den s mlhou, jeden jasný a sedm zatažených dnů.

Počasí v květnu a červnu bylo příznivé pro zahrádkáře, ovocnáře (nic nezmrzlo), jenom té vláhly by mělo být mnohem více. Zatím to na výraznější srážky nevypadá.

Vladimír Kovář
meteorologická stanice Kocelovice, 1. 7. 2018

130. výročí SDH Lažánky

16. června 2018 se konala oslava 130 let od založení SDH Lažánky.

Po přivítání sborů z okolních vesnic muzikanti zahráli hymnu, naši hasiči položili věnec u pomníku padlých - Čest jejich památce. Proslov měl pan ing. Josef Kalbáč z Třebohostice. Potom hasiči za doprovodu hudby odpochovali na cvičišti, kde se soutěžilo. Vedení soutěže se skvěle ujala Jitka Říhová ze Zábodí, děkujeme. Nejkrásnější soutěží byla soutěž přípravek malých dětiček z Lažánek, byly úžasné.

Za to všechny dostaly medaile. Celkové pořadí v soutěžích: muži 1. místo Třebohostice; 2. místo Mečichov; 3. místo Lažánky. Ženy 1. místo Třebohostice; 2. místo Mečichov; 3. místo Zábodí. Děti 1. místo Třebohostice; 2. místo Zadní Zborovice; 3. místo Třebohostice (2) a 4. místo Lažánky.

Musíme poděkovat ženám, které zajistily občerstvení, a všem hasičům za celou přípravu. Počasí přálo, večer hrála hudba Talisman.

Marie Kovářová

Hasiči Lažánky

Položení věnce

SDH na cvičišti

Den matek

12. května se v klubu na oslavu Dne matek sešlo jen málo žen. Starosta Josef Sedláček popřál všem ženám a každá od něj dostala karafiát. I přes malou účast to byl krásný večer. Za naše vystoupení, které si samy vždy užijeme a od ostatních přítomných sklídíme velký potlesk. A to se vždy po našem programu zvedne veselá nálada. Musíme poděkovat muzikantům, bez nich by to nebylo ono - děkujeme. Tak doufáme, že příští rok bude větší účast.

Marie Kovářová

Mše v Lažánkách

V sobotu 23. června v 16. hodin se sloužila v kapličky Panny Marie Strašínské mše svatá. Krásnou mši sloužil administrátor P. JCLic. Mgr. Rudolf Hušek z Blatné, na klávesy jej doprovázela paní Ludmila Vlková. Bylo to zase něco nového, protože se i zpívalo. Paní Dagmar Hálová předala dva malé skleněné andělíčky za krásnou mši, která se všem líbila. Děkujeme. I když bylo chladné počasí, sešlo se dost lidí. Po mši, jako každý rok, se lidé nemohli rozejít, začali vzpomínat na dávné časy a hlavně veselé příhody z mládí. Roznášeli se výborné koláčky, které napekla Mařenka Polanů, za to jí patří velké poděkování. Tak snad zase za rok.

Marie Kovářová

Turisté z Lažánek

19. května jeli členové spolku Turisté z Lažánek autobusem na výlet, cílem byly Kašperské Hory. Nejdříve jsme zdolali výšlap k rozhledně na Sedlo, kde se posvačilo. Odtud se putovalo dál náročnou cestou na hrad Kašperk, tam si všichni dali občerstvení. Po odpočinku a načerpání nových sil se z hradu cesta do Kašperských Hor nechala šlapat, nakonec všichni dorazili. Pro mladší to byla vycházka a někteří došli s vypětím všech sil. Ale bylo to SUPER. Počasí nám přálo, až když jsme dojeli domů, začalo pršet. Tak příštímu výletu zdar.

Na 19. května dorazila pozvánka od Jany Trhlíků z Vrbna na její jubilejní narozeniny, které slavila v Lažánkách. I když jsme byli z výletu dost utahaní, s chutí jsme jí šli popřát. Naše překvapení večera, kdy jsme šly jako pionýrky gratulovat, jistili ještě dva pionýři. Muzikanti zahráli pionýrskou do pochodu. Tak Jani ještě jednou vše nejlepší přejí z Lažánek.

Marie Kovářová

Filmové toulky Blatenskem.

Děti v Lažanech slavily svůj svátek a sbíraly „Miláček“

Více jak čtyřicítka dětí se první červnovou sobotu bavila na hřišti v Lažanech při oslavě svátku těch nejmenších. Již popáté pro ně zábavné odpoledne plné soutěží a radovánek připravili společně organizátoři z Lažan, Milčic a Čekaníc.

Hned na začátku dostalo každé dítě kapsičku na krk, do které za plnění úkolů sbíralo originální papírovou měnu „Miláček“. Název platidla vznikl prozaicky - spojením počátečních písmen tří sousedních obcí. Získané peníze si děti vyměňovaly za sladkosti, hračky a drobné dárky u čarodějnice v dřevěné chaloupce.

Soutěžilo se na deseti stanovištích v tradičních disciplínách jako skákání v pytli, házení na plechovky, chůze na chůdách nebo slalomu mezi kužely s plastovým vajíčkem na lžici. Děti si mohly projít bludiště nebo si vyzkoušet střelení ze sportovního luku. Převážně větší kluky pak lákala střelba z různých vzduchových zbraní.

Na terče mířili třeba z airsoftové nebo paintballové pistole.

Ukázkou stříkání vody zpestřili odpoledne místní dobrovolní hasiči. Po nich nad dětskými hlavami zakroužil letecký model v barvách národní trikolóry. Vrcholem celého dne bylo tradiční vzájemné zápolení v přetahování lanem. Nejprve poměřily síly děti a z vítězství se radovaly domácí Lažany. Navené ratolesti pak vystřídali jejich rodiče doplnění o ostatní diváky ze zmiňovaných obcí. Aplaus pro nejlepší si užili opět zástupci hostitelské vesnice.

Připravil: Jan Běhavý, foto: Tomáš Rudolf

OSLAVY 700. VÝROČÍ PRVNÍ PÍSEMNÉ ZMÍNKY O LNÁŘÍCH (26. – 27. 5. 2018)

Foto Josef Honz

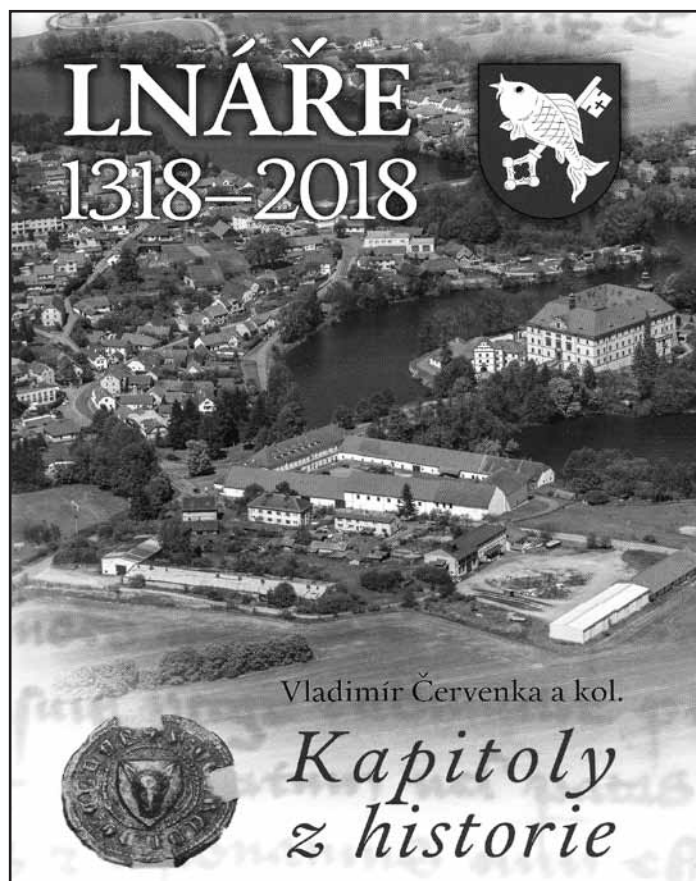
Hlavní část oslav 700 let od první písemné zmínky o Lnářích zahájila v kulturním domě proslovem starostka obce Stanislava Mašková.

Za Jihočeský kraj pronesl několik slov člen krajského zastupitelstva a čestný host Pavel Hroch.

Poté již následovalo hudebně recitační vystoupení dětí MŠ Lnáře.

Výročí 120 let od postavení současné Inářské školy připomněla ředitelka ZŠ a MŠ Lnáře Mgr. Jitka Venclová.

Také žáci ZŠ Lnáře si připravili pěkné vystoupení.

Jedním z hlavních bodů programu bylo představení nové publikace o historii, osobnostech a pamětnostech Lnář, na jejíž šťastné vykoření do světa čtenářů si přičinili všichni spoluautoři.

Následovala autogramiáda

Pěknou výstavu připravil pro návštěvníky akce v kulturním domě TJ Sokol Lnáře, který si jinak své výročí – 100 let od vzniku – připomene v příštím roce.

Seedm desetiletí své činnosti představil Myslivecký spolek Stráže Lnáře...

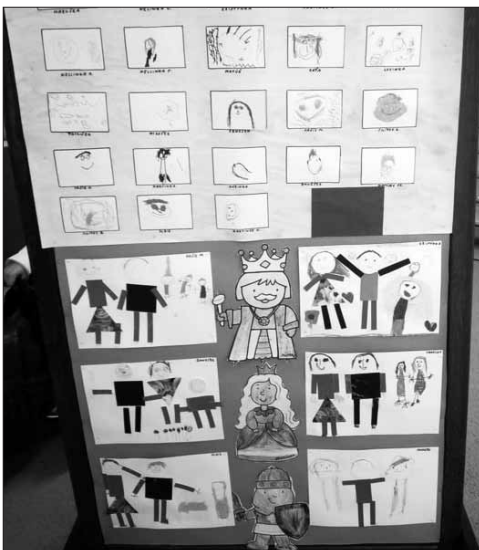
...a pozadu nezůstali ani Inářští hasiči, kteří jsou nejstarším dosud fungujícím spolkem v obci.

Na své dětství mohli návštěvníci oslav zavzpomínat v rámci dne otevřených dveří v ZŠ Lnáře,...

...kde byla rovněž přichystána nejen výstava fotografií a dokumentů z historie a současnosti školy, ale také prezentovány práce žáků.

Svět našich předškoláků podobným způsobem představila...

...a milé posezení návštěvníkům nabídla mateřská škola.

V neděli došlo i na duchovní rozměr oslav – ráno katolická poutní mše svatá za Inářské občany a rodáky v kostele Nejsvětější Trojice, odpoledne pak přednáška Mgr. Martina Jindry o historii Cirkve československé ve Lnářích s následnou bohoslužbou v záměcké kapli...

...a průvodem k hrobu prvního Inářského faráře Církve československé Adolfa Arnošta a jeho manželky na místním hřbitově.

Vítání občánků ve Lnářích

V sobotu 19. května 2018 byli v prostorách Inářského zámku přivítáni noví občánci Lnář, po loňských čtyřech děvčatech to byla tentokrát děvčata tři:

Anežka Honsová, Ema Ivasivová a Eliška Krejčová

Naše poděkování patří dětem a učitelkám Inářské mateřské školy, fotografovi panu Demelovi a samozřejmě majitelům a zaměstnancům Inářského zámku za poskytnutí zámeckých prostor a spolupráci při organizaci obřadu.

Anežka Honsová

Ema Ivasivová

Eliška Krejčová

Mateřská škola Lnáře S předškoláky loučíme se, na prázdniny těšíme se

V sobotu 26. května 2018 proběhla v naší obci velká akce, na kterou jsme se dlouho připravovali. Bylo tomu již 700 let od první písemné zmínky o Lnářích. A naše mateřská škola slavila 70 let od svého založení společně se základní školou, která slavila 120. výročí. Tento den jsme uspořádali v obou školách „Den otevřených dveří“. Naši předškoláci vystoupili s programem k oslavám v kulturním domě a všichni jsme prožili krásný den. Oslavy se vydařily a věříme, že všichni si odnášeli pěkné zážitky.

Konec školního roku je ve znamení léta a prázdnin, na které se všechny děti těší. Měsíc červen nám přinesl výlety a utekl jako voda. Jedním z největších zážitků pro děti byla návštěva jízdrny v Domově Petra Mačkov. Ze hřbetu koně byl svět tak krásný. Prostě nezapomenutelný zážitek, vždyť většina seděla na koni poprvé.

Také do Zábavného parku v Nepomuku se děti těšily, rády se tam každý rok vrací. Na atrakcích a různých průlezkách se jim vždy líbí a užívají si jich.

Konec školního roku byl také ve znamení loučení s našimi kamarády, kteří po prázdninách prvně usednou do školních lavic. Pro ně jsme uspořádali spaní ve školce pod názvem „Putování se sovičkou“. Připravili jsme bohatý program, při kterém děti plnily různé úkoly, pak pro ně sova přichystala hádanky a seznámila je s moudrými příslovími. Po večeri na posilěnou a po sladké odměně za splnění úkoly si děti vyráběly sovičku v upomínku na tento večer.

A jaké bylo pro děti překvapení, když je večer navštívila bílá paní Perchta, princezna Karolína a princ Velen ze Inářského zámku. Děti na

nich mohly oči nechat, společně s nimi si zatančily i zazpívaly. Bílá paní pak všechny pozvala na návštěvu do zámku. Byl to pro děti opravdu velký zážitek, o kterém si ještě dlouho povídaly. A na samý závěr večera moudrá sova vybrala pro děti předčítání z knihy „Dobrodružství veverka Zrzečky“. Pak se už dětem krásně spalo až do rána.

Koncem měsíce nám Hasičský záchranný sbor z Blatné předvedl námětové cvičení evakuace dětí z prostor mateřské školy. Přizvány byly také děti ze základní školy.

Hasiči poté všem předvedli vybavení aut, seznámili je s hasičskou technikou. Pro děti to byly zajímavé zážitky.

Ve čtvrtek 28. června se konalo slavnostní rozloučení s předškoláky na zámku ve Lnářích za přítomnosti rodičů odcházejících dětí a starostky p. Stanislavy Maškové. Děti v upomínku od mateřské školy i obce dostaly knihy. A pak jim již nastaly vytoužené prázdniny. Přejeme všem krásné léto plné sluníčka, koupání a dětských radostí.

MŠ Lnáře: Alena Mašková

Školní budova oslavila 120 let od svého založení

Stejně jako v jiných obcích je i ve Lnářích základní škola důležitou součástí místního dění. I když škola žije především současností, má své kořeny v minulosti. Nejstarší dostupné informace o existenci školy ve Lnářích pocházejí z poloviny 18. století. Jednání o stavbě nové školy z důvodu narůstajícího počtu žactva trvalo celých 15 let. Nakonec byla dne 4. prosince 1898 nová školní budova slavnostně vysvěcena P. Aloisem Majerem. Během 120 let existence prošla školní budova několika proměnami. V roce 1992 byla přistavěna nová školní kuchyně, zmodernizováno přízemí budovy a opravena fasáda. Nejrozsáhlejší rekonstrukce byla provedena během letních prázdnin v roce 2016, kdy došlo k zateplení celé budovy a tím k snížení její energetické náročnosti.

Školu tvoří nejen samotná budova, ale hlavně její žáci a učitelé. Snažíme se našim žákům zajistit kvalitní výuku, aby jim získané vědomosti zajistily bezproblémový přestup na druhý stupeň základní školy. Zároveň považujeme za důležité rozvíjet u našich dětí vzájemnou

důvěru, respekt a toleranci ve vztahu k sobě samým a k ostatním zaměstnancům školy. Úspěšně se nám daří začleňovat do vzdělávání žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Během několika posledních let jsme díky finanční podpoře zřizovatele obnovili v jednotlivých učebnách školní nábytek. Zapojením do projektů financovaných z prostředků evropských fondů jsme zakoupili do tříd interaktivní tabule, didaktické pomůcky a obnovili vybavení počítačové učebny.

Poslední květnovou sobotu byly v rámci lnářských oslav otevřeny dveře školní budovy až do pozdních odpoledních hodin. Všichni příchozí mohli vidět velkou proměnu vnitřních prostor během posledních několika let. Návštěvníci byli mile překvapeni technickým vybavením jednotlivých tříd, krásnou výzdobou učeben i chodeb. Pro bývalé zaměstnance školy bylo ve školní jídelně připraveno chutné pohoštění. Na přípravě dne otevřených dveří se aktivně podíleli všichni zaměstnanci školy a za to jim patří velké poděkování.

Jitka Venclová, ředitelka školy

Základní škola Lnáře

Blížící se konec školního roku a vidinu prázdninového volna jsme všichni ve škole netrpělivě očekávali. Někteří žáčkové se snažili na poslední chvíli vylepšit si svůj prospěchový průměr, paní učitelky se snažily do dětských hlaviček dostat ještě poslední vědomosti z probíraného učiva.

V úvodu tohoto příspěvku bych chtěla všem zaměstnancům naší základní i mateřské školy poděkovat za jejich celoroční práci, popřát jim krásnou zaslouženou dovolenou. A do nového školního roku si přeji, aby svoji práci i nadále vykonávali s radostí a pochopením pro naše malé svěřence.

Dětský den

Programy pro žáky

V březnu nás ve škole navštívily lektorky ze studijního programu Basic s programem Jak na učení bez mučení. V měsíci květnu se všichni žáci zúčastnili zajímavých programů Centra Pochodeň s názvem Kamarád I. a Kamarád II. zaměřených na prevenci šikany a problémového chování ve třídě. Paní lektorka Skružinská vedla zábavnou formou děti ke vzájemné pomoci a spolupráci.

Svátek Slabikáře

Slabikář je moudrá kniha – touto básničkou prvňáčci zahájili svůj Svátek Slabikáře. Na přítomné diváky z řad rodičů i starších spolužáků čekalo pásmo hezkých básniček, písniček a dokonce i pohádka. V příběhu Nečekany dárek bychom objevili určité nejeden herecký talent. O tom, že se z prvňáků stali opravdoví čtenáři, není pochyb. Pohádkový příběh, „O řípě velké jako Říp“ přečetli všem přítomným na jedničku. Děti však nejenom četly, ale i zatančily a zazpívaly hezkou písničku. Protože součástí celého odpoledního programu byla hlavně ukázka čtenářských dovedností, prvňáčci při plnění tohoto úkolu určitě neklamali. Na závěr celého vystoupení nechyběl taneček s rodiči a pak na malé čtenáře čekala náležitá odměna v podobě pamětních medailí a drobných dárečků.

Výlet do zábavného parku v Nepomuku

Jako již tradičně jsme pro naše mladší žáčky naplánovali tradiční výlet do Zábavného parku v Nepomuku. Již z názvu je patrné, že se zde opravdu děti nebudou nudit. O trampolíny a různé prolézačky nebyla nouze. V parku nechyběla ani houpačí loď, dětmi velmi oblíbený „řetězák“, bitevní loď se skluzavkou, pískoviště, stoly na stolní tenis a mnoho dalších atrakcí. Letos jsme se konečně po několika letech dočkali teplého slunečného počasí a jaksepatří si užili dvě brouzdaliště.

Ani starší žáci neměli o zábavu a dobrodružství nouzi. Společně se s paní učitelkou Jestřábovou a asistentkou pedagoga slečnou Strakovou vydali z Mladého Smolivce na pěší túru směrem do Dožic a poté do Starého Smolivce. Cestou potkali dokonce paní starostku, která malým výletníkům předala letáček o Formanské stezce. Odměnou za pořádný výšlap bylo opékání buřtíků a pobyt v krásné přírodě pod úpatím zalesněného Třemšína.

Školní akademie

Milou příležitostí k setkání s rodiči, prarodiči a příznivci naší školy bývá vždy červnová školní akademie. I letos byl program celého vystoupení opět rozmanitý a velké úsilí při nácviu jednotlivých „čísel“ vynaložili všichni pedagogové. Přítomné diváky určitě pobavily vtipné a hezké písničky, ukázky umění malých i větších tanečnicků. Pátáci se s rozjařeným publikem loučili písničkou Páták za klávesového doprovodu Karolínky Hlavsové. Na závěr celé akademie všechny děti zazpívaly veselou a rytmickou písničku Jedeme za sluncem pod taktovkou paní učitelky Navrátilové.

Školní výlet

Ve středu 13. června jsme společně s našimi žáčky vycestovali na celodenní výlet. Naší první zastávkou byla hvězdárna v Ondřejově, která se nachází v rozsáhlém parku, kde je možné vidět řadu zajímavých a vzácných stromů. Děti nejvíce zaujal obrovský dalekohled, který je rovněž tím největším, který lze v České republice spatřit. Zajímavá byla také přednáška paní průvodkyně, která nás celou hvězdárnou provedla a sdělila nám mnoho zajímavých a užitečných informací nejen o hvězdárně. Naší druhou zastávkou byla malebná vesnička Hrusice, která je rodištěm známého českého malíře a spisovatele Josefa Lady.

Kocour Mikeš v Hrusicích

Po krátké procházce vesnicí jsme zamířili k Památníku Josefa Lady. Paní průvodkyně nás celou vilou provedla a seznámila nás se základními údaji o životě pana Lady. Po prohlídce následoval vědomostní kvíz, jehož vítězi se nakonec stali Vojtěch Herčík (žák 5. třídy) a Jiří Masák (žák 3. třídy), kteří si za své vynikající výsledky odnesli malou odměnu v podobě přívěsku s kocourkem Mikešem. Součástí prohlídky byla také výtvarná dílnička, kde si děti mohly namalovat obrázek na památku. Nakonec si každý koupil nějaký hezký upomínkový předmět

Školní výlet Hrusice

Slavnostní rozloučení žáků 5. ročníku

28. červen byl pro naše pátáky posledním dnem, který mohli prožít v naší škole. Pět let prožitých v naší škole – pět let radostí, navázaných kamarádství, určitě i běžných obav ze zkoušení nebo písemek – prostě pět let, díky nimž se stali součástí naší velké „školní rodiny“. Slavnostní rozloučení pro žáky 5. ročníku podobně jako v loňském roce ve velkém sálu Lnářského zámku dokonale i se slavnostním přípitkem připravily paní starostka Mašková, paní Tesařová a paní Vrátná z Obecního úřadu Lnáře. Patří jim za to velký dík, protože celý obřad byl velmi dojemný. A jak to už u loučení bývá, nechyběly ani slzičky na tvářích většiny dětí i rodičů.

Po našich pátákách se nám bude určitě stýskat, ale doufám, že nás určitě rádi zajdou navštívit a podělí se s námi o zážitky v nových školách. V příštím školním roce se již těšíme na osm prvňáčků, se kterými se slavnostně přivítáme za přítomnosti paní starostky a vedoucí učitelky mateřské školy v pondělí 3. září 2018 před hlavním vchodem do školní budovy. Obec Lnáře z rozhodnutí obecního zastupitelstva poskytne rodičům budoucích školáků příspěvek ve výši 1 500 Kč na zakoupení školních pomůcek a potřeb. Za rodiče budoucích školáků tímto velmi děkujeme.

Jitka Venclová, ředitelka školy

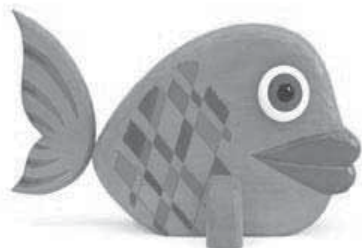

Tvrz Lnáře Vás zve

14. 7. – 7. 9. 2018

na výstavu

Michaela Pavlovského

HRAVÉ UMĚNÍ

Otevírací doba:

út – ne 9:30 – 16:30 h.

Trocha historie nikoho nezabije Zemědělství na Lnářsku po 2. sv. válce

(citace z Lnářské kroniky)

Zápis z roku 1948:

- v polovině ledna započal pozemkový fond nadělovati půdu velkostatků a menších statků. Ve Lnářích byl zabrán majetek p. JUDr. Jindřicha Vanička ve výměře přes 4000 ha. O půdu hlásily se uchazeči, kterým pak byla na podzim přidělena.
- v polovině dubna byla z rozhodnutí ministerstva zemědělství zřízena „Státní strojní stanice“, která byla vybavena 5 traktory. Vedoucím ustanoven p. Václav Šūs, kancelářské práce vedl určitý čas p. Jar. Štěpánek. Stanice pomohla lidem v polních pracích, hlavně sekání obilí, orání a rozličnými pracemi.
- v letošním roce byl značně přestavěn zdejší lihovar. Zřízen byl dřevěný most nad skladem brambor, po němž rolníci vyjíždí a zde shrnují brambory přímo dolů, čímž odpadne odhazování brambor od oken.
- rovněž p. Josef Kohout mlynář značným nákladem přestavěl svůj mlýn a opatřil jej moderním zařízením.
- v září provedli úředníci Stát. pozem. Úřadu revizi poz. reformy při čemž nadělili zdejší občanům v počtu as 40,51 ha polní a luční půdy ze zdejšího velkostatku. Rozdělen byl tak zvaný Sedlecký vrch, U kaple a u Hradištské zastávky a louky v sedlečku a vejrovíce. Ke konci roku byl celý dvůr převzat Č.S.S. které provedli některé změny v administrativním personálu. Zřízeno zde ředitelství, kterému podléhá as 35 dvorů.

Zápis z roku 1949:

- v zimních měsících připravili zemědělské a vyživovací komise rozpisy výrobních a dodávkových úkolů pro zemědělce, kteréž přeneseny do smluv, které rolníci podpisovali. Jest to nová forma dodávek, ve kterých se zemědělci zavazují že dodají určité množství obilí, brambor, masa, mléka, vajec a drůbeže, olejnin, sena, slámy. Stát se zavazuje že věci odkoupí. V naší obci podepsalo smlouvy značné množství občanů.
- v důsledku snahy vlády dáti lidu co nejvíce vepřového masa, rozhodla se správa státních statků zaříditi ve Lnářích výkrmnu vepřů. Stavba byla zahájena počátkem května na pozemku stát. statku proti cihelně a dosáhla ke konci roku značných rozměrů. Dokončena bude v příštím roce.

Zápis z roku 1950:

- koncem května byla Státní traktorová stanice přesídlena do Kasejovic, což jest pro Lnářské občany značné zhoršení, neb musí objednávat traktory v sousedním městě.

Zápis z roku 1955:

- Státní statky vybudovaly v posledních 2 letech na pozemku za školou při silnici na Kasejovice pěknou budovu ředitelství a 4 dvojdomky.

Zápis z roku 1956:

- protože během minulých let stále více přibývalo půdy která neměla hospodáře, byly Č.S.S. jako socialistický sektor nuceny převzít půdu, která hrozila že nebude obdělána. Byla totiž přidělována rolníkům jako nucený pacht.
- malým zemědělcům byla odebrána půda z I. a II. pozemkové reformy, na které od r. 1924, příp. 1948 pracovali a sklízely.
- Státní statky získaly tak souvislý komplex půdy, na kterých budou moci plně využít všech mechanizačních prostředků zemědělského sektoru.

Marie Vrátná
(pokračování příště)

PIETNÍ A VZPOMÍNKOVÝ AKT za členy konventu bosých augustiniánů na řeholním hřbitově ve Lnářích (v zahradě PL Lnáře)

pátek **28. září 2018**
od **14:00**

Následuje od **15:00** komentovaná prohlídka
kostela Nejsvětější Trojice.

Akce se koná u příležitosti 700. výročí první písemné zmínky o Lnářích.

Lom

Co nás čeká v letošním roce

Letos čeká obec Lom hned několik akcí. Nejrozsáhlejší bude oprava obecního rybníka, při níž dojde k celkové úpravě hráze s výpustí a vybudování bezpečnostního přelivu. Dotace na uvedenou akci již máme schválené a předpokládaný termín dokončení stavby je do konce tohoto

roku. Další dotace se podařilo získat na zateplení obecního úřadu a výměnu oken v kabinách TJ Lom. V řešení je také prodloužení vodovodu z Neradova do Myštic, které se v současné době nachází ve fázi projektové dokumentace pro územní řízení. Kvalitní pitné vody z Římovy by se tak mohli dočkat i občané z Mířče. Doufám, že se nám uvedené akce podaří dovést do zdárného konce.

Václav Kafka, starosta

Naši jubilanti

V červnu oslavila paní Věra Maroušková z Lomu 84 let. Jubilantce touto cestou blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Václav Kafka, starosta

Mačkovští se na Dětský den vytasili s trumfem. Malé oslavence bavit fakír, kouzelník i klaun, mohli se pomazlit s živými hady.

(Zprávy z obce Mačkov bez jazykové úpravy redakce.)

Mačkov- O dobré nápady nebývá v obci Mačkov nikdy nouze. Letos na Mezinárodní den dětí mačkovští znovu v příjemném slova smyslu „vyrazili dech“ celému okolí. Takovou oslavu ještě zdejší drobotina nezažila! O jejich povyražení a zábavu se postarala dokonale sehraná parta varietních umělců, která rozbila stan přímo na ploše dětského hřiště za vsí.

V rámci půldruhé hodiny trvajícího programu šedesát dychtivých diváků shlédlo vystoupení kouzelníků, žertovný sólový výstup klauna s psíkem a dech se přítomným tajil zejména při ohromujících kouscích

fakíra, který si lehl na ostatou podložku, polykal meče a dštil oheň jako pohádkový drak. To nejlepší však přišlo nakonec. Umělci završili velkolepou podívanou skutečným trumfem- přehlídkou živých hadů. Děti i jejich rodiče si dokonce mohli plazy zblízka prohlédnout, pohladit i pochovat. Když však přišla na řadu ukázka obrovitých exemplářů,

muselo obecnímu nekompromisně pár kroků dozadu za pásku. Tady přestávala legrace.

Dobře naladěná dětská obec se po skončení produkce mohla dle chuti zapojit do zábavných her a soutěží, rovněž v režii „světských“. Společnost navíc po celé odpoledne nabízela malým mlounům ke koupi na pultech stánků mnoho dobrot pouťového charakteru, včetně nefalšované cukrové vaty. Značné oblibě se těšilo v Mačkově již tradiční malování na obličej od zkušené vizážistky.

Ještě před hlavním lákadlem vedení obce domluvilo dětským oslavencům relaxační jízdu na koních a koupání v krytém bazénu v areálu „Domova Petra“ Mačkov. Tyto aktivity se rovněž setkaly s nadšením chlapců a děvčat mateřské vesnice.

Protože místní skutečně nejsou žádná „ořezávátka“, pravidelně věnují Mezinárodnímu dni dětí hned dva víkendy. Při tom úvodním čekal mačkovský „potěr“ pěší pochod, spojený s opékáním buřtů. Nechyběli ani dospělí. „Celkem nás šlo pětadesát, včetně několika klientek „Domova Petra“. To je úctyhodný počet,“ netajila se radostí ze zdařilé akce starostka obce. Stejněmu zájmu ze strany malých oslavenců se těšily i další doprovodné hrátky- lampiónový průvod napříč vesnicí, pouštění loděk po vodě a konečně tradiční stezka odvahy. „Tady to byl nevsední

zážitek i pro dospělé účastníky. Protože zhasla jedna ze svíček, většina odváživců sešla ze správné cesty rovnou do potoka a chtě nechtě se musela přebrodit. Absolventy stezky odvahy tak v cíli prozradily mokré nohavice,“ baví se touto vzpomínkou Věra Pangráčová- dětská kulturní referentka obce. Na zakončení krásného dne nabídli organizátoři dětem promítání pohádek na sále obecního domu spolu s noclehem mimo domov.

Vladimír Šavrda

Mačkovští / nejen / otcové na cestách

Mačkov- Kdo by neznal kultovní film „Tři chlapi na cestách“? Jeden z klenotů československé kinematografie. Možná právě oním dílem se inspirovali mačkovští, když letos zorganizovali zájezd u příležitosti „Mezinárodního dne otců“. A tenhle svátek se v Mačkově velmi dobře ujal a drží se se stejnou vážností jako „zavedené“ MDŽ. Jako odměnu za

cenné služby pro obec a své spoluobčany vyrazilo na poznávací zájezd autobusem, zaplaceným obecním úřadem, celkem patnáct zájemců. „ Nejprve vedla naše cesta do Bělčic. Tam jsme měli domluvenou exkurzi u místního soukromého skláře. Provedl nás svým královstvím a ukázal výrobu křehkých produktů ve speciálně pro naši výpravu roztopené peci. Potom jsme pokračovali do Zruče u Plzně. Tady si „ pánové tvorstva“ přišli na své. Čekala na ně rozsáhlá expozice vojenské techniky. Soukromá sbírka obsahovala i tanky, letadla...“, popisuje detaily velmi pěkného výletu pověřený organizátor Radek Müller.

ZOO a Mariánské Lázně

O týden později po domluvě s Obecním úřadem Tchořovice doplnili mačkovští tamní zájezd do ZOO Praha. Družbu s tchořovickými navázalo tímto způsobem devět sběratelů pěkných zážitků. Nebyla to první akce s touto spřátelenou obcí. 12. května využilo také nabídku výletu na otevření lázeňské sezóny v Mariánských Lázních několik občanů Mačkova.

Splouvání Otavy

Začátkem července budou mačkovští znovu cestovat- tentokrát na lodích. Těší se na každoroční splouvání řeky Otavy. Na dvanácti plavidlech se zdatně bude prezentovat čtyřicet milovníků dobrodružství a vodního světa. Nasedat budou v Sušici, spát ve Střelských Hošticích a končit pod strakonickým hradem.

Vladimír Šavrdra

V Mačkově teď teče „ černé zlato“. Ne ropa, ani uhlí, ale asfalt.

Asfalt má někdy v českých poměrech cenu zlata. Řada komunikací s výmoly a děrami zoufale volá o pomoc. V Mačkově na Blatensku se teď díky dotaci z Programu obnovy venkova mohli pustit do oprav místních silnic a cest. „ Kromě toho budou taky nově vyasfaltovány plochy pod obecními kontejnery a opraveny kanály“ Rovněž se v těchto dnech instaluje bezdrátový rozhlas na nově rozšířené osvětlení. Tento rozhlas bude fungovat i odděleně od stávajícího, drátového. Občané budou informováni i v době kdy bude vypnut elektrický proud. S úsměvem sdělili starostka i místostarosta obce.

Vladimír Šavrdra

Jahody

V pondělí 11. 6. jsme dostali pozvání od paní Miklasové z Radomyšle na jejich rodinnou farmu k samosběru jahod. Vypravil se devítičlenný tým klientů a zaměstnanců, nasbíral během krátké chvíle přes 100 kg jahod. A tak si mohli naprosto všichni klienti domova pochutnat na samotných jahodách i různých dobrotách, z nich připravených.

Velké poděkování patří manželům Miklasovým, kteří jahody poskytli zcela zdarma. Poděkování si zaslouží také naši sběrači, kteří nasbírali, jahůdky dovezli a všechny spravedlivě rozdělili.

Za Domov PETRA Mačkov Petra Očenášková

Dětský den

V sobotu 2. 6. 2018 se na louce u obchodu v Předmíří konalo odpoledne plné her a soutěží. Děti soutěžily s velkým zápalom a na všechny nakonec čekaly tašky s překvapením. Celé odpoledne s dětmi také strávili hasiči SDH Metly, kteří jim ze všech stran ukázali hasičské auto. Pan Karel Karlík odpovídal na zvědavé otázky nejen dětí, ale i dospělých. Poté hasiči předvedli dětem zásah při požáru dřevěného domku, za který sklídili velký potlesk. Na závěr celého povedeného odpoledne nastříkali hasiči všemi dětmi očekávanou a tolik oblíbenou pěnu. Poděkování patří všem, co se podíleli na přípravách i samotném průběhu akce – Petře Muchové za občerstvení, Dominikovi Martínkovi za hudební doprovod, Vaškovi Houdkovi – za pomoc při přípravách a hlavně duším celé akce za organizaci – Janě Houdkové, Tereze Martínkové a Honzovi Martínkovi. Tito všichni a mnozí další se těší na akci Rozloučení s prázdninami, které se uskuteční 25. 8. 2018.

Oslavy výročí obce

V sobotu 23. června 2018 jsme si připomněli 700. výročí od první písemné zmínky o našich obcích Předmíří a Řištích. Celá oslava začala v 11 hodin mší v kapli Nanebevzetí Panny Marie v Předmíří. Po jejím skončení pokračoval celý program v prostoru pod obchodem, kde bylo srdce oslav – podium, parket a stany s posezením. Starosta obce

Pavel Karlík nejdříve přivítal všechny přítomné v čele s hlavním hostem PhDr. Janem Zahradníkem, připomněl důležitost spolupráce občanů všech čtyř obcí, veřejně poděkoval autorům vydané publikace za jejich záslužnou práci, přidal přání všem do dalších let a nastínil program celého odpoledne: položení věnce u pomníku padlých, prezentace knihy Předmířsko, otevření výstavy historických dokumentů, vystoupení mažoretek Prezioso Sokol Blatná, taneční vystoupení žáků ZUŠ Blatná, hasičskou soutěž, vysazení lípy a večerní taneční zábavu. A přesně v tomhle pořadí celé odpoledne probíhalo. K tanci a poslechu hrály hudby Březohorka, Trapas a Toulavá kapela. Před publikum předstoupila také místní talentovaná zpěvačka Tereza Chourová. Text písně „Rodné údolí“ v jejím bezchybném přednesu navodil u pozorně naslouchajících rodáků milé vzpomínky na léta dávno minulá. Celým programem provázela s lehkostí a profesionalitou Michaela Bernátová. Pro děti byl po celé odpoledne k dispozici skákací hrad, sladkosti pro přítomné napekly paní Karla Benešová, Marie Halamová, Ivana Hodková, Jitka Houdková, obě paní Marie Chourové (z č.p. 25 i 48) Ilona Jíchová, Jiřina Karlíková, Jana Kleinová, Magda Klingorová, Milena Sodomková, Helena

Solarová, Lidmila Štroblová, Marie Uřešová, Jana Vrátná a Jaroslava Vonášková, o občerstvení se postarala se svým týmem paní hostinská Petra Muchová, k jídlu bylo nejen grilované kuře, klobáska, ale i gulášová polévka Hanky Lukášové. Za přípravou celého programu bylo velké množství práce celého realizačního týmu, kterému patří skutečně velký dík. Kromě všech již jmenovaných nesmíme zapomenout s poděkováním ani na pana Romana Šeligu z Blatné, který zapůjčil nákladní vůz pro podium, ani na členy SDH Předmíř, kteří připravili posezení a postavili stany. Jediným nepřítelem bylo počasí, ale ani tomu se nepodařilo zkazit výsledný dojem. Prostě kdo chtěl, ten se určitě dobře bavil!

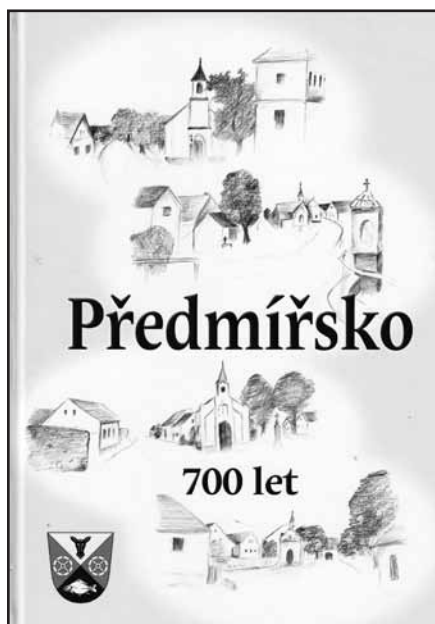
Knih „Předmířsko“

Velmi důležitým bodem programu oslav výročí našich obcí byl křest knihy Předmířsko, na jejíž přípravě pracoval celý tým autorů celý rok. Zaslouženě jim patří náš obdiv a samozřejmě též velký dík. Jeho duší byla předmířská rodačka paní Milada Cihlová. Dovolte nám citovat celé její vystoupení, protože dokumentuje, jak nelehká a dlouhodobá práce všech to byla:

„Dobré odpoledne vážení a milí přátelé, rodáci,

dovolte mně, abych vám ve svém krátkém projevu představila knihu, kterou jsme během necelého roku s týmem spolupracovníků sestavili. Mé poděkování patří zastupitelstvu Obce Předmíř, které mě požádalo o spolupráci, a tím mně poskytli motivaci k této zajímavé práci. Isem jim za to vděčná, neboť touto prací jsem se vrátila domů.

Nejprve krátce pohovořím o tom, jak se naše spolupráce během tohoto období sestavování knihy vyvíjela. Z obecního úřadu byly mezi všechny občany i majitele rekreačních domů rozdány dotazníky s žádostí

o poskytnutí fotografií a dokumentů i rodokmenů. Léto uběhlo, nastal podzim a ještě jsme neměli k dispozici dost materiálu. Teprve s prvními říjnovými dny se práce na knize rozběhla. Kroniky a pamětní knihy už byly přečteny, vytvořil se obsah knihy, postupně byly vyhledávány údaje z matrik. Následovalo kopírování dokumentů od lidí a třídění fotografií. Čas byl náš nepřítel, ale nikdo z naší báječné party to nevzdal. Mé jméno je Milada Cihlová, vedle mě stojí Olga Cihlová a drží v rukou knihu, která byla na-

zvána krátce Předmířsko. K našemu kolektivu patřila Ivana Boukalová, Jarmila Solarová a Pavla Krejčí. Kapitoly o náboženském životě našich vesnic zpracoval Vladimír Červenka, další kapitoly sestavili Karel Palivec a Pavel Choura. Ti jsou zde rovněž přítomni. Jazyková korektura knihy byla dílem profesorky Marie Bílkové. Fotografie všech domů Předmíře, Metel, Zámlyní a Řišt pořídila Natálie Cihlová a ona je rovněž autorkou kreseb čtyř kapliček, které na obal knihy uspořádal mistrně spolehlivý a již mnohokrát osvědčený grafik Vladimír Vyskočil z Prahy a jeho typografické studio. Také on je dnes mezi námi.

Milí přátelé, v polovině května jsme ještě několikrát pročetli všechny texty ještě před odesláním do grafického studia. Odtud, od pana Vladimíra Vyskočila, byly texty a bohatá obrazová příloha odeslány do tiskárny v Příbrami. Pozvánky na dnešní akci také vytiskla Příbramská tiskárna. Kresby na pozvánkách jsou dílem Antonína Grafnettera, který patří do zdejší rodiny kovářů Šimánků. Také on je velkým předmířským patriotem. Kniha byla koncem května v Příbrami vytištěna, zabalena a vyexpedována k nám.

Dovolte mně, abych symbolickým přípitkem popřála knize Předmířsko společně s celým autorským kolektivem šťastné vykročení do světa čtenářů. Myslím si, že bude důstojným přírůstkem do skupiny knih z našeho regionu. Najděte si v ní svou oblíbenější kapitolu, ke které se budete vracet. Texty kapitol knihy jsme sestavili tak, aby se dávná historie proloupla s obyčejnými lidskými osudy jednotlivých čísel popisných v každé vesnici. Práci našich předků vytvářené po celé generace, jsme tím chtěli vzdát hold, jejich práci patří naše poděkování.

Nic dalšího není už třeba dodávat. Na cestách za poznáváním blízkých nebo vzdálených krajin, oblastí i světadílů nás mohou určitě uchvátit majestátní velehory, výstavná milionová města, mohutné řeky, vodopády, mohou se nám líbit pobyty u oblíbeného moře, my ale stejně máme a budeme mít pořád v koutku svého srdce ten známý úsek cesty k domovu. Naše údolí, modré hladiny rybníků, klikatící se potoky, zeleň lesů. Možná si opět vybavíme, třeba i před usínáním, červené střechy chalup, které nám jdou vstříc, když se vracíme domů.

Ať i vás kniha Předmířsko vrátí zpět do náruče domova.“

A já už jen dodávám, že textová část knihy má 219 stran, obrazová příloha 105 stran. Zájemci si ji mohou zakoupit na Obecním úřadě v Předmíři.

Výstava historických dokumentů

S velkým zájmem návštěvníků se setkala výstava dokumentů připravená v sále kulturního domu v Předmíři. Byly zde vystaveny fotografie a dokumenty z rodinných archivů občanů našich obcí. A bylo zajímavé pozorovat reakce těch, kteří se na fotografiích poznali. Hned vzpomínali na zdokumentované události, poznávali další a doplňovali jména těch, které se nepodařilo určit. I tato část oslav stála realizátorky mnoho jejich volného času. Děvčata, díky, stálo to za to!

Slavnostní otevření nového lehkotletického areálu v Radomyšli

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR schválilo městysu dotaci v rámci DT č. 6 na Podporu obnovy sportovní infrastruktury.

Stavba byla zahájena na konci roku 2017 a byla dokončena 31. května 2018. Slavnostní otevření areálu spojené se Dnem dětí se uskutečnilo v sobotu 2. 6. 2018 od 14.00 hodin. Výběrové řízení vyhrála firma SWIETELSKY stavební s.r.o. s cenou 6.644.600,47 Kč včetně DPH. Dotace byla čítná 4.568.576,- Kč. Na stávajícím venkovním travnatém sportovišti z 80. let minulého století, které se nachází na pozemcích městyse p. č. 188/58 a 188/70, které bezprostředně navazují na areál základní školy, vznikla 166 m běžecká dráha se sprinterskou rovinkou dl. 72 m (včetně doběhu). Uvnitř běžecké dráhy je víceúčelové hřiště na basketbal, streetball, volejbal, nohejbal, házenou, tenis, florbal a malou kopanou. Slavnostního otevření, které se uskutečnilo 2. června 2018, se zúčastnila ing. Miroslava Tichá z odboru regionální politiky Ministerstva pro místní rozvoj, několikanásobný mistr republiky v běhu na 3000 m Martin Zvoníček a za Český atletický svaz paní Monika Pincová. Po úvodních projevech proběhlo netradiční „přestřižení“ pásky, když děti ze ZŠ zakončily štafetový běh tím, že proběhly páskou v cíli a předaly štafetový kolík. Následovala prohlídka nového areálu a dětský den se soutěžemi pro děti na novém sportovišti a sousední travnaté ploše. Pro děti byly připraveny ceny, pro dospělé občerstvení. Krásné odpoledne podtrhlo skvělé počasí. Všem, kteří se podíleli na organizaci této akce, patří velké poděkování.

Slavnostního otevření se zúčastnila ing. Miroslava Tichá za MMR

Městys nechal restaurovat hodinový stroj z roku 1895

Po restaurování opony z roku 1930 se podařilo zachránit další poklad spadající do movitého kulturního dědictví našeho městyse a to hodinový stroj z roku 1895, který byl instalován do věže radnice při její

výstavbě. Hodinový stroj byl desítky let na půdě, byl silně znečištěn a napaden korozi. Ve velmi špatném stavu byla také skříň, ve které byl původně umístěn. Opravy se skvěle zhostila firma Ludvík Hainz z Prahy. Unikátní je, že se jedná o výrobce těchto hodin. Firma byla založena v roce 1836 a existuje do dneška. Od roku 1865 se stará o orloj na Staroměstském náměstí a později o dalších více než 80 hodin v Praze. Náklady na restaurování stroje včetně skříň činily 78.630,60 Kč. Dotace od Jihočeského kraje z programu „Kulturní dědictví“ byla schválena ve výši 45.000,-Kč. Hodiny jsou v současné době k vidění na úřadu městyse a v budoucnu budou umístěny v muzeu městyse, které bude v rekonstruované středověké komendě v areálu fary.

před restaurováním

po restaurování

Na závěr citát Jan Wericha: „Čas existuje pouze v lidské představě, čas si vymysleli lidé, aby věděli, od kdy do kdy a co za to.“

Luboš Peterka, starosta

Pouť

Pouť, co si představujeme pod slovem pouť. Jelikož jsem ještě plná dojmů z poslední Jihočeské pouti v Radomyšli, zkusím svoje myšlenky napsat na papír. Pokud se podíváme do minulosti, jistě uvidíme dlouhé procesí /poutě/ k významnému křesťanskému místu, kapli, kapličky či kostelu. Nemusíme se ohlížet ani zpět, pouťové procesí se konají i v současnosti. Já chci psát o dnešních poutích, tak jak je známe všichni. Prostě přijede pouť, co si představíme: kolotoče, stánky, sladkosti, hodně jídla, muzika, setkání se svými příbuznými, přáteli a známými. Pro hospodyňky mnoho práce a shonu. Pro děti zábava a radost. Takto se to odehrávalo vždy i u nás v Radomyšli všechny léta zpátky. Dnes už vím, že se něco změnilo a pocíťuji to stále více. Vše, co jsem vyjmenovala, zůstává stejné, ale díky panu starostovi Ing. Luboši Peterkovi, zastupitelstvu městyse, spolkům i všem, kdo se v této akci angažují, se zrodila v Radomyšli nová tradice přístupu k této slavnosti. Podařilo se dostat lidi ven ze svých domů, od pátku do neděle probíhají různé akce, pro všechny věkové skupiny. Nechci tady vypisovat jednotlivé programy, sami se můžete

někdy přijet podívat. Mě moc těší větší možnost k setkání lidí, a to nejen z Radomyšle. Podle počtu návštěvníků je vidět, že je program oblíben. Díky mladí nastává i trend, že není důležitá ani husa v troubě. Důležité je si pouť rádně užít, pobavit, pozdravit známé, třeba si vypít pivko se sousedem. Tohle, všechno není zadarmo a bez práce, proto znovu připomínám díky panu starostovi, celému zastupitelstvu i sponzorům si už několik let můžou radomyšláci a příslušné obce těšit ze skutečně vydařené pouťové slavnosti. Myšlenka dnešní pouti nejen lidi pobaví, ale i sdružuje, a to je na tom to nejkrásnější. Já za sebe a určitě za mnoho jiných moc děkuji. Jednou mě pan starosta řekl, tradice nejsou jenom dány, ale i nově vznikají. Měl pravdu a on má na vzniku té pouťové velikou zásluhu.

Jůzková Zdeňka, OB Radomyšl

Přijela pouť

A zase po roce je tu pouťové veselí. V pátek pro fanoušky kapely Brutus, v sobotu pro sportovce a odpoledne ještě pro milovníky harmonik. Ani studené počasí neodradilo cirká 55 lidí od posezení. Nálada byla výborná.

Smálo se i zpívalo, mlsalo i popíjelo. Letos jsme ochutnávali Popradskou kávu. Dobroty naplela šikovná mamina Evička. Všem chutnalo, někteří i domů si odnesli.

Současně pod pivním stanem probíhala dílnička pro děti. Vyráběly si magnetky pod vedením majitelky Mlsného kocoura ze Strakonice, která je neuvěřitelně kreativní a nápáditá.

za ZO ČSŽ Radomyšl B.M.

Pouťový nohejbalový pohár zůstal doma

K pouťové sobotě patří již tradičně v Radomyšli nohejbal a tak místní TJ I uspořádala v sobotu 23. 6. 2018 tradiční pouťový turnaj trojic, hraný jako Memoriál Karla Vachulky. Do urputných bojů se zapojilo 20 tradičních týmů a svádělo vyrovnané boje. Přestože počasí nebylo tentokrát tak příznivé jako v letech minulých, našlo si několik skalních fanoušků cestu na stadion a přišlo hráče povzbudit. Pohár za vítězství zůstal tentokrát doma, protože se podařilo zvítězit domácímu týmu Žabokrtky ve složení Votava R., Pešek a Koubovský, které na pomyslné stupně vítězů doprovodili hráči Elektoservisu (Majewski, Janda, Smrčka) a další domácí tým S Dudama (Kříž, Švihovec, Holub). Po skončení turnaje došlo na přátelské posezení v pohodové atmosféře.

Nohejbal se v Radomyšli hrál o pouti tentokrát i v neděli, když domácí tým dorostenců přivítal v posledním kole základní části BDL hosty z Čelákovice. Domácí hráči se soupeřem moc nepárali a po povedeném výkonu dokázali zvítězit 6:1. V tabulce tak nakonec obsadili třetí místo a v play off poměřili síly s hráči Vsetína.

Další významnou akcí, kterou TJ chystá, je soustředění mládeže. Ve spolupráci s ČNS

pořádáme akci s názvem „Nohejbalová Radomyšl 2018 – partnerský kemp ČNS“. Záštitu nad celou akcí převzal bývalý reprezentant ČR v nohejbale Vladimír Babka, který se akce osobně zúčastní. Do kempu se přihlásilo celkem 26 hráčů ze 4 oddílů – K. Varů, Stříbra, Zruč-Senec a pořadající Radomyšle. Pod vedením zkušených trenérů (L. Šíp, J. Slaviček, M. Votava, K. Hron, V. Babka, M. Nozar, P. Tolar, M. Nepodal) budou probíhat dvoufázové tréninky. Pro volné chvíle je pro účastníky připraveno spousta dalších aktivit, jako je hraní stolního tenisu, tenisu, basketbalu nebo koupáním na nedalekém koupališti. Pevně věříme, že nám vyjde pěkné počasí a že všichni budou odjíždět spokojeni.

Milan Koubovský, předseda TJ

Mladí nohejbalisté mají bronz z MČR

Skvělého úspěchu dosáhli mladší žáci nohejbalového oddílu TJ Radomyšl, kteří se o víkend 9. a 10. června zúčastnili Mistrovství ČR, konané v Útěchově u Brna. V sobotním turnaji dvojic smolně vypadli v předkole a obsadili 9. místo, když těžce nesli některá rozhodnutí rozhodčích v jejich neprospěch. S ještě větší bojovností a snahou dokázat, že nohejbal hrát umějí, vyrazili do nedělního turnaje trojic. Základní skupinu vyhráli bez ztráty setu, když si dokázali poradit s týmy K. Varů a Pekla. Ve čtvrtfinále pak přešli přes věčného rivala ze Stříbra a zajistili si boj o medaile.

V semifinále nestačili na herně i fyzicky vyspělejší soupeře z Čakovic a čekal je poslední zápas o třetí místo s týmem Žďáru nad Sázavou. V něm nejprve vyhráli první set, ve druhém však udělali více chyb a šlo se do setu třetího. Tady už rozhodovala každá maličkost a našim klukům se zpočátku nedařilo, ale vůdčí hráč a opora týmu Tomáš Votava zavelel k obratu a vítězným úderem za stavu 9:9 zajistil bronzové medaile. Kluci si určitě zaslouží ohromnou gratulaci za předvedený výkon a poděkování za vzornou reprezentaci TJ a městyse Radomyšl.

MČR ml. žáci Útěchov - Na snímku zleva Šimon Mandl, Štěpán Mach a Tomáš Votava

Milan Koubovský, předseda TJ

Okresní přebor žen ve volejbalu 2017/2018 = TITUL

Když dopadl míč na oranžovou antuku v sobotu 2. 6. 2018 a byl to náš patnáctý bod v rozhodujícím tiebreaku v zápase proti TJ ČZ Strakonice „N“, propukla na hřišti obrovská nespoutaná radost. Tímto se nám podařilo obhájit první místo z předchozího ročníku této soutěže a úsměvy a radostné výkřiky nebraly konce. Vždyť to byl zápas o vše. Právě tento, kdy jsme hrály s talentovanými děvčaty ze Strakonice. Buď budeme první my nebo ony. Proto byla radost z vítězství tak veliká.

Letošní ročník měl 10 kol, 33 zápasů. Přeboru se zúčastnilo 12 týmů. Nám se podařilo nastřádat 62 bodů s 29 výhrami a 4 porážkami. Táhlly

jsme za jeden provaz a nikdy nám soutěžní sobota nebyla lhostejná. Těšíme se na další ročník, napínavé zápasy a velkou oslavu krásného vítězství.

Složení vítězného týmu TJ Sokol Radomyšl s kapitánkou Míšou Vackovou a trenérem Jiřím Heimlichem je Petra Hendrychová, Evča Machová, Radka Moulíková, Evča Moulíková, Hanka Heimlichová, Dáša Štěpánová, Šárka Votavová, Jana Hlavínová, Katka Holubová a Vendula Krejčí.

za vítězný tým V. Krejčí a E. Moulíková

Výsledky soutěže ŽENY-2017/2018

S.Radomyšl - Strakonice "Cats"	2 : 0 (17, 16)
TJ Fezko "S" - TJ ČZ Strak. "A"	2 : 0 (18, 16)
S.Radomyšl - TJ ČZ Strak."N"	2 : 1 (26, -10, 11)
Strakonice "Cats" - TJ Fezko "S"	1 : 2 (18, -18, -13)
TJ ČZ Strak. "A" - Strakonice "Cats"	0 : 2 (-18, -11)
TJ Fezko "S" - TJ ČZ Strak."N"	1 : 2 (19, -23, -12)
Strakonice "Cats" - TJ Záboreň Žižaly	2 : 0 (23, 13)
S,Volyně - TJ S. Blatná	2 : 0 (11, 23)
Borga Horažďovice - S,Volyně	0 : 2 (-6, -12)
TJ ČZ Strak."B" - TJ Záboreň Žižaly	0 : 2 (-19, -15)
Borga Horažďovice - TJ ČZ Strak."B"	1 : 2 (-14, 24, -14)
TJ ČZ Strak."B" - TJ S: Katovice	2 : 1 (-19, 20, 7)
TJ S. Blatná - SK Řepice	2 : 0 (17, 14)
SK Řepice - TJ S: Katovice	0 : 2 (-16, -15)
S,Volyně - Borga Horažďovice	2 : 0 (10, 11)

Výsledky soutěže ŽENY-2017/2018:

S. Radomyšl - Strakonice "Cats" 2:0 (17, 16); TJ Fezko "S" - TJ ČZ Strak. "A" 2:0 (18, 16); S. Radomyšl - TJ ČZ Strak. "N" 2:1 (26, -10, 11); Strakonice "Cats" - TJ Fezko "S" 1:2 (18, -18, -13); TJ ČZ Strak. "A" - Strakonice "Cats" 0:2 (-18, -11); TJ Fezko "S" - TJ ČZ Strak."N" 1:2 (19, -23, -12); Strakonice "Cats" - TJ Záboreň Žižaly 2:0 (23, 13); Volyně - TJ S. Blatná 2:0 (11, 23); Borga Horažďovice - S.Volyně 0:2 (-6, -12); TJ ČZ Strak.»B» - TJ Záboreň Žižaly 0:2 (-19, -15); Borga Horažďovice - TJ ČZ Strak.»B» 1:2 (-14, 24, -14); TJ ČZ Strak. »B» - TJ S. Katovice 2:1 (-19, 20, 7); TJ S. Blatná - SK Řepice 2:0 (17, 14); SK Řepice - TJ S. Katovice 0:2 (-16, -15); S. Volyně - Borga Horažďovice 2:0 (10, 11).

Tabulka soutěže ŽENY-2017/2018

1. S. Radomyšl	33	29	4	61	: 15	62
2. TJ ČZ Strak."N"	33	27	6	60	: 19	60
3. S. Volyně	33	26	7	55	: 19	59
4. Strakonice "Cats"	33	24	9	52	: 25	57
5. TJ Fezko "S"	33	23	10	52	: 25	56
6. TJ Záboreň Žižaly	33	19	14	42	: 33	52
7. TJ S. Blatná33	15	18	34		: 39	48
8. TJ ČZ Strak. "B"	33	11	22	28	: 48	44
9. TJ ČZ Strak. "A"	33	9	24	20	: 54	42
10. SK Řepice	33	7	26	24	: 54	40
11. TJ S. Katovice	33	4	29	12	: 60	37
12. Borga Horažďovice	33	4	29	12	: 61	37

Volejbalová smeč 2018

V sobotu 9. 6. se na koupališti v Radomyšl odehrál tradiční volejbalový turnaj smíšených družstev. Počasí nám přálo a bouřky se kolem nás jen prohnaly. Bylo ideálně na sport i relaxaci. Turnaje se zúčastnilo 12 týmů s různou dojezdovou vzdáleností. Od Strakonice, Písku, Březnice, Rožmitálu pod Třemšínem, Příbrami, Domažlic, Kolína, Prahy, Ostravy a samozřejmě Radomyšle. Celým dnem nás provázela předletní nálada a jak to má být, nebyla nouze o krásné sportovní zážitky, lenošení u bazénu, grilovanou krkovičku a kulturu s kytarou a harmonikou. Turnaj se dohrál kolem deváté hodiny večer, kdy po vyhraném finálovém zápase zvedl nad hlavu putovní pohár tým Majáci z Domažlic a okolí. Na druhém místě skončil tým Freeway, třetí místo obsadily „Ruce v kapse“. Každý tým dostal šampaňské, originální diplom, týmy na stupních vítězů medaile, dorty, sponzorský dar a vítěz volejbalový míč. Na celý turnaj již tradičně dohlíželi rozhodčí p. Škarvada, p. Fišpera a nově pan Přáček. Patří jim

velké poděkování, stejně jako manželům Vackovým za catering a paní Lebedové za výborné dorty. Ceny pro vítěze věnovala firma Prillinger a Městys Radomyšl, děkujeme.

Těšíme se na další ročník turnaje, který se bude konat 15. 6. 2019. Volejbalu Ahoj

Vendula Krejčí a Eva Moulíková

Atletické závody ve Strakonících přinesly 3 medaile a další skvělá umístění

Dne 21. 6. a 22. 6. 2018 se konaly lehkootletické závody ve Strakonících. Naši žáci byli dobře připraveni a přivezli několik medailí. Do finále nám postoupili Ivetka Hochová-60m, Markéta Kováčová-60m a na skok daleký, Jakub Kraus-60m a skok daleký, Ferenz Deak na skok daleký. Medaile nám vybojovali. Jakub Kraus na skok vysoký 1. místo s výkonem 170 cm a 3. místo na skok daleký s výkonem 537 cm. Třetí medaili jsme získali ve štafetě na 4x 60m, ve složení Ferenz Deak, Vladimír Benedikt, Karel Čapek a Lukáš Votava. Všem blahopřeji a děkuji za účast dalším žákům (Tomáš Ježek vrh koulí, Ondra Bláhovec vrh koulí, Jakub Tejml 1500 m, Patrik Jano 1500 m, Michael Varga 1500m, Adélka Kloudová skok vysoký, 60m

a štafeta 4x 60m, Elen Gebelová vrh koulí a štafeta 4x 60m, Kristýna Nováková skok daleký, 150 m a štafeta 4x 60m, Daniela Henkenová 60m, skok daleký, štafeta 4x 60m, Barbora Bláhová 600m, skok vysoký, štafeta 4x 60m, Lucie Bláhovcová skok vysoký, skok daleký a štafeta 4x 60m).

Johana Šišpelová, ZŠ Radomyšl

Žáci ZŠ Radomyšl byli úspěšní na okresní olympiádě v lehké atletice

V předposledním týdnu školního roku se každoročně koná okresní lehkootletická olympiáda ve Strakonících. Žáci 1. stupně měří své síly ve skoku dalekém, běhu na 60 a 300 metrů a v hodu kriketovým míčkem. Soutěže se zúčastnili nejlepší sportovci ze školního kola. Každou třídu reprezentovali dva žáci, vždy jeden chlapec a jedna dívka. Za 1. třídu to byl Jan Mrázek a Eliška Mandlová, ze 2. třídy Matyáš Kloud a Amálie Machová, 3. třídu reprezentoval Daniel Stieber a Kateřina Kozáková, 4. třídu Dalibor Marášek a Andrea Koptová a naposledy mezi mladšími žáky startovali Štěpán Mach a Veronika Divišová z 5. třídy. V konkurenci patnácti škol okresu si vedla nejlépe Eliška Mandlová, která obsadila 2. místo. Odvážela si kromě velké radosti také diplom a medaili. Těsně za stupni vítězů skončila

Amálie Machová a Kateřina Kozáková, 5. místo obsadil Matyáš Kloud, 6. Veronika Divišová a uprostřed startovního pole skončil Daniel Stieber, který obsadil pěkné 7. místo. Všichni statečně bojovali a vzorně prezentovali naši školu. Díky nově otevřenému sportovišti v Radomyšl věřím, že příští rok skončíme ještě lépe a přivezeme další cenné kovy i z jiných sportovních soutěží.

Ivana Třeštíková, ZŠ Radomyšl

Baráčníci v Březnici

Obec baráčníků Radomyšl navštívila dne 16. 6. 2018 slavnostní zasedání k 80. výročí založení Obce baráčníků „Božeň“ Březnice. Byl to hezký a příjemný den, od rána svítilo sluníčko, a tak jsme mohli hned po přivítání shlédnout před kulturním domem v Březnici vystoupení country tanců a ladné pohyby mažorettek. Průvod byl sice delší, ale

příjemně zakončen v kostele. Po obědě začalo samotné zasedání, kde jsme se podíleli na kulturní vložce tančením „České besedy“. Zúčastnili se též přátelé z Německa a Maďarska. Za Obec Radomyšl se zúčastnilo 11 členů v čele s rychtářem Jůzkem. Určitě jsme byli mile překvapeni úrovní slavnosti a vřelostí členské základny Obce Březnice i celé župy.

Jůzková Zdeňka - panímaminka Obce baráčníků v Radomyšli

V Radomyšli tančí děti...

Soustavné navčívání lidových i jiných tanců pro děti přináší ovoce a můžeme se zase pochlubit naší mladou chasou. V minulých měsících navčívli naši nejmladší pásmo lidových tanečků, které předvedli na výroční schůzi hasičů dne 9. 6. a o pouti 24. 6. 2018. Zároveň tančila mladá chasa country tanec pod pečlivým návčivkem paní Bláži Hlaváčkové. S hezkým ohlasem se setkáváme od návštěvníků slavností s poděkováním, za práci s dětmi.

Jůzková Zdeňka, OB Radomyšl

Pošesté a ne naposled!

Již pošesté se noční Radomyšl nesl řev hasičských stříkaček. V sobotu 9. června se v Radomyšli uskutečnila v pořadí již šestá a určitě ne poslední netradiční soutěž o pohár starosty městyse Radomyšl v požárním útoku. Ale abychom začali od začátku, za devatero kopců a devatero řekami se rozkládá malebný kout jižních Čech. Kout, kde leží našemu srdci nejbližší místo a to je Radomyšl. A v té Radomyšli mají Sbor dobrovolných hasičů. Sbor, který v tomto roce oslavil 135. výročí od svého založení. Proto se letošní noční soutěž nesla v duchu oslav tohoto výročí. Pozvali jsme bratry a sestry z okolních sborů, aby s námi sdíleli naše nadšení a hrdost z této pro nás důležité události.

Vlastní oslavy započali již odpoledne, kdy bylo připraveno soutěžně zábavné odpoledne pro děti, při kterém dokazovaly své vědomosti, obratnost, zručnost a rychlost v mnoha nejenom hasičských disciplínách a soutěžích. Jako odměna byl pro každého připraven párek v rohlíku, kofola a něco sladkého pro chuť. Veliký dík našim holkám, bez Vás by to nešlo!! Holky, slibuji, prsa budou!

Před vlastní soutěží proběhl slavnostní nástup sborů k příležitosti 135. výročí založení sboru a bylo vylosováno pořadí soutěžících. Atraktivní ukázky hasičských dovedností vyplnily čas před setměním, a tak malý a mladý hasiči z Leskovic a Třebohostic předvedli své umění. Kolegové z Velké Turné předvedli historické hasičské vozidlo Henschel, chlapi z Chrástovic ukázali své dovednosti při fiktivním zásahu a naše jednotka provedla několik ukávek včetně hašení požáru domečku. Krásné bylo taneční vystoupení baráčníků, které zpříjemnilo slavnostní podvečer.

Krátce po setmění začala vlastní soutěž, které zúčastnili dvě družstva žen a to naše „Holky“ a družstvo z Třebohostic. V kategorii mužů se zúčastnili zástupci sborů z Radomyšle, Leskovic, Chrástovic, Třebohostic a Mečichova. Obě kategorie soutěžily v netradičním požárním útoku, hodů savicí do dálky a byl hodnocen umělecký dojem z provedení útoku.

A výsledky? Uvádím pouze pořadí útoku. Ženy: 1. místo Třebohostice; 2. místo Radomyšl; Muži: 1. místo Chrástovice; 2. místo Radomyšl „A“; 3. místo Třebohostice; 4. místo Mečichov; 5. místo Leskovic; 6. místo Radomyšl „OLD“.

Celým večerem a následnou nocí se nesla příjemná a přátelská atmosféra, všichni se velice dobře bavili a za nás slibuji, přátelé, příští rok na shledanou!!!!

Pavel Kříž, starosta SDH

Belgie a Anglie 2018

ZŠ Radomyšl za pomoci CK Ciao Strakonice přichystala pro nás žáky zahraniční zájezd do Belgie a Anglie. Ten se uskutečnil od 16. do 22. května 2018. Ve středu 16. 5. večer jsme se vydali na dlouhou cestu. Celkem nás bylo 33 žáků a 3 paní učitelky.

Druhý den ráno jsme dorazili do Belgie, kde jsme navštívili hlavní město Brusel. Zde jsme si prohlédli jeho historickou část. Navštívili jsme areál Evropského parlamentu. Nejvíce nás zaujala expozice v Domě evropské historie. V odpoledních hodinách jsme přešli do historického města Bruggy a večer jsme se ubytovali.

V pátek ráno jsme se rozjeli do Francie. Odtud jsme trajektem přepluli kanál La Manche a z Doveru jeli přímo do Londýna. Anglie nás přivítala sluníčkem, které nám svítilo po celou dobu našeho pobytu. Odpoledne jsme strávili ve čtvrti Greenwich, viděli jsme světoznámý nultý poledník i Námořní muzeum. Večer už nás čekalo ubytování v rodinách a první zkouška naší angličtiny.

Sobota 19. 5. byla dnem svatby prince Harryho. Nás ale čekalo překonání řeky Temže kabinkovou lanovkou, ze které byl krásný rozhled. Z výšky jsme spatřili Millenium Dome. Navštívili jsme Tower of London, Tower Bridge a Monument. Viděli jsme i Shakespearovo divadlo Globe a Katedrálu svatého Pavla. Zbýl čas i na odpolední pohodu v Hyde parku a nákupy suvenýrů.

V neděli jsme uskutečnili výlet mimo Londýn. Vydali jsme se k pobřeží Atlantiku na nádherné křídové útesy Seven Sisters – Beachy Head k majáku. Odpoledne jsme prošli přímořské letovisko Brighton s nádhernými plážemi a navštívili Sea Life – mořské akvárium.

Pondělí 21. 5. bylo posledním dnem v Londýně, a proto jsme ho náležitě využili. Lodí jsme pluli do centra Londýna. Prošli jsme Houses of Parliament. Viděli Big Ben, Westminster Abbey, Downing Street, Trafalgar Square i Buckingham Palace. Zbýl čas i na návštěvu London Eye. Poslední zastávkou bylo nástupiště 9 ¾, které je známé z filmu Harry Potter.

Večer nasedáme do autobusu a odjíždíme domů. Nejedeme však s prázdnou. Odvážíme si spoustu fotek a ještě více nádherných a nezapomenutelných zážitků. Za ty bych ráda poděkovala naším paním učitelkám pí uč. Halgašové, pí uč. Lukešové a pí uč. Marouškové. Velké poděkování patří i CK Ciao Strakonice, její průvodkyni Markétě Havlové a pánům řidičům, kteří nás bezpečně vezli tisíce kilometrů tam a zpět.

Londýn je krásné město a doufám, že ho navštívím znovu.

Denisa Poklopová, 8. třída, ZŠ Radomyšl

Deváťáci se rozloučili se základní školou

Konečně přišla ta dlouho toužebně očekávaná chvíle. Nejnáročnější, nejhezčí, nejveselejší a nejočekávanější týden z celé školní docházky. Týden poslední. Vše vypuklo v pondělí ráno pětadvacátého června v osm hodin. Deváťáci přišli ve skvělé náladě. Čekalo je poslední zvonění. Vzali to od první třídy až po osmáky, nezapomněli ani na školníka, kuchařky či vedení školy. Do každé třídy vešli s písní „Co ze mě bude,“ a pak sborově spustili: Zdravíme vás, prvňáci! Už nemáme nic na práci. Všechno víme, všechno známe. Pár rad vám proto dáme:

- 1) Pokud se tě učitel zeptá, co je to za fleky na zdi, řekni, že ti omylem spadla flaška s pitím.
- 2) Pokud máš pocit, že písemka z matiky nedopadla příliš dobře, věř mi, že to není jenom pocit.
- 3) Pokud máš být následující den zkoušený, promysli, zda náhle neonemocníš.
- 4) Pokud jsi ráno zaspal, zvaž, jestli má cenu vůbec chodit do školy.
- 5) Při písemce se seskupte do jednoho rohu a buďte nápomocní svým spolužákům. Než se překvapení žáčkové vzpomatovali, už deváťáci odcházeli ze třídy a loučili se se slovy: My v této škole končíme, proto se s vámi loučíme. Když si pár let počkáte, tak se taky dočkáte.

Úterní dopoledne uteklo rychle. Odevzdávání učebnic, nejnutnější úklid třídy, rychle na oběd a v půl jedné hurá na vlak. Čekaly je tři dny bez školy, bez rodičů, bez povinností. Čekaly je tři dny plné zábavy, legrace a nezapomenutelných zážitků. Ze školního výletu se vrátili ve čtvrtek odpoledne. Zbývající část dne většina prospala, neboť bylo potřeba dohnat spánkový deficit a načerpat síly na následující den. Na poslední den strávený se svými spolužáky, učiteli, kamarády. V pátek ráno již tradičně se celá škola shromáždila na schodech. Postupně od nejstarších osmáků, pak sedmáci, šestáci až po nejmenší prvňáčky dole v přízemí. A všichni nedočkavě vyhlíželi ke dveřím 9. třídy. Začala hrát hudba, dveře se otevřely. Po schodech scházeli mladí pánové v oblecích a slečny v překrásných šatech v doprovodu své třídní učitelky. Děti zvonily zvonečky, učitelé cinkali klíči, tajně utírali sem tam nějakou slzu

a všichni se postupně řadili za deváťáky a vycházeli ven před školu. Před shromážděnou školou spustili opět ve verších: Je statisticky dokázáno, že mezi dveřmi každé ráno vítá nás tu školník Eda, zuj si boty nebo běda!

A v podobném duchu se nesl celý závěrečný proslav. Pak přišlo na řadu pasování osmáků: Zveme sem osmáky, uděláme z nich mazáky. A pokud mají odvalu, složí nám tu přísahu. Každý osmák musel pokleknout, aby mohl být pasován a uznán za mazáka. Pak přišli na řadu učitelé, vychovatelé a další zaměstnanci školy. Každému z nich předali kytičku a osobně poděkovali. Děkovali za všechno možné i nemožné. Děkovali paní vychovatelce za pravidelný přísun vitamínů. Kuchařkám za to, že je celých devět let živily. Učitelům za pochopení, že sníst svačinu o přestávce se opravdu nestihá. Za roztomilé přezdívký, které vždy dokázaly zvednout náladu. Za to, že během jediného týdne se z nelyžařů stali lyžaři. Poděkovali učitelům za to, že tu pro ně vždycky byli a že je brali jako děti, které si občas potřebují zablbnout. Poslední vysvědčení si žáci deváté třídy přebírali na úřadu městyse za přítomnosti pana starosty, pana ředitele i některých rodičů. Přestože se na tento okamžik všichni těšili, většinu přemohla chvíle loučení a předávání vysvědčení probíhalo v dojemné atmosféře. Mým třinácti žákům, kteří opustili Základní školu v Radomyšli, přeji hezké prázdniny, výborné studijní výsledky na školách, které si vybrali, a krásné vzpomínky na společné zážitky ze školních lavic.

Tr. uč. Milena Maroušková, ZŠ Radomyšl

Kozáková Šárka, Čapek Karel, Vachulka Adam, Opalecký Štěpán, Mgr. Maroušková Milena, Kabourková Zdeňka, Hřebíčková Štěpánka, Bendová Vendula, Votava Lukáš, Benedikt Vladimír, Havlík Tomáš, Sáblik Daniel, Zubal Zdeněk, Kováč Milan

Výstava zvířat letos rekordní

Ve dnech 23. - 24. 6. proběhla v Radomyšli již 37. tradiční pouťová výstava drobného zvířectva. Dva týdny předem jsme připravovali výstavní areál na dvoře za radnicí. Děkujeme všem, kteří si ve svém volnu našli čas a přiložili ruku k dílu.

Letos jsme díky spolupráci místního sdružení s organizacemi v Zahoří a Blatné vytavili 105 holubů, 64 králiků, 30 klecí rozmanitých druhů drůbeže a 2 klece exotického ptactva. Jako zpestření byla ve dvoře i koza s dvěma kůzlaty, které dovedla a zapůjčila místní chovatelka Helenka Tomášková. V sobotu proběhlo odborné posuzování holubů, abychom věděli, jak se nám v chovu daří i podle předepsaných standardů. V neděli byla výstava přístupná pro širokou veřejnost v rámci pouti.

Zaznamenali jsme velmi pěknou účast i pochvaly od návštěvníků. Na příští rok chystáme opravy a vylepšení výstavního vybavení a samozřejmě opět uspořádání výstavy.

Pokud Vás zajímá chovatelství a sdílení zkušeností s ostatními, rádi uvítáme nové členy. Můžete nás kontaktovat na emailu: chovatelradomysl@seznam.cz

Za Český svaz chovatelů,
ZO Radomyšl

Radka Žáková, předsedkyně

Sedlická krajka se prezentovala na 10. ročníku výstavy - Má vlast cestami proměn v sobotu 19. května v Praze na Vyšehradě

Sedlická krajka se zúčastnila tradiční akce, která byla letos věnována stoletému výročí založení naší republiky. Akce byla zahájena za zvuků famfár a československé hymny v podání sólisty Národního divadla Ludka Veleho. Úvodní slovo měla Blanka Stehlíková, patronka projektu. Mezi dalšími hosty zde také byli herci českého seriálu «První republika» - Jan Vlasák a Veronika Arichteva.

Sedlická krajka se zde prezentovala módní přehlídkou, která byla koncipována v duchu první republiky. Představili jsme zde celkem osm modelů, jejichž základem byly ručně paličkované části oděvů a doplňky, přehlídku

Sedlické krajky zaštitilo město Sedlice a starosta Ing. Jiří Rod se jí, jako její zástupce, osobně zúčastnil, aby zde představil a prezentoval Sedlici jako „Město s tradicí“.

Blanka Stehlíková zahajovala výstavu, foto RV

Přehlídka modelů z doby 1. republiky s paličkovánými doplňky z dílny Sedlické krajky, foto RV

Jiří Rod, starosta Sedlice, Helena Sosnová, starostka Cehnic, foto RV

Krajkářské slavnosti v Sedlici již v sobotu 11. srpna Zlatý hřeb slavností – vystoupení Josefa Zímy a Yvetty Simonové

Město Sedlice a Sedlická krajka o.p.s., zvou srdečně na V. ročník:

KRAJKÁŘSKÉ SLAVNOSTI

"pravě jihočeské....."

v sobotu 11. 8. 2018

od 10.00 hodin

Sedlice u Blatné

Program: www.krajky-sedlice.cz

www.mestosedlice.cz

Akce se pořádá za finanční podpory dotačního programu Jihočeského kraje.

Tento projekt/Dieses Projekt:

Od podvinku ke kraje / Vom Klöppelbrief zur Spitze/ je spolufinancován Evropskou unií v rámci Dispozičního fondu / ist von der Europäischen Union im Rahmen des Dispositionsfonds kofinanziert

JAKUBSKÝ TÝDEN SEDLICE 2017

VÝSTAVY-KULTURA

Radnice

Výstavní místnost – bývalé „Kupectví“
 Sobota 28.7. 13.00 - 16.00 hod.
 Neděle 29.7. 10.00 - 16.00 hod.

Výstava Fotografii

„Šumavská jezera a jejich okolí“
 pana Josefa Eignera

Obrazy a grafiky

pana Domika Jirsy

Kostel sv. Jakuba, Fara

Neděle 29.7. 10.45-17.00 hod.

„Dagmar Šimková-vězeň komunismu“

životopisná výstava – Fara

Pražské Jezulátko

výstava – kostel sv. Jakuba

Pražské Jezulátko

ve světě a v Sedlici
 prohlídky výstavy s výkladem

v neděli od 14.30 hod.

Výstavba farní budovy

historie výstavby fary - Fara

v neděli od 15.30 hod.

SPORT-KULTURA

Víceúčelové hřiště u ZŠ Sedlice

Pátek 27.7. 16.00 hod.

Volejbal o pouťový koláč

volejbalový turnaj ryzích amatérů

Fotbalové hřiště TJ Sokol Sedlice

Sobota 28.7. 15.00 hod.

TJ SOKOL SEDLICE

TJ Lom

utkáni starých gard

Neděle 29.7. 14.30 hod.

TJ SOKOL SEDLICE

TJ Doubravice

Zahradní restaurace Na Velké

Sobota 28.7. 20.00 hod.

Pouťová taneční zábava

TRADICE

Tradiční Jakubská pouť

Út 24.7. - Ne 29.7.

Lidové atrakce - p.Kučera

náměstí T.G.Masaryka

Neděle 29.7.

Pouťový jarmark 8.00 hod.

Lidová řemesla - výrobky 9.00 hod.

Sedlická krajka – prodejna
 otevřeno So – Ne 9.00–16.00 hod.

Mše svatá 9.45 hod.

kostel sv. Jakuba

Komentovaná prohlídka kostela
 neděle 15.00 hod.

Hudba p.Kováře 10.00 - 12.00 hod.

Kino

Neděle 29.7.

„COCO“ 17.30 hod.
 Americká animovaná komedie

„Dvě nevěsty a jedna svatba“ 20.00 hod.
 „Česká komedie“

PŘÍJEMNÝ POBYT PŘEJÍ POŘADATELÉ

Další školní rok končí

Červen bývá ve školách ve znamení finišování, hodnocení a trochu nostalgie. Nejinak tomu bylo i letos na naší škole. Žáci, zabojovali o co nejlepší vysvědčení a jejich snaha většinou přinesla ovoce. Devátáci se pak pomalu chystali na své další působení na středních školách a učilištích. Všichni máme velkou radost, že se jim podařilo zvládnout přijímací řízení a dostali se na ty školy, na které chtěli.

Kromě učení jsou poslední dva měsíce školního roku ve znamení různých akcí, výletů a soutěží. 1. června se uskutečnil Dětský den, který tradičně organizují žáci 9. ročníku. Dětský den pak připravili devátáci i pro mateřskou školu. Spolu s mnoha dalšími školami jsme se zúčastnili

Dětský den

Olympijského víceboje, jako jedni z mála v Jihočeském kraji jsme dosáhli více než 95 % účast žáků. Poslední měsíce školního roku jsou naplněné také řadou mimoškolních akcí. Naši žáci navštívili koupaliště v Radomyšli, Laser arénu a Sladovnu v Pisku, Techmáníi, na Den Země jsme svou účastí podpořili ekologickou akci Uklidme Česko, žáci vystoupili na vítání občánků, v Městské knihovně v Blatné byli prvníci pasování na čtenáře, proběhla tradiční cyklistická všestrannost. Svou činnost ukončily pro tento školní rok také kroužky (výtvarný, keramický, modelářský, hra na kytaru, hra na flétnu, paličkování, karate, sportovní hry a florbal). Věřím, že od září svou činnost obnoví.

Ani jsme se nenadáli a byl tu poslední školní den. V pátek 29. června se devátáci sešli se svými mladšími spolužáky v tělocvičně, poděkovali vyučujícím a předali žezlo svým, o rok mladším nástupcům. Další rozloučení pak proběhlo na Městském úřadu Sedlice za účasti pana starosty Ing. Jiřího Roda. Kromě vysvědčení obdrželi odcházející žáci drobné upomínkové předměty a několik dobrých rad do života.

Provoz ve škole o prázdninách nekončí, čekají nás nezbytné opravy, malování a další drobná údržba, abychom v září mohli bez problémů vykročit do nového školního roku.

Marek Charvát, ředitel školy

Rozloučení s devátáky na radnici

Konec školního roku v MŠ Sedlice

Loučení se školním rokem jsme zahájili 16. května školním výletem. Navštívili jsme záchrannou stanici Makov. Prohlédli jsme si mnoho zajímavých zvířátek, která se ve zdejším nádherném útluku ocitla díky svému zdravotnímu handicapu. Je zde o ně výborně postaráno. Děti obdivovaly plavecké dovednosti vydry a krmení malého kosa. Každý si osobně podržel na rukavici krásnou sovu pálenou a na internetu můžeme sledovat odchov malých čápů.

Dárek ke dni dětí nám přivezla paní Kasíková v podobě třech malých poníčků. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí o jejich chovu a všechny děti si vyzkoušely jízdu v sedle. Také žáci devátého ročníku Základní školy v Sedlici připravili dětem překvapení a pozvali nás na cestu do pohádky. Během pátrání po šipkách jsme potkávali pohádkové bytosti – Pata a Mata, víly a další jejich kamarády, kterým děti pomáhaly řešit jejich problémy.

Ve dnech 6. - 7. června se děti zúčastnily školní sportovní olympiády a vyzkoušely si několik disciplín: běh, skok z místa, hod na cíl, skákání v pytli a jízdu na koloběžce. Na vítěze čekaly zasloužené medaile.

Na 13. června se těšili předškoláčky. Přinesli si do mateřské školy vše potřebné na spaní a prožili společné odpoledne, večer a noc. Po večeři jsme si zahráli šipkovanou. Večerní oslavu plnou dobrot přichystaných od maminek jsme protančili a po pohádce jsme si nechali zdát krásné sny!

MŠ Sedlice - oslava při spaní ve škole

V úterý 26. června se slavnostně rozloučili s předškoláky mladší děti tanečním vystoupením a budoucí prvňáčci předvedli své dovednosti rodičům a svým blízkým. V upomínku na mateřskou školu děti dostaly kytičku, stužku a knihu. Úspěšný vstup do základní školy přišel popřát jako již tradičně starosta a zástupci z Městského úřadu Sedlice s pamětním listem a dárečkem. Druhý den jsme nezapomněli na malou odměnu v podobě výtečné sedlické zmrzliny.

Krásné léto všem přejí zaměstnanci Mateřské školy Sedlice.

Zdeňka Rodová

MŠ Sedlice - Taneční vystoupení

Noc kostelů

Letošní Noc kostelů začala v pátek 25. května modlitbou růžence, následovala mše svatá a májová pobožnost. Program pro děti tradičně připravila Hana Hrdličková, tentokrát se týkal čtyř velkých obrazů světců vymalovaných na stropě kostela. Na panelech byly vystaveny fotografie obrazů se zvětšenými detaily: sv. Jiří je zobrazen s drakem, kterého přemohl, sv. Anna se svou dcerou malou Pannou Marií, František z Assisi se symbolickým zobrazením přijetím stigmat, sv. Václav se štítem, na kterém je svatováclavská plamenná orlice. Uvedení světců zde nejsou zobrazeni náhodou, jedná se o křesťní patrony lidí, kteří se zasloužili o výmalbu a celkovou úpravu kostela na počátku 20. století. Kostel byl vymalován roku 1902 Vincencem (Čeňkem) Gottliebem v beuronském stylu, proto je výmalba velmi bohatá. Dobrodinci kostela byli kníže Jiří Kristián Lobkowicz, jeho manželka Anna z Liechtensteinu, děkan František Seyvalter, kteří se zasloužili ve své době o zvelebování kostela. Sv. Václav je zobrazen jako patron české země.

Program pokračoval představením Pražského Jezulátka, jehož soška, stará více než 400 let, je umístěna v kostele Panny Marie vítězné v Praze na Malé Straně. Její původ není jasný, ale je jisté, že do Čech soška Jezulátka přivezla ze Španělska vévodkyně Marie Manriquez de Lara, která se roku 1556 vdala za pana Vratislava z Pernštejna. Sama ji pak odevzdala jako svatební dar své dceři Polyxeně z Lobkovic. Úcta k Pražskému Jezulátku se na přelomu 19.-20. století rozšířila po celém světě, nejvíce se ujala ve Španělsku, kde má Jezulátko svůj původ. Španěle a Portugalci převezli obrazy a sošky Jezulátka přes Atlantický oceán do koloniálních zemí Jižní Ameriky. Díky misionářům a evropským přistěhovalcům Jezulátko znají i v Indii, Číně, na Filipínách a v Severní Americe. Dnes je nejvíce uctíváno ve španělsky mluvících zemích.

V kostele sv. Jakuba v Sedlici je kopie sošky, kterou věnovala v roce 1901 paní Marie Nováková z Prahy. V současnosti je Jezulátko oblečeno v nových šatičkách, které ušila paní Justina Jarešová ze Sedlice. Ozdobné prvky jsou převzaty z původních šatiček. Soška stála původně na oltáři sv. Jana Nepomuckého, dnes je umístěna ve zdobené pozlacené vitrině v levé části kostela nad křtitelnicí.

Program pokračoval na faře stručným výkladem o historii výstavby farní budovy. Závěr večera patřil modlitbě doprovázené několika písněmi z Taizé. Kdo jste nestihli Noc kostelů, nemusíte litovat. Přednášky o Pražském Jezulátku a o výstavbě fary budou zopakovány při poutní slavnosti v neděli 29. července odpoledne. Podrobnosti budou zveřejněny na stránkách www.sedlice.farnost.cz.

text a foto: František Jirsa

Hurá, jsou tady prázdniny

Tak konečně, řeklo si asi každé dítě školou povinné v pátek 29. 6., prázdniny jsou tady. A ani letos jsme nemohli děti připravit o první prázdninovou akci - Prázdninovou diskopárty. Tři hodiny plné hudby, zábavy a s neomezeným množstvím zmrzliny. Počasí bylo nádherné, účast nad naše očekávání a zmrzlina výborná. Děkujeme rodině Musilů, která nám poskytla prostory k uspořádání této akce a za neomezené množství zmrzliny. Přejeme všem krásné a pohodové prázdniny.

Katka Prexlová
Český svaz žen Sedlice

Zimní sportování bez sněhu

Byl jednou jeden pan učitel, který rád sportoval. Pozor, toto není pohádka, ale pravdivý příběh pana Zdeňka Mikeše, který se rozhodl, že léto není pouze jízda na kole a koupání za horkých dnů. Proto se společně se S.O.V.ou (Spolek občanů veřejně aktivních) rozhodl uspořádat První letní biatlon v Sedlici. Myšlenka to byla úžasná, teď šlo pouze o to, zda půjde i zrealizovat. Nakonec se podařilo zajistit běžecké lyže a i sportovní nadšence. V sobotu 30. června se na start postavilo 14 párů všech věkových kategorií. Heslo, kdo nemaže, nejede, tentokrát neplatilo. Trasa byla jednoduchá, vedla z fotbalového hřiště mezi domky Na Vráži, kolem vodojemu a zpět hurá na střelbu, která byla připravena před tribunou opět na fotbalovém hřišti. Ležka, stojka a i trestná kola byla samozřejmostí. Někdo měl střelbu vypilovanou, někdo musel kroužit trestná kola. Cílem nakonec projelo všech 14 páru a každé místo bylo odměněno perníkovou medailí a diplomem. První místo obsadili Z. Mikeš ml. a Láďa Klíma ml., druhé místo patřilo Alešovi a Michalovi Sladkých a na třetí příčku dosáhli manžele Dolejšovi. Gratulace a poděkování samozřejmě patří všem. Budeme se těšit na další ročník - pohár je totiž putovní.

Katka Prexlová
S.O.V.A.

Oslava Dne matek

V neděli 13. května upořádal Český svaz žen Sedlice pro své členky odpolední setkání u příležitosti oslavy Dne matek. Sešly jsme se v kulturním sálu hasičské zbrojnice, kde jsme byly pohoštěny vínem, kávou, chlebičky a zákuskem. U této příležitosti jsme probíraly i nadcházející akce, které máme naplánované. Ne všechny členky mají tu možnost se zúčastnit všech akcí, které během roku pořádáme, o to je milejší takovéto setkání.

Rekordní Cesta pohádkovým lesem

V sobotu 26. května se konal již 5. ročník Cesty pohádkovým lesem. Letos se nám podařilo naplánovat novou trasu, která vedla převážně lesem a polní cestou. V průběhu týdne jsme měli obavy kvůli počasí, dva dny solidně pršelo a cesta byla v ohrožení. Nakonec se ale v pátek počasí umoudřilo, a v sobotu bylo počasí naprosto ukázkové, lepší jsme si ani přát nemohli. Bylo připraveno 8 stanovišť, odměny v podobě sladkostí a zmrzlinové poukázky pro všechny účastníky. Ve 13 hod. se otevřel start na hřišti a na cestu se mohli vydat první soutěžící. A poté příliv dětí a rodičů byl k nezastavení, došly nám mapky (vytištěno 120ks) a na některých stanovištích došly i odměny. Kolem 15. hod. se vraceli do cíle první soutěžící. A výsledek našeho snažení? 140 spokojených dětí. Děkujeme všem za pomoc, účast a podporu (Město Sedlice a Sedlická zmrzlina).

Túra do Čekanic

Po loňské úspěšné túře na Mužetický vrch jsme se rozhodli akci letos opakovat. Trasa vedla do Čekanic, ke kapli Panny Marie a buku Velenovskému, který u kaple stojí již přes 200 let. I přes velmi vysoké teploty se v neděli 17. června sešla skupinka 20 dětí a několika dospělých. Cesta vedla přes les Trchov, viděli jsme Třemšíň, ke kapli jsme dorazili něco málo po hodině chůze. Zde jsme měli možnost se občerstvit a odpočinout. Paní Jarešová měla připravený krátký článek o historii kaple i buku. Poté jsme se vydali zpět kolem rybníka Mokrá, do Sedlice jsme dorazili kolem 17. hodiny. Doufáme, že na podzim se opět sejdeme a vyrazíme poznávat další zákoutí našeho kraje.

Pozvánka na Loučení s prázdninami

Český svaz žen Sedlice zve všechny děti i dospělé na Loučení s prázdninami, které se uskuteční v sobotu 1. září od 13 hod. na fotbalovém hřišti v Sedlici.

Katka Prexlová
Český svaz žen Sedlice

Zájezd do Mariánských Lázní

V sobotu 12. května 2018 jsme se vydali autobusem na výlet do druhého největšího lázeňského města v České republice - Mariánských Lázní, do města, které leží v nadmořské výšce 600m a bylo založeno na rozsáhlých bažinách již před 800 lety. Odjžděli jsme ráno v 7 hodin od kapličky ve Tchořovicích. Naše první zastávka byla u hotelu Krakonoš, kde jsme navštívili park Boheminium. V přírodním v parku je zde umístěno na 6 desítek modelů významných stavebních

i technických památek ČR, mezi nimiž nechybí hrad Karlštejn, zámek Červená Lhota či Kamenný most v Písku. Někteří z účastníků zájezdu využili možnosti svézt se od hotelu Krakonoš do Mariánských Lázní lanovkou. Příjemná procházka lázeňskými parky, návštěva nejdelší kolonády v ČR, ochutnávka minerálních pramenů, lázeňských oplatek či slavná Zpívající fontána zpřijemnilly sobotní odpoledne všem, kteří se s námi do Mariánských Lázní vydali.

Od 11. do 13. května probíhalo zároveň v Mariánských Lázních zahájení lázeňské sezony, a tak nechyběl po celý den pestrý program s hudbou, jarmarkem či akcemi pro děti v podobě pohádkových soutěžních stánků nebo vystoupení klaunů. Výlet do Mariánských Lázní jsme v naší obci plánovali již na podzim roku 2017. Vzhledem k deštivému počasí jsme tehdy zájezd na poslední chvíli zrušili. Nádherné počasí 12. května určitě přispělo k příjemně prožitému sobotnímu dni.

Slet ultralehkých letadel

Již 7. ročník Sletu ultralehkých letadel se uskutečnil v sobotu 19. května 2018 na bývalém záložním letišti ve Tchořovicích. Hlavním organizátorem byl stejně jako v předchozích letech pan Jaroslav Šimek ve spolupráci s obcí Tchořovice, o bezchybný letový provoz se staral

brig. gen. Jiří Zábranský. Za organizaci parkování automobilů a zapůjčení stanu patří poděkování místním hasičům. Na letišti přistálo letos okolo 30 letadel. Diváci měli také možnost proletět se v letadle nad okolím a shlédnout krásu okolní krajiny z výšky. Nechybělo ani občerstvení.

Výlet do Prahy

Je neděle 24. června 2018, 7 hodin ráno a na návsi u kapličky ve Tchořovicích se schází děti a dospělí. Cílem cesty autobusu, který přijíždí, je naše hlavní město Praha. Hlavním programem výletu byla návštěva ZOO Praha, která se rozkládá na rozloze 58 ha a je v ní chováno téměř 700 druhů zvířat. Někteří účastníci

zájezdu navštívili také botanickou zahradu, která se nachází v blízkosti ZOO na rozloze 25 ha. Pozornosti určitě nešel tropický skleník Fata Morgana, Japonská zahrada či výstava afrických soch. Věřím, že se výlet všem líbil, k čemuž přispělo velkou měrou pěkné počasí.

Ukládání kabelů do země

OU Tchořovice upozorňuje občany, že vzhledem k problémům při jednání mezi firmou E.ON a ŘSD, týkající se ukládání elektrických kabelů do země v části obce od mostu směrem na Blatnou, došlo ke zpoždění prací. Termín ukončení prací při ukládání kabelů se prodlouží do 30. 8. 2018.

Revitalizace zeleně ve správním obvodu obce Tchořovice

V letošním roce byly v naší obci zahájeny práce na projektu „Revitalizace zeleně ve správním obvodu obce Tchořovice“. Projekt byl připravován ve spolupráci s firmou ARBORES CZ již od začátku loňského roku 2017. V únoru 2017 byla podána žádost o dotaci ze SFŽP ČR do výzvy č. 10/2016 v rámci Národního programu Životní prostředí, která byla následně SFŽP ČR schválena v červnu 2017. Ve výběrovém řízení byla vybrána firma KAISER s.r.o., která akci v současnosti realizuje na třech lokalitách v obci. První lokalitou je okolí křížku u silnice vpravo směrem na Blatnou, druhou lokalitou je prostranství u pomníku padlých a třetí lokalitou je alej od bytovek směrem k Dolejšímu mlýnu. V rámci akce byly pokáceny stromy, které ke kácení navrhla odborná firma po jejich prohlídce a zjištění zdravotního stavu, následně byly odfrézovány jejich pařezy, jiné stromy byly ošetřeny řezy, na jedné lípě byla instalována bezpečnostní vazba a také byly vysázeny nové keře a stromy. V lokalitě u pomníku byly instalovány lavičky a herní prvek. Akce bude dokončena na podzim 2018.

Přeji všem příjemně strávený zbytek letních prázdnin i dovolených.

Eva Křivancová, starostka obce

SDH Tchořovice Úspěchy mladých hasičů Okresní kolo dorostu

V sobotu 12. 5. se naši dorostenci zúčastnili okresního kola dorostu ve Strakonici. Celé dopoledne bojovali ze všech sil na stadionu – běhali štafetu na 100 m překážek, dvojboj, psali test. Konkurence byla veliká, ale kluci to zvládli na výbornou:

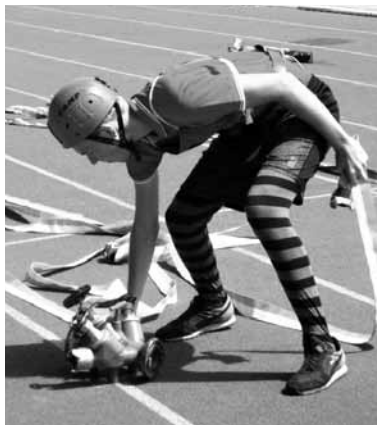

Matěj Mužík a Martin Fořt vybojovali krásné 3. místo a Jaroslav Čadek 4. místo. Kluci, gratulujeme k výkonu. A díky.

Krajské kolo dorostu 17. června

Za měsíc následovalo krajské kolo dorostu v Písku. Vzhledem k tomu, že v okresu Strakonice nikdo nedal dohromady družstvo dorostenců, rozhodli jsme se, že zkusíme družstvo poskládat z dorostenců-jednotlivců, kteří se účastnili okresního kola. Slovo dalo slovo a 8 nadšených kluků z 5 různých SDH se dalo dohromady pod vedením M. Čadkovy (SDH Tchořovice) a M. Vávrové (SDH Vodňany) a složili družstvo, které reprezentovalo okres Strakonice na krajské soutěži v Písku.

Konkurence byla veliká, všichni bojovali jako lvi, ale námaha a odhodlání našich hasičů byla obrovská, a i proto vybojovali na kraji krásné a zasloužené 3. místo.

Družstvo soutěžilo v tomto složení: Martin Fořt, Matěj Mužík, Jaroslav Čadek (všichni SDH Tchořovice), Ondřej Sklář, Petr Harvalík (oba SDH Bavorov), Petr Kub (SDH Vodňany), Dominik Pecka (SDH Volyně) a Petr Hokynář (SDH Slaník).

Všem klukům bych chtěla ještě jednou moc poděkovat za jejich výkon a reprezentaci nejenom svého SDH, ale zejména okresu Strakonice. Do budoucna všem přeji další podobné úspěchy nejenom na poli hasičském, ale i v osobním životě. Jsme na Vás moc pyšní, díky kluci.

Okresní kolo Hry Plamen

Nejenom naši dorostenci ukázali, že tu „hasičinu“ ovládají, ale i naši mladší začali vystrkovat drápky a dokázali, že se s nimi musí počítat. V sobotu 9. 6. se konalo okresní kolo hry Plamen v Radošovicích u Strakonice, ve kterém vybojovali naši mladší hasiči ve složení Hanka Čadková, Adélka Zitková, Vojtěch Zitko, Jaroslav Pošta, Matouš Pošta, Petr Masák a Kuba Resler krásné 4. místo v konkurenci 14 družstev. Naši starší ve složení Matěj Mužík, Jiří Čadek, Adéla Ptáčnicková, Denisa Fejtlová, Ester Platlová a Anna Svobodová 8. místo v konkurenci 12 družstev.

Dále jsme se mimo jiné zúčastnili soutěží ve Strakonickém Hořčickém, Sousedovicích a ve Strakonickém. A naši nejmenší ve složení Honzík Čadek, Jonáš Šimůnek, Mikuláš Šimůnek, Tonda a Eliška Korišovi, Hanka Čadková, Adélka Zitková předvedli ukázkou požárního útoku na 700. výročí obce Předmít.

Myslím, že jsme toho stihli od května docela dost a je třeba také odpočívat, takže všem dětem přeji krásné prázdniny, hezky si je užijte, protože po nich se začneme připravovat na podzimní kolo hry Plamen – „braňák“. Takže ahooy a prázdninám zdar!

Dětský den ve Tchořovicích

V sobotu 2. června připravily naše „tchořovické babky“ pro děti krásné odpoledne plné soutěží a odměn. Samozřejmě bylo chutné občerstvení v podobě párků v rohlíku a na ochlazení v slunném odpoledni se podávaly nanuky a točená malinová, kterou věnovali dětem naši hospodští Bohouš a Lenka. Největší úspěch u dětí mělo malování na obličej a tvorba velkých bublin, které si děti vytvářely samy. Nakonec si dětičky udělaly společnou fotku a spokojeně odcházely domů plni zážitků a s plným břichem.

Děkuji všem, kdo pomohli při přípravě i zdárném průběhu dětského dne, moc se to povedlo.

Foto i text Martina Čadková

21. srpen 1968 ve Tchořovicích

V letošním roce uběhlo již 50 let od doby, kdy spojenecká vojska Varšavské smlouvy v čele se Sovětským svazem okupovala naši republiku. Doba, kterou nelze zapomenout. Doba, která přinesla rozsáhlé změny, které se negativně projevíly i v následujícím životě některých obyvatel. Připomeňme si proto tuto historickou událost.

Nahlédneme na ní pohledem místního kronikáře Jaroslava Knížete z čp. 12, který v kronice z této doby uvádí: „21. srpna 1968 v 5 hodin odpoledne projelo naší obcí 36 německých tanků a dva obrněné vozy směrem na České Budějovice. V noci z 28. na 29. srpna další tanky, dělostřelectvo, kolony různých vozidel německé a sovětské armády. Projížděly jak směrem na České Budějovice, tak i opačným na Plzeň. Dne 29. srpna byla vytvořena stálá kontrolní hlídka Sovětských vojáků na konci vesnice směrem na Blatnou. A právě zde došlo, na státní silnici u Ovčína ve Tchořovicích, k nemilé příhodě, která mohla mít tragický konec. Sovětská vojenská hlídka kontrolovala zde projíždějící

vozdila. Jeden osobní automobil na výzvu nezastavil a přidal rychlost. Hlídky zahájila palbu na ujiždějící vozidlo, tomu se však podařilo, pravděpodobně bez újmy na zdraví, uniknout. Na své zahradě u silnice v té době pracoval zdejší občan Jan Zralý, který byl málem postřelen, protože kulky ze samopalu prý prolétly v jeho těsné blízkosti.

Třicátého srpna bylo obsazeno místní letiště Sovětskými vojáky v počtu asi 100 vojáků, 1 tanku a protiletadlovými zbraněmi. Vojáci byli ubytováni ve stanech v horní části letiště. Tedy nad silnicí přetínající letištní plochu od Lnář směrem na Kadov. Dne 6. října byla odtud vojska stažena mimo území letiště.

Vojáci ubytovaní na letišti měli zájem pomáhat místním zemědělcům při vybírání brambor. To však bylo striktně odmítnuto. Po celou dobu co tu vojáci pobývali nenašli přátelské tváře. Nikdo s nimi nechtěl mnoho mluvit a nikdo se také o ně nezajímal. Vojáci měli prý vážné potíže se zásobováním, především pitnou vodou.“

K srpnu roku 1968 se váže i následující záznam v kronice mysliveckého sdružení ve Lnářích, který dokládá jaká byla situace v tomto období: „Protože situace byla stále dost nepřehledná, nevědělo se, mohou-li se konat hony na kachny. Byla proto k veliteli sovětských vojsk na letišti vyslána delegace mysliveckého sdružení. Odpověď velitele vojsk byla jasná a v duchu sovětské politiky. „Vaše je vlast, vaše jsou kachny, klidně si požádejte hony. Sověští vojáci vám nepřišli nic zakazovat, ale chránit před kontrarevolucí“. Spokojenost byla, s tímto sdělením, pochopitelně i na straně myslivců.“

Sovětským vojákům neunikly rozsáhlé zdejší rybníky a velké množství ryb. Nejvíce je lákal rybník Starý, kde také byli několikrát chyceni při „pytlačení“ Václavem Machovcem – sádeckým na zdejších sádkách. Když už přestupků bylo mnoho, stěžoval si u velitele posádky na místním letišti. „Chyťte je, přiveďte a já je nechám okamžitě zastřelit“, rozhodl velitel. K tomu pochopitelně nikdy nedošlo, ale vojáci byli podstatně opatrnější.“

I v následujících letech po roce 1968 se pečlivě sledovala nálada místních obyvatel, a to i ve Tchořovicích. Na ONV ve Strakonici se podávala pravidelná hlášení. A tak dne 3. března 1970 bylo z MNV Tchořovice odesláno následující: „Na základě kontroly celého mého obvodu sděluji, že v naší obci není hanlivých hesel, ani jiných nedostatků snižujících důstojnost spojeneckých vojsk, připomínající 21. srpen 1968“.

Čáp bílý a Tchořovice

Čápi byli ve Tchořovicích zcela pravidelnými hosty do roku 1939. Rok co rok si upravovali svoje hnízdo na „špejchaře“ a na stodole domu čp. 13. Kolem roku 1900 zcela pravidelně hnízdil i na střeše hospody Václava Kellera čp. 41. V obci hnízdil i v letech 1956 – 1963 a to na doškové střeše hospodářského stavení u Hrbků čp. 6. V roce 1981 se pár čápů pokoušel zahnízdit na střeše nově postavené hospody Na Kopečku, ale neúspěšně. Tím bohužel vyčet hnízdících čápů ve Tchořovicích končí. Do té doby setkání s čápem lovicím nebo postávajícím na okrajové mělčině na některém ze zdejších rybníků bylo zcela běžnou záležitostí a nikoho nepřekvapilo. Je pravou, že mít hnízdícího čápa za souseda v době hnízdění nebylo pravděpodobně zrovna radostným a příjemným zážitkem. Hlasitý a nepřetržitý klapot zobákem rušil při odpočinku, zapadlá potrava při krmení mláďat nelibě označovala místo hnízdění neustálým zápachem. Stejně tak „stříkance“ ze strávené potravy nepřinášely nic pěkného.

Snad největším zážitkem zdejších obyvatel bylo pozorování pravidelného shromáždění čápů před podzimním odletem mezi státní silnicí do Blatné a Řečic. Na podmáčené louce tu více jak 100 čápů několik dnů pózovalo, odpočívalo a hlasitě se domlouvalo před dlouhým a namáhavým odletem. Byl to neobyčejný pohled, který velmi často na silnici v těchto místech vytvořil kolonu stojících aut se svými majiteli.

Ojedinelý a nezapomenutelný příběh s čápem se stal v roce 1978. Tehdy při sběru posečené trávy na louce u Bažantnice přilétl statný čáp a začal chodit za řezačkou a sbíral potravu. To mu však nestačilo, osmělil se a začal sbírat potravu těsně u sekačky, a současně se jí šikovně vyhýbal, stejně jako nákladnímu automobilu, do kterého se řezaná tráva foukala. Houfy racků, kteří sem přilétli, obratně odháněl. Tak to vydržel až do svačiny, kdy si z těsné blízkosti moudře prohlížel svačící dělníky a sbíral dobroty, které mu předhazovali. Snad se mu půlhodinová svačina zdála

dlouhá, a tak začal netrpělivě klapat zobákem a tím pobízet k dalšímu nástupu do práce. Po svačině ve sběru potravy pokračoval, až se nasytil a odlétl směrem ke Kadovu.

Tchořovické „Víte, že roku ...“:

1601 - vyhořela prý polovina vsi

1698 - byly velké mrazy, vrchnost přišla o mnoho ryb, jakož zimou zahynulo v ovčíně tisíce ovcí. Obilí zimní trpělo dlouhotrvajícím sněhem a larvy chroustů na mnoha místech škod nadělali

1734 - velký vítr nadělal škody na staveních i v lese

1784 - děti ve Tchořovicích měly neštovice

1864 - vznikl požár v čp. 59 a následně shořela další stavení čp. 4, 5 a 59
1918 - zdražil se alkohol, 1 litr piva stojí 1 zl., 1 litr vína 6 zl., a 1 litr rumu dokonce 24 zl.

1923 - tohoto roku byla založena místní knihovna, základní vklad byl 70 svazků

1947 - první rozhlasové vysílání v obci bylo slavnostně zahájeno dne 22. 3. tohoto roku

1963 - v obci je 6 chovatelů včel, kteří jsou sdruženi ve včelařském spolku. Povinná dodávka z 1 včelstva činí 5 kg medu za cenu 24,- Kč.

1972 -19. února se konal maškarní ples s účastí více jak 150 masek

1978 - postaveny obecní garáže v blízkosti domu čp. 17

Připravil Karel Krejčí

Podklady:

Kronika obce Tchořovice

Obec a její činnost 1. pololetí 2018

V loňském roce byla podána žádost o dotaci v rámci Programu obnovy venkova Jihočeského kraje na Obnovu kaple Sv. Václava a to na dokončení jejich úprav spočívajících ve zřízení osvětlení kaple, zhotovení maleb světců a hodin z druhé strany kaple, celkové náklady akce 226.623,00 Kč, pokryto z dotačního titulu ve výši 117.000,00 Kč.

V letošním roce se obec zapojila v rámci Programu obnovy venkova Jihočeského kraje se žádostí o dotaci na úpravu účelových komunikací, dotace byla schválena ve výši 240.000,00 Kč.

Z dalších informací:

Místní poplatky za svoz odpadu a poplatky za psy zůstaly v nezměněné výši.

Kultura v obci Tři králové

Tříkrálová sbírka v obci proběhla 13. 1. 2018, naši Tři králové - Adélka Kratochvílová (9 let), Nelinka Pýchová (6 let) a Mireček Kučera (7 let) pro charitu vybrali celkem 4.039,00 Kč. Všem, kteří si naše Tři krále vyslechli, velmi děkujeme.

Hory Špičák

I letos se nadšenci v únoru z Uzenic, Myštic, Chobota a Uzeniček vypravili na lyžařský zájezd na Špičák. Počasí přálo, lyžovačku až na jednoho „skokana“ všichni přežili zcela ve zdraví.

Ples SDH a dětské maškarní

Hasičský ples sborů Uzenic, Uzeniček a Chobota se konal 3. 3. 2018 v kulturním sále v Uzeničkách, k tanci a poslechu hrála skupina FAJN, jako vždy vládla dobrá nálada do ranních hodin. Oproti jiným rokům, kdy dětský den byl v neděli po plese, byl letos učiněn pokus mít dětský den před plesem už v sobotu. Obavy, že se nic nebude stíhat, byly, ale

učíme se hrnčířinu

jak ta virgule funguje

na hrnčířském kruhu už válíme

vše dobře dopadlo a povedl se i maškarní ples s hudebním doprovodem pana Drába. Dětský maškarní měly letos na starosti ženy SDH Chobot, děkujeme. Všem organizátorům a sponzorům akce všechny sbory velmi děkují.

Bruslení a bazén Sušice

Letos jsme se vydali 10. 3. 2018 společně s Myšticemi také na bruslení a plavání. Současné roky jsou na led skoupé a děti ani nemají možnost naučit se bruslit, tak jsme se vydali do Sušice na zimní stadión, kde si na půlce ledu děti při dětských hrazdičkách zkoušely bruslení a na druhé půli si kluci, chlapi, ale i jedna zástupkyně ženského pohlaví, zahráli hokej. Po bruslení a hokeji jsme si šli společně zaplavat do bazénu. Moc příjemný den, akce se potkala s velmi kladným ohlasem a přáním, aby se opakovala každý rok.

Open Air fest Laciná

Open Air festival na Laciné byl letos opět zážitkem, krásné domácí prostředí, občerstvení a dobroty domácí kuchyně od návštěvníků zpříjemnily hudební program, který začínal Skupinou Hosté (Blatná), poté naše slavná Růžová budoucnost (Laciná-Uzenice-Černívsko), Permon balet superstar (Třebíč), Ucho (Blatná) a MUDr. Karel Koubek alias Elvis.

Ač počasí nevypadalo od rána moc růžově, Růžová budoucnost si jej opět objednala dobře a bylo to fajn, příjemní lidé, dobrá hudba, i tanečky, co dodat....kluci, zase se vám to povedlo, děkujeme a těšíme se na příští rok.

Open Air Laciná Růžová budoucnost

Permon balet superstar

Kovářov Zeměráj

Konec školního roku a začátek prázdnin jsme zahájili výpravou do Kovářova do Zeměráje, i když už tam dost z nás bylo, jeli jsme, protože tam se člověk nenudí a poznává stále něco nového. Jelikož jsme vyjeli dříve, stihli jsme na Orlíku i návštěvu akvária sladkovodních ryb, v Zeměráji pak hru Cestu za pokladem, stezku na boso, vyráběli jsme výrobky z hlíny, zkoušeli jsme i těžký život archeologů. Po návratu jsme si opekli buřty a děti si zahrály florbal.

budoucí archeologové

Pozvánka na hasičskou soutěž

Hasičská soutěž „O pohár starosty obce“ se bude letos konat 11. 8. 2018 na louce u bytovky od 13:00 hodin, prezentace družstev od 12:30 hod.

Všichni jsou srdečně zváni.

Pozvánka na pouť

Pouťové setkání letos bude opět v sobotu 29. září 2018 od 13:00 hodin se započne mši v kapli Sv. Václava a poté posezení při hudbě na hřišti.

Těšíme se na společné setkání.

text: Gabriela Kučerová

Vítání občánků

V sobotu 9. června 2018 jsme uvítali v Záboreň do obce dva malé nové občánky, Terezku Špirochovou a Vašíka Founěho. Paní místostarostka přivítala přítomné a slovo dala nejdříve dětem z naší mateřinky, které nacvičily pro tuto příležitost se svou paní učitelkou pásmo hezkých básniček.

Pan starosta potom ve svém projevu přivítal malé občánky do obce podle starého zvyku našich předků, popřál jim

do života hodně zdraví, štěstí a hlavně láskyplnou náruč svých rodičů, těm pak hodně sil, pevné nervy a trpělivost při výchově svých potomků. Narození dítěte je přeci tou nejkrásnější událostí v rodině a ne všem je dopřáno takovou radost prožívat.

Následovaly podpisy rodičů do pamětní knihy, předání dárku, vkladní knížky se základním vkladem, růže pro maminku a gratulace představitelů obce.

Ať se vám v naší obci krásně vyrůstá, naši malí občánčí!

Jaroslava Vodičková, Záboreň

Loučení se školou

Jako na mnoha školkách a školách i u nás v Záboreň se v pátek 29. 6. 2018 loučili ti malí se svou mateřinkou a ti velcí se svou základní školou. Každoročně se všichni sejdou na obecním úřadě. Každé loučení je těžké, člověk si uvědomí jedinečnost okamžiku, který se už nikdy nebude opakovat. Věřte mi, že to učitelům opravdu nezávidím! Na děti si lehce zvyknou, i když to jistě není někdy s nimi lehké, ale vědomí, že ty velké už po prázdninách neuvidí ve škole, jistě radostné není. Zapracují emoce, mnohdy dojde i na slzičky na obou stranách.

Ti malí to tak nebrali, jsou už natěšení na velkou školu. S mateřinkou se loučilo šest dětí, pět chlapců a jedna dívka. Julinka Merhautová bohužel onemocněla a tak to kluci museli zvládnout bez ní. Tadeáš Bradáč, Ondřej Braun, Ondřej Klečka, Šimon Zach a Jiří Krejčí jsou bystří a šikovní a hravě předvedli všechno, co se po nich chtělo. Hlásili se už jako ve velké škole, odpovídali na otázky pana starosty a luštili jeho hádanky. Jejich paní učitelka Martina Řandová z nich jistě měla velkou radost. I když třímala kapesník v ruce, připravena ho použít na slzičky, bude to mít jednodušší v tom, že ty „své“ prvňáky občas ve škole uvidí. Pan starosta jim popřál, aby se jim ve škole líbilo, aby měli dobré učitele a kamarády, bez kterých to v životě nejde. Připomněl, aby na svou školku nezapomněli, protože všechno důležité pro vstup do školy se naučili právě tam. Rodičům pak popřál hodně trpělivosti a radosti z malých školáčků. Děti dostaly dárky a občerstvení, ani přípitek dětským šampaňským nechyběl.

O chvíli později nastoupili ti starší, deváťáci. Slavnostně oblečení, na těch už bylo vidět, že si výjimečnost okamžiku dobře uvědomují. Bylo jich sedm: Hana Baštová, Lucie Bigasová, Anežka Honsová, Antonín Honsa, Tereza Hermanová, Jan Kubelák a Lucie Majerová. Starosta obce Václav Kurz přivítal tyto absolventy základní školy i jejich učitele. Ve svém proslovu zmínil začátek další etapy jejich života, to, že každý půjde již svou cestou a na společné chvíle, strávené v zábořské škole budou už jen vzpomínat. Popřál jim, aby měli v životě štěstí, aby se jim splnily jejich sny. Jakou cestu zvolí, to už bude záležet jenom na nich. Ředitel školy, Michal Gutwirth na slova starosty navázal. Popřál žákům hlavně zdraví, úspěchy v dalším studiu a ujistil je, že pokud budou od školy něco potřebovat, mají kdykoliv přijít. „Snad jsme vás něco naučili a snad ta chemie nebyla jen „vopruz,“ snažil se trochu zlehčit situaci. Třídní učitelka deváťáček, Šárka Komrsková k nim měla proslov, který by se dal nazvat přímo emočním masakrem. Citují: „....budete mi chybět. A to fakt hodně. Když jste dneska říkali, že odchází nejlepší třída, co tu kdy byla, zas tak moc jste nepřeháněli. To, co je na vás nejúžasnější, je to, jak umíte táhnout za jeden provaz. Když člověk vidí, jak dokážete

vždycky a za všech okolností podržet jeden druhého, dá se vám odpustit i ta vaše prostořekost a paličatost, s jakou se domáháte vlastní pravdy....“ Dále zavzpomínala na čtyři společně strávené roky, na společný úprk Plzni na vlak, který jim málem ujel, na to, že občas učili i oni ji – třeba to, že i ve 40 se dají přežít i dvě noci pod stanem a polívka z kotlíku chutná víc než v michelinské restauraci, že s humorem jde všechno líp. Citují: „.... budu ráda, když si zapamatujete, co napsal Jirásek, ale ještě

radši budu, když nikdy nezapomenete to, co jsem vám opakovala pořád dokola: nežalujte, nepodvádějte, nevěřte všemu, co kde slyšíte, buďte tolerantní, odpouštějte, zdravte dospělé, věřte si! Svět se neskládá jen z věcí vypočitatelných a změřitelných, ale hlavně z toho, co nosíte v sobě: ze snů a ideálů, které si nikdy nenechte vzít. Přeji vám, aby se vám všechny splnily a abyste se za jejich splnění dokázali vždycky prát. A když to třeba hned nevyjde, abyste to při prvním neúspěchu hned nevzdali, nenechali se srazit na kolena, ale vždycky dokázali najít sílu vstát a začít znovu.... Svět vám teď leží u nohou a všechno už záleží jen a jen na vás. Tak hodně štěstí.“

Potom byla předána vysvědčení, dárky, květiny. Ještě připítek, občerstvení a komorní rozloučení těch sedmi „statečných“ s třídní učitelkou a panem ředitelem. Ano, něco končí a zároveň se něco nového začíná ...

Milí školáci, přejeme vám všem hlavně krásné pohodové prázdniny, plné skvělých zážitků, bez nehod a úrazů a v září šťastný návrat do škol.

Jaroslava Vodičková

Malování na trička

Pomalou ale jistě se blíží náš velký den – dlouho očekávané „Pasování na čtenáře.“ Ve středu 9. května se prvňáci věnovali malování triček, které si oblečou při této naší slavnosti. Paní Markéta Zenklová si předem trička dětí naplnula a zafixovala na pevné desky, připravila šablony dinosaura, měsíce a světlušek, nakoupila barvy, tiskátka, foukací fixy. A hlavně přinesla dobrou a pohodovou náladu.

Děti pak pod jejím vedením vše krásně vytvářely. A protože byly pozorné, jejich dílka byla velmi zdařilá. Po uschnutí přišla na řadu žehlička, aby výtvoři byly trvalé. Děti budou mít hezkou památku – knihu Hodný dinosaurus a tričko s tímto motivem.

Ještě jednou díky „velké výtvarnici“ paní Markétě.

Dana Stejskalová

Pasování na čtenáře

22. května 2018 proběhl v naší první třídě již druhý ročník pasování na čtenáře. Všechny přítomné přivítal ředitel školy Michal Gutwirth a slavnost mohla začít.

Prvňáci předvedli, jak umí číst, přednášeli básně o zvířátkách a oblíbených písmenkách. V jedné z básniček se nám dostalo informace, kde hledat návody z oboru kuchařského či co najdeme v encyklopedii. Přítomní hosté byli seznámeni s čtenářským stromem, kde čtyři jablíčka znamenají společně přečtené knihy. Další dvě budou doplněny během několika dní. Strom má spoustu listů – knih z „domácího čtení“. Úroveň čtenářského umění je v této třídě velice dobrá, až vynikající. Proto také byli prvňáčci chváleni již během této slavnosti a odměňováni potleskem. Na závěr obdrželi knihu Hodný dinosaurus, pamětní list a byli mečem pasování do cechu čtenářského.

Sladkou tečku udělal připítek a dort v podobě knihy. Symbolický klíč, který se objevil na knize i tričku, jež si děti také zhotovily k této příležitosti, otevřel cestu do krásného světa literatury.

Tak ať, děti, žijete tolik životů, kolik přečtete knih!

Zábořská zastávka

Určitě to také znáte. Autobusová zastávka by měla být příjemným místem pro cestující, kteří zde musí trávit svůj čas, než se dostaví jejich dopravní prostředek. Je ale toto místo opravdu příjemným útočištěm před rozmary počasí? Myslím, že ve většině obcí tomu tak skutečně není, v některých se lidé pomalu bojí zdržovat. Nejinak tomu bylo i v Záboří. Před cca dvěma lety vybilená zastávka už novotou rozhodně nevoněla. Naopak! Slušní lidé se nechutným malůvkám raději otáčeli zády.

Tato situace už nedala spát pracovníkům místní základní školy, kteří se rozhodli za přispění obce Záboří obléci autobusovou stanici do nového hávu. A nejen do čistě bílého! Pod vedením p. učitelky Morávkové a p. Dumské vyrostlo během jednoho týdne pod rukama těch starších a zručnějších žáků téměř umělecké dílo. Nechybí strom, tráva, sluníčko, beruška... Fantazii se opravdu meze nekladly. A ohlasy zábořských občanů naznačují, že se práce zdařila.

Doufejme, že nyní si již zábořské děti budou práce své i svých spolužáků vážit a opravdu netradičně vyzdobená zastávka zůstane ještě dlouho takto krásná.

Text a foto MG

Poutové posezení pod lípou v Záboří

V sobotu, 30. 6. 2018 se v Záboří konalo tradiční poutové posezení pod lípou na dvoře obecního úřadu. Sestavit program tak, aby byl pestrý, aby si každý vybral, není jednoduché a zabere to hodně času i práce. Někdo bude spokojený, jiný ne, není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem. Přesto i letos bylo z čeho vybírat.

Jako každým rokem, vystoupili i letos žáci naší mateřské a základní školy. Ti nejmenší byli jako vždy kouzelní, vystoupení si užili, jen jsem měla strach, že jim ulítne ta jejich „zelená travička“, když se zvedl vítr. Po nich předvedli svou šikovnost, pohybový talent a smysl pro rytmus ti starší. Při vystoupení gymnasty a jeho přemetech se tajil dech. Všichni sklídili zasloužený potlesk.

Žáky vystřídal vystoupení s koňmi. Miloslav Simandl z Blatné nám předvedl, co všechno svých šest svěřenců naučil. Kolik hodin dřiny to asi bylo, nedokážu odhadnout. Zvládnout šest koní takovým bravurním způsobem, poručit jim lehnout si, seřadit je těsně k sobě, přimět je točit se dokola, téměř cirkusové vystoupení. Nepochopím, jak mohli čtyři koně stát v klidu na místě, zatímco se dvěma něco předváděl, klobouk dolů. Nevzpomněli jste si také na nádherný film Zaříkavač koní s Robertem Redfordem v hlavní roli? Všichni sledovali toto vystoupení s obdivem a velkým respektem.

Patrik Kundrát předvedl free style hru s fotbalovým míčem, to se jistě líbilo hlavně klukům. Co všechno se dá s ním provádět, nejen do něho kopat. Vypadalo to velice lehce, ale naučit se to asi lehké není.

Jaká by to byla pouť bez lidové písničky a folkloru? Další vystoupení tedy obstaral Písečan, folklorní soubor z Písku, kde působí od roku 1975. Je to spolek nadšených tanečníků, zpěváků a muzikantů, který čerpá a zpracovává lidovou

tvorivost hudební i taneční v Prácheňském kraji. Vystupují každoročně na mnoha akcích v Česku i v cizině. Byli pozváni do Číny na světový folklorní festival, kde získali obdiv a uznání. Měli možnost navštívit a procestovat Thaiwan, podívali se do spousty evropských států. Písečan je od roku 1994 pořadatelem folklorního festivalu v Písku. Měli jsme tedy tu čest přivítat toto těleso i u nás. Škoda jen, že si rodiče malých dětí dostatečně nehlídali své ratolesti, které svým běháním a křikem toto vystoupení rušili.

Večer se o zábavu postarala kapela Gross Trio, která jistě bavila přítomné do ranních hodin. Počasí nám vyšlo, nebyla ani zima, ani horko, hlavně nepršelo, proto byla i návštěvnost veliká. Občerstvení bylo zajištěno, nikdo jistě hladem nebo žízní netrpěl.

Obecní úřad děkuje všem sponzorům a dobrovolníkům, kteří se podíleli na přípravě této akce.

Jaroslava Vodičková

Čarodějnice v Záboří

Čarodějnicemi se to na návsi jen hemžilo, malé, velké a děti opět zdobily perníčky, malovaly na asfalt, sahaly pro příšerky do malého prostoru. Chlapi zatím stavěli májku a letos ji dokonce uhlídali!

Jaroslava Vodičková

Pracovní místo

Policie České republiky, Územní odbor Strakonice přijme nové policisty a policistky, kteří mají zájem posílit útvary ve strakonickém okrese a doplnit počty příslušníků ve výkonu služby.

Do služebního poměru mohou být přijati občané ČR starší 18-ti let, bezúhonní, kteří ukončili studium maturitní zkoušky, případně výučním listem. Další podmínkou pro přijetí je dobrý fyzický, zdravotní a psychický stav uchazeče.

Zaměstnání u policie přináší kromě trvalého zaměstnání, stabilního příjmu a možnosti kariérního růstu, řadu sociálních a dalších výhod, mezi ně patří 6 týdnů dovolené, zdravotní péče, možnost čerpání příspěvků na penzijní pojištění, rekreační pobyty a další.

Po úspěšném ukončení základní odborné přípravy (12 měsíců) je plat 26 290 korun a po zkušební době, tj. 6 měsíců, je přiznán náborový příspěvek ve výši 75 000 korun.

V případě zájmu kontaktujte personální pracoviště PČR Územní odbor Strakonice tel.: 974 237 400 (724 250 841), kde vám budou poskytnuty další informace týkající se policejní služby nebo na e:mail adrese:

jaroslava.hanzlova@pccr.cz nebo st.pis@pccr.cz.

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL,

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

27 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoliv jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na nejvýznamnějších

realitních serverech a právní servis ZDARMA!

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné ...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

1. září - sobota, „M. Nostitz Quartet“, od 18.00 hodin, koncert, zámecký areál

16. září - neděle, „Chanovická pouť“, tradiční církevní a společenská akce, taneční zábava, sportovní utkání, výstavy a další

6. října - sobota, „Den místní potravin - Den brambor“, od 10.00 hodin, 12. ročník potravinářského dne ve skanzenu, hudba, ukázky řemesel

6. října - sobota, „MALÍŘAK“, od 13.00 hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výtvarné práce studentek ISŠ v Plzni, zámecký areál, výstava do 31. 10. 2018

Informace: Obecní úřad, tel. 376 514 353, obec.chanovice@email.cz; Internet: www.chanovice.cz

IC Chanovice, tel. 376 514 164, e-mail: ic.chanovice@email.cz

Stálé výstavy v zámeckém areálu: „Galerie Nositelů tradice lidových řemesel“, „Expozice lidových řemesel Pošumaví“, „Historická místnost zámku Chanovice“.

Otevírací doba v zámeckém areálu Chanovice a na rozhledně na vrchu Chlumu nad Chanovicemi:

červen až srpen: každý den 10.00 - 16.00 hodin

září: sobota a neděle, svátek 10.00 - 16.00 hodin (rozhledna bude otevřena ještě v říjnu)

říjen až prosinec dle předchozí dohody na obecním úřadě

Nad zámeckým areálem skanzen „Expozice lidové architektury jihozápadních Čech“

Informace a kontakty: [musem.klatovy@tiscali.cz](mailto:museum.klatovy@tiscali.cz) tel. 376 323 525, 721 721 908 nebo 73 7 061 235

Chanovice

Přehled akcí

17. srpna - pátek, „Šikovné ruce ze Dnů řemesel na fotografiích“, od 18.00 hodin, zahájení výstavy Fotoklubu Nepomukzámecký areál, výstava do 30. 9. 2018

25. srpna - sobota, „Prázdninové kouzlení se skupinou Čáry Máry“, od 18.00 hodin, koncert, zámecký areál

Ráčkovalka a Rózínek

Je krásné jaro, slunko svítí na zámku jak v ráji je, princeznička Ráčkovalka tatínkovi žaluje.

„Taťko krráli, taťko krráli, co mám dělat, řekni hned. Kryštůfek můj zahradniček prý chce poznat celý svět.“

„On se rozhod' strrašně rychle, kytky přestal pěstovat, do světa, že dneska půjde světské mrravy studovat.“

„Já ho chci mít, taťko, tady ale on jen do světa. Řekni, taťko, tak jako já, že je ten kluk popleta.“

Pan král vrtí bílou hlavou, brejličky si nasadí, proto aby dobře viděl, co zas holka vyvádí.

Pak pokynul starou hlavou, koruna se zachvěla,

k princezničce Ráčkovalce vážná slova zazněla.

„Milá dčero, věř mi, prošim, člověk čašto něčo chce. Kryštůfek je škvělý šinek, svět mu jistě prospěje.“

Ráčkovalka slzy roní, přesto Kryštof odchází, kuchař, služka i komorník až k bráně ho provází.

Pan král sedí ve svém křesle, s mobilem si pohrává, brzy ťuká známé číslo, co občas tajně volává.

Volaná je čarodějka, bába, jak bys řekl hned.

Pro taťku krále kamarádka s kterou prošel celý svět.

„Moč tě ždravím, milá Rózo, štrašný problém doma mám, ten jeden kluk zahradniček do světa teď ždrhá nám.“

„Holka brečí, čo mám počít, neměl bych ji tčeba vdát? Nechče še mi tyhle nářky pro nič za nič pošlouchat.“

Róza na to: „Milý králi, s holkami je vždycy kříž, ale měl jsi dobrý nápad, vdavkami nic nezkažíš.“

Raduje se bába Róza, že šel Kryštof do světa, vždýt ho vedly temné čary, které ona zaplétá.

Ve svém hradě – Černé sluji syna bába schovává, před králem i sloužícími, prostě se oň obává.

Nepoved se synek bábě, s hlavou velkou jako sud, nohy krátké, břicho chudé, z tváře trčí nos jak prut.

Hlas má tenhle báby chlapec jak když brzdí tramvaje, strachem každý v mžiku omdlí, když se na něj usměje.

Velkým kouzlem bába Róza může prince udělat z té příšerky svého synka. Umí, jak víš, čarovat.

Dvanáct hodin čáry vládnou, potom kouzlo zruší se,

z prince krásných dobrých mravů je zas synek babice.

A tak Róza po mobilu svatbu s králem domluví, těch dvou, těch se nikdo neptal, zasnuby se neslaví.

Vzbouřila se Ráčkovalka, prince nechce za muže, tři přání jí nedovolej, jedno si však vymůže.

„Dobrrá, táto, jak si přeješ, vdám se tak jak porroučíš, ale jenom, když s tím prncem do Vídně mě vypravíš.“

„Zajdu si s ním na sachrrdortt, na Krryšťufka vzpomenu a pak až se domů vrátím, dáš mě prnci za ženu.“

Král souhlasil, bába zuří, času na to není moc. Hledá Róza další čary jak prodloužit kouzla moc.

Vlak speciál už je veze, smutek v kupé převládá, ani sachr tak jak jindy princezničku neláká.

Ve vlaku zas jedou domů, dvanáct hodin uběhlo, velké čary život mění, z prince je zas strašidlo.

Poleká se princeznička, strašák studem zrůžoví,

protože má dobrou duši,
hned se holce omluví.

„Promiň, prosím, Ráčkovalko,
nechtěl jsem tě postrašit.
A za ženu, to taky ne,
snad se dá vše napravit.“

„Jmenuji se Rózan první,
říkej, prosím, Rózinku,
u nás doma v Černé slují
mám svou milou Žofinku.“

„Tvůj táta a moje máma
tu hloupou věc provedli
a tak tobě, ale i mně,
málem život zkazili.“

Ráčkovalka nadechne se,
pak se trošku usměje,
na Rózinku, na celý svět,
už se zase raduje.

„Nemám, co bych odpustila,
ty můj milý Rrózínku,
zato ale strašně rráda
poznám tvoji Žofinku.“

Vlak speciál domů jede,
u Budějic zastaví,
cestující, co přistoupí
princezničku osloví.

„Ráčkovalko moje milá,
těšil jsem se na tebe.
Svět je krásný, jen moc velký,
když sám v něm jsem a bez tebe.“

„Kryštůfku, ach to jsem rráda,
sním, či bdím, tak štípní mě,
rychle jedem, ať jsme doma
a pak hned zpátky do Vídně.“

Vlak speciál Blatná-Vídeň
na cestu zas vyrazí,
ty čtyři, co dnes v něm jedou
ať štěstí cestou provází.

Kryštof jede s Ráčkovalkou,
s Žofinkou zas Rózínkou
na ten sachr ale taky
pro pár krásných vzpomínek.

A co král a baba Róza?
Zase spolu tlachají.
Po mobilech tajné plány
tak jako dřív spřádají.

Jenom s kytkou to tentokrát bylo
jinak. Kryštofek ji pro Ráčkovalku
tajně naškubal ve vídeňském
parku za nádražím. A zase to byly
růže. A krásně voněly.

Miluše Kordulová

Jihočeská dechovka

BABOUCI

HAJANY

4. 8. 2018

17,00 hodin

Řešení sudoku z květnového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 62 bylo opět ve třech různých úrovních obtížnosti. Tajenka: lehká verze – trsy květů (kontrolní řádek tj. číslice v 1. řádku 451928637), středně těžká verze – osvěží oči (č. v 1. ř. 631498752), těžká verze – i naši mysl (č. v 1. ř. 954731862). Výherci: Ludmila Tuháčková, Blatná; Dagmar Malečková, Uzenice; Jaroslava Kostnerová, Blatná. Uvedené úspěšné luštitelky si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do středy 5. září 2018, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z čísla 63 (tj. z července 2018) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylučovacího SUDOKU s označením obtížnosti na emailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do středy 5. září 2018.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravily paní Ivana a paní Ema z Olomouce.

Lehká verze:

							5	
7		9	2		1			6
		6	4		8		7	
						9	3	
		8		1			2	
		7			9	4		1
						2	9	
3		4		5	7	6		
6			1			3		

1 = Í, 2 = Š, 3 = P, 4 = K, 5 = O,
6 = K, 7 = L 8 = N, 9 = Ý

Středně těžká:

					2		7	
	7				4			
	6			8				1
8					7			4
9		4		6				
	5				1		9	
		8				9		2
5	8					6		
					9	3	1	

1 = T, 2 = Ú, 3 = Ů, 4 = S, 5 = B,
6 = Ř, 7 = A, 8 = H, 9 = I

Těžká verze:

		1	3	6	5			
	2							
7								1
			8					
	1			7		8	5	
9		2				6		
			2					
				3			6	
8	5		7		9			

1 = Á, 2 = N, 3 = A, 4 = N, 5 = L,
6 = L, 7 = P 8 = I, 9 = M

Blatensko SOBě 63. číslo vyšlo v pátek 20.07.2018 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XIII. Poslední číslo vyšlo v květnu 2018. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 7.9.2018. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6320 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*